

قوانین الهی برای بهترین زندگی

مؤلف: کمیل اکبرزاده آملی

قوانین الهی برای بهتر زیستن

سرشناسه : اکبرزاده آملی، کمیل، ۱۳۶۱-

عنوان و نام پدیدآور : قوانین الهی برای بهتر زیستن/ مولف کمیل اکبرزاده آملی؛ ویراستار کمیل اکبرزاده آملی.

مشخصات نشر : آمل: نشر ورسه، ۱۴۰۴.

مشخصات ظاهری : ۲۳۳ص؛ ۲۹×۲۲ سم.

شابک : 978-622-4933-20-1

وضعیت فهرست نویسی : فیبا

موضوع : تفاسیر شیعه -- قرن ۱۴

رده بندی کنگره : BP۹۸

رده بندی دیویی : ۱۷۹/۲۹۷

شماره کتابشناسی ملی : ۱۰۰۹۷۵۴۷

اطلاعات رکورد کتابشناسی : فیبا

نویسنده : کمیل اکبرزاده آملی

ویراستار : کمیل اکبرزاده آملی

طراح جلد و صفحه آرا : کمیل اکبرزاده آملی

چاپ و صحافی : کوفی

نوبت و سال چاپ : اول ۱۴۰۴

شابک : ۹۷۸ - ۶۲۲ - ۴۹۳۳ - ۲۰ - ۱

شمارگان : ۵۰۰ نسخه

قیمت : ۵۰۰ هزار تومان

مرکز پخش :

آمل رویروی سینما بهمن کتابفروشی شباویز

واتس آپ : ۰۹۱۲۵۸۷۵۸۶۳

تمامی حقوق مادی و معنوی این اثر متعلق به مولف و

هرگونه استفاده از متن منوط به اجازه کتبی از مولف میباشد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اگر قرآن بخوانی هم بدانی
تمام سِرِّ جان یکجا بدانی

تقدیم به :

حضرت والا مقام حضرت محمد مصطفی (ص)

امیر المومنین علی ابن ابی طالب

حضرت فاطمه زهرا

و

اولاد معصومشان

و

"بَقِیَّةُ اللَّهِ" امام زمان حجت ابن الحسن حضرت مهدی

استاد حسن حسن زاده آملی

استاد ارسلان کشوری

مقدمه

قرآن نور است که از نور علی نور بر جان حضرت
محمد مصطفی دمیده شد و وجود ایشان متبرک گشت با کلام

الله

یگانه خالق هستی نورالسموات و الارض

آن حضرت با جاری ساختن برکلامش جهانی را به تفکر و شگفتی وا داشت .
قرآن سِرّ الله است نور الله است و هر که آنرا بخواند و بداند جاری در روح
و روانش میگردد آنگاه بال هایش گشوده میشود و آماده پرواز تا بیکران خداوند .
خداوند قوانینی را برای رستگاری ما در این لوح محفوظ نگاشته اند تا رهنمون
روزمرگی ما باشد و با رعایت این قوانین و احترام به فرامین الله امر بر بیداری ما
از این خواب جهالت بفرماید و چشمانمان بر حقیقت وجودیمان گشوده شود
و شاهد و ناظر مناظر واقعی خلقت باشیم و چنان شویم که لایق فتبارک الله
الاحسن الخالقین باشیم و فرشتگان سجده کنند بر ما چون حقیقت ما از وجود
خداست .

بر خود واجب دانستم تا این قوانین را از درون این لوح محفوظی استخراج کنم
تا با مرور و استمرار هر روزه این قوانین بر جانمان بنشینند و
روحمان را از قفس جسم آزاد کند و به سمت وسوی اصل خویش
إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ سوق دهد .

حتما رستگار خواهیم شد

کمیل اکبرزاده آملی

ترجمه آیات : مسعود ریاعی

فصل اوّل

قوانین

الهی برای بهتر زیستن

سوره بقره

سوره بقره بزرگترین سوره قرآن کریم میباشد. دومین سوره و در مدینه نازل شده است که در جزءهای اول، دوم و سوم قرآن جای دارد. علت نامگذاری این سوره به نام «بقره» به دلیل وجود داستان گاو بنی اسرائیل در آن است. سوره بقره با تأکید بر قرآن به عنوان کتابی برای هدایت پرهیزگاران آغاز می‌شود. در همان ابتدای سوره، انسان‌ها به سه

دسته مؤمنان، کافران و منافقان تقسیم می‌شوند. سوره بقره را به لحاظ محتوا، سوره جامعی دانسته‌اند که هم از اصول عقاید سخن گفته و هم احکام مسائل عبادی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی را مطرح کرده است. داستان آدم و فرشتگان، داستان‌هایی مربوط به بنی اسرائیل، داستان ابراهیم و زنده شدن مردگان و داستان طالوت و جالوت از جمله داستان‌ها و روایات تاریخی سوره بقره است. معروف ترین آیات این سوره، آیت الکرسی و آیه آمن الرسول، آیه قبله و بلندترین آیه قرآن، (آیه ۲۸۲) میباشد.

۱- در وصف ناسپاسان و تکذیب کنندگان آیات قرآن کریم: سوره: بقره آیه: ۳۹

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ :

و کسانی که عناد و ناسپاسی پیشه کنند و آیات و راهنمایی‌های ما را دروغ بپندارند، بدون شک اهل آتشی خواهند بود که در آن جاودانه می‌مانند!

۲- امر به نماز خواندن و پرداخت زکات و همنشینی با خداپرستان: سوره: بقره آیه: ۴۳

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ :

نماز را به پا دارید و زکات اموالتان را پرداخت کنید و با رکوع‌کنندگان حق پرست همراه شوید!

۳- چاره کار در مقابل سختی‌ها و مصائب روزگار: سوره: بقره آیه ۴۵

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ۚ إِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ :

[در سختی‌ها و مصائب روزگار] از صبر و نماز نیرو بگیرید! [هر چند که می‌دانم] بر همه

سخت و گران است، مگر بر فروتنان!

۴ - سفارش براینکه جز خداوند کسی را نپرستید و به پدر و مادر خود و یتیمان و درماندگان نیکی کنید نماز به بپا دارید و زکات دهید و به نیکی سخن بگویید :

سوره : بقره آیه : ۸۳

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ :

و [به یاد آورید] هنگامی که از بنی اسرائیل پیمان گرفتیم که: جز خداوند بزرگ را پرستش نکنید و به پدر و مادر و خویشان و یتیمان و درماندگان، نیکی روا دارید و هرگاه با مردم سخن می گوید، به نیکی سخن گوید و نماز به پا دارید و زکات را پرداخت کنید! اما جز اندکی [همگی از فرمان خدا] سرپیچی کردید و مغرورانه روی گردان شدید.

۵ - نفی جنگ و خونریزی : سوره : بقره آیه : ۸۴

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِّن دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنتُمْ تَسْهَوُونَ :

و [یاد آرید]! آن هنگام را که از شما پیمان گرفتیم که: خون یکدیگر را نریزید، و همدیگر را از خانه و دیار خویش آواره نکنید، و شما به چنین پیمانی اعتراف کردید، و خود گواهید!

۶ - اشاره به عاقبت دشمنی با پیامبران و فرشتگان خداوند : سوره : بقره آیه ۹۸

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ :

هر [ناسپاسی] که دشمن خدا و فرشتگانش و پیامبران و جبرائیل و میکائیل باشد خداوند نیز دشمن این کافران خواهد بود!

۷ - اشاره به برپایی نماز و پرداخت زکات : سوره : بقره آیه ۱۱۰

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ :

نماز را به پای دارید و زکات اموالتان را پرداخت کنید و بدانید تمامی دستاورد نیکتان را نزد خدا خواهید یافت و خداوند به عملکردتان کاملاً بیناست

۸ - اشاره به کسانی که آیات خداوند را کتمان میکنند : سوره : بقره آیات ۱۵۹ - ۱۶۰

آیه ۱۵۹ - إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ :

و کسانی که آیات روشن و هدایت بخش ما را، آن هم بعد از آن که برای مردم در قرآن به وضوح بیان کرده ایم کتمان کنند، بی درنگ نفرین خداوند و نفرین هر حق شناسی بر آن ها باد!

آیه ۱۶۰ - إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَثُوبٌ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ :

مگر کسانی که توبه کنند و دست به کار نیک زنند، و جبران نمایند و [آن حق را که کتمان کرده اند] آشکار سازند. بی تردید من هم توبه آن ها را می پذیرم زیرا که من بسیار توبه پذیر و بخشنده ام.

۹ - اشاره بر حرام بودن گوشت مردار و خون و گوشت خوک : سوره : بقره آیه ۱۷۳

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ :

و خدا بر شما، گوشت مردار و خون و گوشت خوک و هر آنچه را به نیت غیر خداوند ذبح گردد حرام کرد. اما اگر کسی در شرایط اضطراری ناچار به مصرف شد، چنانچه با بی میلی رفتار کند و خوردن را از حد نگذراند، گناهی مرتکب نشده است. و خداوند بسیار آمرزنده و با گذش است!

۱۰ - اشاره به توصیف نیکوکار واقعی : سوره : بقره آیه ۱۷۷

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي
الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّالِحِينَ فِي الْبُيُوتِ وَالضَّرَآءِ وَحِينَ
الْبَأْسِ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ :

نیکی آن نیست که [به هنگام نماز و عبادت] صورت خود را به مشرق و مغرب بگردانید! بلکه نیکوکار واقعی کسی است که خداوند و روز حسابرسی و فرشتگان و کتاب و انبیاء را با تمام وجود باور داشته باشد. و با آن که مال خود را دوست دارد آن را به خویشان، یتیمان، درماندگان، مسافران، فقیران و در راه ماندگان ببخشد. و خالصانه برای خدا نماز گزارد و زکات اموالش را پرداخت کند. و به پیمان هایی که می بندند وفادار باشند و در سختی ها و ناملازمات صبوری پیشه کنند. حقیقتاً این ها که اهل عمل اند راستگو هستند، و حرمت فرمان خدا را نگاه می دارند!

۱۱ - اشاره به توضیح در باب قانون قصاص : سوره : بقره آیات ۱۷۸ - ۱۷۹

آیه ۱۷۸ : يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِى الْقَتْلِ ۚ الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ ۚ وَالْاُنْثٰى بِالْاُنْثٰى ۚ
فَمَنْ عَفٰى لَهُ مِنْ اَخِيْهِ شَيْءٌ فَاتَّبِعْهُ بِالْمَعْرُوْفِ وَاَدَاْءٍ اِلَيْهِ بِاِحْسَنٍ ۚ ذٰلِكَ تَخْفِيْفٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ
اَعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ اَلِيْمٌ :

ای کسانی که ایمان آورده اید! در مورد کشته های شما
قصاص مقرر شده است، آزاد در مقابل آزاد، بنده در مقابل بنده، زن در مقابل زن! و اگر کسی از جانب برادر خود از قصاص عفو شود باید مسرورانه به دنبال ادای خون بها رود و آن را به نیکی بپردازد. این نکته در حقیقت عفو و بخششی از جانب پروردگار بزرگتان است. و اگر کسی بعد از این، تجاوزکارانه برخورد کند برای او عذابی دردناک است!

آیه ۱۷۹ : وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ :

ای صاحبانِ اندیشه! برای شما در قصاص، زندگی است (نه مرگ)! باشد که پرهیزکار شوید!

۱۲ - اشاره به وصیت کردن قبل مرگ : سوره : بقره آیه ۱۸۰

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَلَدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ :
و بر شما نوشته شده، هرگاه زمان مرگ یکی از شما فرا رسد در حالی که مالی اندوخته دارد باید در مورد پدر و مادر و خویشان، از روی خیر و انصاف وصیت کند. و این شیوه درست کسانی است که حرمت فرمان‌های الهی را نگه می‌دارند

۱۳ - اشاره به تحریف و دستکاری نکردن وصیت نامه سوره : بقره آیات ۱۸۱ - ۱۸۲

آیه ۱۸۱ : فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَأِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ^ع إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ :
و هرکس که وصیت را بشنود و تحریف و دگرگونش کند، گناه بزرگی را به گردن گرفته است. و خداوند بزرگ بسیار شنوا و آگاه است!

آیه ۱۸۲ : فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ^ع إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ :
و اگر وصیت کننده‌ای در وصیتش راه خطا و جفا رفته باشد، چنانچه کسی به اصلاح کار در میان وارثان اقدام کند گناهی مرتکب نشده است. و خداوند بزرگ بسیار آمرزنده و با گذشت است

۱۴ - اشاره به روزه گرفتن در ماه رمضان : سوره : بقره آیه ۱۸۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ :
ای کسانی که ایمان آورده‌اید! بر شما روزه گرفتن مقرر شد همچنان که بر پیشینیان شما مقرر شده بود، امید آن که پرهیزکاری را در وجودتان تقویت کنید!

۱۵ - قوانین روزه گرفتن در ماه رمضان : سوره : بقره آیات ۱۸۴ - ۱۸۵

آیه ۱۸۴ : أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ۚ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۚ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ ۚ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ ۚ وَأَن تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ :

[روزه] در روزهایی معین و معدود است، اگر کسی از شما بیمار و یا مسافر بود به همان تعداد که روزه نگرفته در روزهای دیگر روزه بگیرد. و آنان که توانایی آن را ندارند بدل از آن به درماندگان طعام دهند. و هر که بر این عمل خیر بیافزاید به خود نیکی روا داشته است. و اگر علم به روزه داشتید، می دانستید که روزه گرفتن برای شما خیر و برکت است

آیه ۱۸۵ : شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ ۚ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۚ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۗ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدٰكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ :

ماه رمضان که در آن برای هدایت مردمان و بیان روشن راهنمایی ها و تمایز حق از باطل، قرآن نازل شده است، پس هرکس که توفیق رسیدن به این ماه را داشت روزه بگیرد. و هرکس که بیمار و یا مسافر بود آن تعداد که نتوانسته روزه بگیرد در روزهای دیگر روزه بدارد، زیرا خداوند بزرگ می خواهد بر شما آسان بگیرد و سخت گیری نکند تا این ماه را به سلامت و برکت پایان برید. و خداوند بزرگ را از این که راه آرامش را به شما هدیه کرده است به بزرگی یاد کنید، شاید که به مقام شاکران نائل شوید!

۱۶ - اشاره به همبستری با همسر در ماه رمضان : سوره : بقره آیه ۱۸۷

رَأٰحِلَ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ ۚ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ۗ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ ۖ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ ۚ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۚ ثُمَّ أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ ۚ وَلَا تُبَشِّرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ ۚ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۚ فَلَا تَقْرُبُوهَا ۚ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ ءَايَاتِهِ ۖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ :

همبستر شدن با همسرانتان در شب‌های ماه رمضان بر شما حلال است. آنان لباس شما هستند و شما لباس آنان. از آنجایی که خداوند می‌دانست که شما [در مورد نزدیکی با همسرانتان در شب‌های رمضان] نافرمانی کرده و به خود ستم می‌کنید، از حکم حرمت آن گذشت و شما را بخشید. اکنون باکی نیست با همسرانتان همبستر شوید و از آنچه خداوند برایتان حلال نموده بهره‌مند شوید. و بخورید و بنوشید تا آن زمان که نور صبحگاهی در شب تیره نمایان گردد. آنگاه روزه‌تان را به شب برسانید. و هنگامی که در مساجد اعتکاف کرده‌اید با همسرانتان نزدیکی نکنید. آنچه که بیان شد حدود الهی است و نزدیکش نشوید! خداوند آیاتش را برای مردم این چنین بیان می‌کند امید آن که حرمت فرمان‌های الهی را نگه دارند!

۱۷ - اشاره به نفی کلاه برداری از اموال یکدیگر و منع رشوه دادن : سوره : بقره آیه ۱۸۸

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِإِلَافٍ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ :

اموال یکدیگر را با دروغ و نیرنگ و کلاهبرداری نخورید، و به حاکمان رشوه ندهید تا آن‌ها شما را در برابر خوردن ناحق مال دیگران حمایت کنند! و شما خوب می‌دانید [که چه می‌گوییم!]

۱۸ - اشاره به علت هلال ماه و نحوه ورود به خانه های یکدیگر : سوره : بقره آیه ۱۸۹

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهِلَّةِ ۖ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ ۚ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى ۚ وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ :

[ای پیامبر] از تو درباره هلال های مختلف ماه می پرسند، به آن ها بگو: برای این است که مردم، زمان و گذشت آن را بدانند و موسم حج را دریابند. و بدانید شایسته نیست که از درهای پشت خانه ها وارد شوید بلکه خوب آن است حرمت نگاه دارید و از درهای اصلی خانه ها داخل شوید! و از خداوند پروا داشته باشید، امید آن که به رستگاری نائل گردید!

۱۹ - اشاره به قوانین جنگ : سوره : بقره آیات ۱۹۰ - ۱۹۱ - ۱۹۲ - ۱۹۳ - ۱۹۴

آیه ۱۹۰ : وَقَتِّلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَقْتُلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ :

و اجازه داده شده تا با کسانی که به جنگ با شما برخاسته اند بجنگید، اما تجاوزکار نباشید! زیرا خداوند بزرگ، تجاوزکاران را دوست ندارد.

آیه ۱۹۱ : وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ ۚ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ۚ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّىٰ يُقَاتِلَوكُمْ فِيهِ ۚ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَأَقْتُلُوهُمْ ۚ كَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ :

هر جا جنگ طلبان را یافتید بکشید و از هر جا شما را بیرون رانده اند، برانید! زیرا فتنه از قتل بدتر است! اما در مسجد الحرام که محل امن است با آن ها جنگ نکنید مگر آن که آن ها به جنگ برخیزند. و اگر دست به چنین کاری زدند، آن ها را بکشید! این چنین است جزای کافران!

آیه ۱۹۲ : فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

اما اگر دست برداشتند، خداوند بزرگ، بسیار آمرزنده و باگذشت است.

آیه ۱۹۳ : وَقَتِّلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْتَهُوا فَلَا عُدُونَ إِلَّا عَلَى

الظَّالِمِينَ :

و با آن‌ها بجنگید تا آن‌جا که فتنه از بین برود و دین از آن خدا شود. و اگر دست برداشتند دیگر هیچ

تجاوزی در کار نباشد! زیرا تجاوز جز بر ستمگران روا نیست

آیه ۱۹۴ : الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ ۚ فَمَنْ أَعَدَّى عَلَيْكُمْ فَأَعْدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا

أَعَدَّى عَلَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ :

ماه حرام در مقابل ماه حرام! بدانید که شکستن حرمت ماه‌های حرام قصاص دارد! پس هرکس به تجاوز

بر حریم شما برخیزد به اندازه همان تجاوز با او برخورد نمایید! و از خدا بترسید و بدانید که خداوند با

خویشان‌داران است!

۲۰ - اشاره به انفاق کردن سوره : بقره آیه ۱۹۵

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ. وَأَحْسِنُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ :

و در راه خدا انفاق کنید و با دست خویش، خودتان را به ورطه هلاکت نیاندازید! و عمل خیر و نیک

انجام دهید زیرا خداوند بزرگ، نیکوکاران را دوست دارد

۲۱ - اشاره به قوانین حج و عمره سوره بقره آیات ۱۹۶-۱۹۷-۱۹۸-۲۰۳

آیه ۱۹۶ : وَاتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ وَلَا تَحْلِفُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ

الْهَدْيُ مَحَلَّهُ ۚ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ ۚ أَلْبَىٰ مِنْ رَأْسِهِ ۚ ففِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكَ فَإِذَا أَمِنْتُمْ

فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا

رَجَعْتُمْ ۚ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ۚ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَاتَّقُوا

اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ :

و عبادت حج و عمره را برای خدا به نحو احسن به پایان برید، و اگر شما را از حج بازداشتند قربانی کنید از آنچه که میسر است، ولی سر خود را متراشید مگر آنکه

قربانی به محل اش رسیده باشد! و اگر کسی از شما مریض بود و یا بیماری خاصی در سر داشت [و نتوانست سر بترشد] به عنوان فدیة، یا روزه بگیرد یا صدقه دهد و یا قربانی کند! پس هنگامی که خیالتان راحت شد و ایمن گشتید، هرکس که بخواهد از عمره تمتع به حج بازآید، آنقدر که برایش میسر است قربانی کند. و چنانچه توانایی قربانی کردن نداشت، در حج سه روز روزه بگیرد و هفت روز دیگر نیز پس از بازگشت از حج روزه بدارد، تا بدین سان ده روز تمام روزه گرفته باشد. البته این حکم برای کسی است که اهل شهر مکه نباشد. حرمت فرمان های الهی را نگاه دارید و بدانید [چنانچه اوامر او را نادیده بگیرید] عقوبت خدا سخت و طاقت فرساست!

آیه ۱۹۷ : الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ ۖ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ ۗ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ ۗ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ ۚ وَاتَّقُوا لِلَّهِ الْأَلْأَلْبَابَ :

حج در ماه های معینی می باشد. پس هرکه بخواهد فریضه حج خود را در این ماه ها به جا آورد باید که نه جماع کند و نه حرکت زشت و زنده ای از او سرزند. همچنین از هرگونه مجادله پرهیزد. و بدانید هر کار نیکی که انجام دهید خداوند بزرگ از آن آگاه است! و برای حج، توشه بگیرید و بهترین توشه، صیانت نفس و خویشتن داری است. پس ای اهل خرد، حرمت فرمان های مرا نگاه دارید!

آیه ۱۹۸ : لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ ۚ فَإِذَا أَفْضَئْتُمْ مِّنْ عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِندَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ :

اگر چنانچه هنگام حج از خداوند روزی دنیوی طلب کنید باکی نیست؛ پس هنگامی که از صحرای

عرفات برگشتید در مشعرالحرام یاد خدا بسیار کنید: یادش کنید به خاطر راه آرامشی

که نشانتان داده است، زیرا قبل از آن گمراه و حیران بودید!

آیه ۲۰۳ : وَادْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ ۖ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ لِمَنِ اتَّقَىٰ ۖ وَآتَقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ :

و خداوند را در روزهای معینی در مراسم حج یاد کنید و اگر کسی این کار را در دو روز و یا بیشتر انجام داد، چنانچه پرهیزکار باشد مانعی ندارد. پس حرمت خداوند را نگاه دارید و بدانید همه شما به سوی او محشور خواهید شد

۲۲ - اشاره بر اینکه به چه کسانی انفاق کنیم : سوره : بقره آیه ۲۱۵
يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ ۖ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ :

[ای پیامبر!] از تو می‌پرسند: چه چیز را انفاق کنیم و در راه خدا ببخشیم؟! بگو: خیر و برکت را بر پدر و مادر و خویشان و یتیمان و درماندگان و مسافران وامانده از راه، انفاق کنید و بدانید خداوند به آن‌چه که خالصانه می‌بخشید آگاه است!

۲۳ - اشاره به جنگ کردن در راه خدا حتی اگر باب میل شما نباشد سوره بقره آیات ۲۱۶ - ۲۱۷
آیه ۲۱۶ : كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كَرْهٌ لَّكُمْ ۖ وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ :

جنگ [در راه خداوند] بر شما مقرر شده است هر چند آن را دوست ندارید! اما چه بسا چیزهایی که خوشایند شما نیست اما برایتان نتایجی نیک دارد. و چه بسا چیزهایی که دوست دارید اما نتایج آن برایتان شر و پلید است! و خداوند می‌داند و شما آگاهی ندارید.

آیه ۲۱۷ : يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يَقْتُلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا وَمَن يَرْتَدِدْ مِنْكُم عَن دِينِهِ فِمِثْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ :

[ای پیامبر!] درباره جنگ کردن در ماه حرام از تو سوال می‌کنند، بگو: جنگ در این ماه گناه کبیره است. اما بازداشتن مردم از راه نجات‌بخش خدا و دامن زدن به کفر و ناسپاسی، و جلوگیری از ورود مردم به مسجدالحرام و بیرون راندن مردمش، نزد خداوند گناهی بزرگتر است. و فتنه مضرتر از قتل است! آن‌ها با شما می‌جنگند تا شما را از دین‌تان دور کنند. بدانید هر یک از شما از دینش برگردد و بی‌ایمان بمیرد، بدون شک اعمال و دستاورد چنین افرادی در دنیا و آخرت تباه شده و جاودانه در آتش خواهند بود!

۲۴ - اشاره به علت حرام بودن شراب و قمار و چگونگی انفاق سوره : بقره آیه ۲۱۹
يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْغَفْوُ ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ :

[ای پیامبر!] از تو درباره شراب و قمار سوال می‌کنند، بگو: در آن‌ها آلودگی و گناهی بزرگ است هر چند برای مردم منافعی نیز در بردارند، اما ضرر-آن‌ها بیشتر از نفع‌شان است! هم‌چنین از تو می‌پرسند: چه چیز را انفاق کنیم؟ بگو: عفو و گذشت را انفاق کنید و توسعه دهید! و این چنین خداوند بزرگ، آیات و نشانه‌هایش را برای شما تبیین می‌کند، امید آن که فکرتان را به کار بیاندازید!

۲۵ - اشاره به چگونگی رفتار با یتیمان و اموال آنها سوره : بقره آیه ۲۲۰

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنْ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ :

و[اما برای آرامش] در دنیا و آخرت، از تو درباره چگونگی رفتار با یتیمان و اموال آنها می پرسند، بگو: اقدام به اصلاح امور آنان خیر و نیک است. و اگر با آنان همسفره شوید و زندگی کنید، چون برادران شما هستند. مراقب باشید که خداوند انسان تباہکار و کلاهبردار را از نیکوکار خیراندیش باز می شناسد! و اگر خدا بخواهد می تواند به خاطر عملکردتان بر شما سخت بگیرد. بدانید که خدا پیروزمند و حکیم است!

۲۶ - اشاره به شرایط ازدواج با زنان و مردان مشرک سوره : بقره آیه ۲۲۱

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ ۚ وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ ۚ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا ۚ وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ ۚ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ ۚ وَسَوِيبٌ ۚ ءَايَتِهِ ۚ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ :

و با زنان مشرکه تا وقتی که ایمان نیاورده اند ازدواج مکنید! بدانید که یک بنده با ایمان به مراتب بهتر از یک زن آزاد و زیبای مشرکه است که ظاهرش مورد پسند شما واقع می شود! همچنین مردان مشرک نیز تا ایمان نیاورده اند زنان مؤمنه را به عقدشان در نیاورید! بدانید که یک بنده با ایمان به مراتب بهتر از مشرکی است که مورد توجه و پسند شما باشد. زیرا آنها شما را به سوی آتش می خوانند، اما خداوند بزرگ به فرمانش، شما را به سوی بهشت و آمرزش می خواند! و خدا این چنین آیات و نشانه هایش را برای مردم بیان می کند، امید آن که بیندیشند!

۲۷ - اشاره به حیض شدن (عادات ماهانه) زنان و ممنوعیت همبستری در این ایام :

سوره : بقره آیه ۲۲۲

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ

فَإِذَا طَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوْبِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ :

و از تو درباره حیض زنان می‌پرسند، بگو: حیض یک رنج طبیعی است. در ایام حیض با زنان همبستر نشوید تا آن‌که پاک شوند. و هنگامی‌که پاک شدند طبق فرمان خداوند از آنان بهره‌مند شوید. همانا خداوند بزرگ توبه‌کنندگان و پاکیزه‌شدگان را دوست دارد

۲۸ - اشاره به اینکه به نام خداوند قسم نخورید سوره بقره آیات ۲۲۴ - ۲۲۵

آیه ۲۲۴ : وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ :

و خداوند را دستاویز قسم‌های خود قرار ندهید تا به بهانه آن، از اقدام به کار خیر و تقوی و اصلاح کار مردم باز بمانید! و بدانید که خداوند بزرگ بسیار شنوا و دانا است!

آیه ۲۲۵ : لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ :

و خداوند شما را به خاطر قسم‌هایی که بی‌اراده می‌خورید مؤاخذه نخواهد کرد، بلکه شما را به نیت‌هایی که در سینه پنهان کرده‌اید مؤاخذه می‌کند! و خدا بسیار بزرگوار و صبور است

۲۹ - اشاره به مردانی که با زنان خود به عمد همبستر نمیشوند سوره : بقره آیه ۲۲۶

لِّلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ :

و آن دسته که از زنانشان دوری می‌کنند و قسم می‌خورند تا با آن‌ها نزدیکی نکنند، چنانچه قبل از اتمام چهار ماه به زندگی برگردند، بر آن‌ها باکی نیست و خداوند بسیار آمرزنده و باگذشت است

۳۰ - اشاره به قانون ازدواج مجدد زنان مطلقه سوره : بقره آیه ۲۲۸

وَالْمُطَلَّاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ ۚ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا ۚ وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۚ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ :

و زنان مطلقه از شوهر کردن خودداری کنند تا این که سه بار از خون حیض پاک شوند، اگر به خدا و روز قیامت ایمان دارند. و سزاوار نیست که آنچه را که خداوند در رحمشان آفریده، پنهان دارند. بدانند که شوهرانشان برای رجوع به زندگی، محق‌تر از دیگرانند. البته اگر خواهان زندگی با تفاهم باشند! و بدانید که زنان، حقوق مشروعی برگردن مردان دارند. همچنان که مردان از امتیاز سرپرستی برخوردارند. و خداوند بزرگ بر همه چیز توانا و آگاه است

۳۱ - اشاره به قوانین طلاق سوره : بقره آیات ۲۲۹ - ۲۳۰ - ۲۳۱ - ۲۳۲

آیه ۲۲۹ : اَلطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ ۚ فَاِمَسَاكَ بِمَعْرُوفٍ اَوْ تَسْرِيحٌ بِاِحْسَنٍ ۚ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَاْخُذُوْا مِمَّا ءَاتَيْتُمُوْهُنَّ شَيْئًا اِلَّا اَنْ يَخَافَاْ اَلَّا يَقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا يَقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهٖ ۚ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَعْتَدُوْهَا ۚ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُوْدَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُوْنَ :

و طلاق [رجعی] تا دو بار صحیح است، [بدین معنی که در هر بار مرد می‌تواند یا به زن رجوع کند] و با خوشی و سازگاری زندگی کنند و یا به نیکی و خیراندیشی جدا شوند. و بر شما حلال نیست که به زور چیزی از مهریه آنان کم کنید. مگر آن‌که بترسند مبادا حقوق یکدیگر را که خداوند امر کرده است رعایت نکرده باشند. که اگر چنین باشد، در این صورت سزاوار است که زن بخشی از مهر خود را برای اخذ طلاق ببخشد. این مقررات دین خداست، از آن سرپیچی نکنید. و هر که از اوامر خداوند سرپیچی کند بدون شک از ستمکاران است!

آیه ۲۳۰ : فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَتَّحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۖ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ :

و اگر مردی همسر خود را [برای سومین بار] طلاق داد دیگر آن زن برایش حلال نیست، مگر اینکه آن زن با کس دیگری ازدواج کند! و چنانچه طلاق گرفت باکی نیست که دوباره به عقد شوهر اولش درآید، به شرط آنکه از این پس، آگاهانه احکام و حدود الهی را رعایت کنند. و این مقرراتی است که خداوند برای مردم دانا بیان می‌کند!

آیه ۲۳۱ : وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلِّغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ ۚ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لَتَعْتَدُوا ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۚ وَلَا تَتَّخِذُوا عَآيِلَ اللَّهِ هُزُوًا ۚ وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ :

و اگر زنانتان را طلاق دادید باید تا اتمام عده آنان، یا آنها را محترمانه در خانه نگهداری کنید و یا به نیکوترین وجهی رهایشان سازید. و سزاوار نیست که آنان را به زور و آزار در خانه نگه دارید تا تعدی کنید. و اگر کسی چنین رفتاری کند بدون شک به خودش ظلم کرده است! و آیات خداوند را به تمسخر نگیرید و به یاد آورید! نعمت‌هایی را که به شما عطا کرده است. و بدانید به همان کتاب و حکمتی که بر شما نازل کرده است موعظه‌تان می‌کند! حرمت اوامر الهی را نگاه دارید و بدانید که خدا بر همه چیز آگاه است!

آیه ۲۳۲ : وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلِّغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرْضَوْنَ بَيْنَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ ذَلِكَمُ أَزْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ :

و هرگاه زنانتان را طلاق دادید و عده آنها هم تمام شد، نباید مانع ازدواج مشروع و دلخواه آنها با

دیگران شوید! و هرکس از شما که به خداوند و روز قیامت ایمان دارد از این دستور پند گیرد زیرا

برای تزکیه نفوس شما بهتر و پاک‌تر است! و خداوند عمق احکام را می‌داند و شما

نمی‌دانید!

۳۲ - اشاره به قوانین شیر دادن به نوزاد و تامین مایحتاج کودک :

سوره : بقره آیه ۲۳۳

وَالْوَالِدَتُ يُرْضَعْنَ حَوْلَیْنِ كَامِلَیْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ

وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تَكْلَفُ نَفْسٌ إِلَّا وَسْعَهَا لَا تُضَارُّ وَلَدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى

الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوْا

أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا ءَاتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ :

و مادران [چنانچه بخواهند] دو سال تمام به فرزندان خود شیر دهند. این برای کسی است که بخواهد دوران شیرخوارگی را تکمیل کند. و بر پدر نوزاد است که خوراک و پوشاک مادر را درحدمتعارف تأمین کند، زیرا هرکسی بقدر توانائیش مکلف است. و متوجه باشید که نه مادر برای نگهداری طفل آزار ببیند و نه پدر بیش از حد متعارف در فشار قرار گیرد! و اگر چنانچه نوزاد، پدری نداشت، وارث او بر این امور اقدام کند. و اگر پدر و مادر هر دو با رضایت همدیگر تصمیم گرفتند تا طفل را از شیر بگیرند، بر آن‌ها باکی نیست؛ و حتی اگر خواستید زن دیگری در قبال دستمزد، به طفلتان شیردهد باز اشکالی ندارد.

حرمت اوامر الهی را نگاه دارید و بدانید که خدا به عملکردتان بیناست

۳۳ - اشاره به قوانین ازدواج برای زنان بیوه سوره : بقره آیه ۲۳۴

وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ

عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ :

کسانی از شما که می‌میرند و همسرانی باقی می‌گذارند، همسران‌شان چهار ماه و ده روز صبر کنند و چون این مدت بسر آمد، اگر آن زنان اقدام به کاری پسندیده و مجاز کنند، به شما ارتباطی ندارد. و بدانید که خداوند بزرگ، نسبت به عملکردتان آگاه است

۳۴ - اشاره به آداب برخورد مردان نسبت به زنان بیوه :

سوره : بقره آیه ۲۳۵

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ ۖ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا ۖ وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ :

و همچنین بر شما گناهی نیست اگر محترمانه و با کنایه از آنان خواستگاری کنید و یا اینکه نیت ازدواج با آن‌ها را در دل داشته باشید، زیرا خداوند نیت شما را نسبت به آن‌ها می‌داند. اما پنهانی با آنان قرار ازدواج مگذارید، بلکه برای حفظ احترامشان، نیت خود را محترمانه اظهار کنید. به هر حال [تا عده آن‌ها تمام نشده] اقدام به ازدواج نکنید. و بدانید که خداوند از آنچه در دل پنهان داشته‌اید آگاه است، پس از خدا بترسید و بدانید که او بسیار بخشنده و بردبار است!

۳۵ - اشاره به مقدار پرداخت مهریه مردان به زنان در هنگام طلاق سوره : بقره آیه ۲۳۶ - ۲۳۷

آیه ۲۳۶: لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً ۖ وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدَرَهُ ۚ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ :

و باز بر شما گناهی نیست اگر زنانی را که با آن‌ها همبستر نشده‌اید و مهری نیز تعیین نکرده‌اید طلاق دهید، مشروط بر آن‌که هدیه‌ای درخور و شایسته به آن‌ها عطا کنید! توانگر به قدر توانش و انسان تنگدست نیز به قدر وسعتش. و این کاری است که شایسته نیکوکاران است

آیه ۲۳۷ : وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ

فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عَقْدَةُ

النِّكَاحِ ۚ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ ۚ وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۚ

[و اگر مهری تعیین کرده‌اید] ولی با آنان نزدیکی نداشته‌اید، هنگام طلاق باید نصف مهر را

بپردازید، مگر آن‌که خود زن و یا کسی که بر این ازدواج ولایت دارد مهر را ببخشد؛ و اگر با چنین

وضعیتی مهر را ببخشند به تقوی و نیکوکاری نزدیک‌تر است. و احسان و نیکی را نسبت به هم فراموش

نکنید، زیرا خداوند به عملکردتان بیناست

۳۶ - اشاره به اقامه فریضه نماز : سوره : بقره آیات ۲۳۸ - ۲۳۹

آیه ۲۳۸ : حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ :

و در مورد نمازها به ویژه نماز میانه کوشا باشید و مطیعانه برای عبادت خداوند قیام کنید!

آیه ۲۳۹ : فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَاتًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

و اگر در موقعیت امنی نبودید و بیم خطر می‌رفت [نماز را] در حالی‌که پیاده و یا سواره هستید به جا

آوردید. اما هنگامی که در محیط امنی بودید نماز را آن‌گونه که شایسته است به جا آورید، زیرا خداوند

چیزهایی را که نمی‌دانستید به شما تعلیم داد!

۳۷ - اشاره به وصیت کردن مردان در هنگام مرگ نسبت به همسرانشان :

سوره : بقره آیات ۲۴۰ - ۲۴۱

آیه ۲۴۰ : وَالَّذِينَ يَتُوفُّونَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ ۚ فَإِنْ خَرَجْنَ

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ : و آن دسته از مردان شما

که در آستانه مرگ قرار گرفته‌اند، باید نسبت به همسرانی که از خود به جامی‌گذارند وصیت کنند که بعد از مرگ‌شان

تا یک سال هزینه زندگی آن‌ها را پرداخت کنند و از خانه اخراجشان نکنند! و اگر خود خارج شدند و درباره

زندگی‌شان تصیم شایسته‌ای گرفتند، به شما ارتباطی ندارد. و خداوند توانا و حکیم است

آیه ۲۴۱ - وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ :

و زنان مطلقه، حقوق مشروعی دارند. و این حق، بر گردن مردان خدا ترس است.

۳۸ - اشاره به اجباری نبودن پذیرش دین خدا : سورة : بقره آیه ۲۵۶

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ
الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ :

هیچ اجباری در پذیرش دین نیست، زیرا راه رشد و سعادت، از انحراف و تباهی کاملاً مشخص شده
است! پس هرکس به طاغوت پشت کند و به خدا ایمان بیاورد، بدون تردید به ریسمان نجات بخشی،
دست یافته که هرگز پاره شدنی نیست. و بدانید که خداوند بزرگ بسیار شنوا و آگاه است!

۳۹ - اشاره به اثرات انفاق : سورة : بقره آیات ۲۶۱ - ۲۶۲

آیه ۲۶۱ : مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سَنَابِلٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ
وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَسِعَ عَلِيمٌ :

آن‌ها که اموال‌شان را در راه خدا انفاق می‌کنند، مثل دانه ای است که هفت خوشه از آن بیرون زند در
حالی‌که در هر خوشه صد دانه باشد. و خداوند آن را برای هرکس بخواهد دو یا چند برابر می‌کند. و
خداوند گشایش دهنده و آگاه است

آیه ۲۶۲ : الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى ۖ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ : پاداش آنان‌که اموال‌شان را در راه خدا انفاق می‌کنند، در حالی‌که
منت نمی‌گذارند و آزار نمی‌رسانند، با خداوند بزرگ است. نه بیمناک شوند و نه اندوهگین گردند.

۴۰ - اشاره به نحوه صحیح صدقه دادن : سوره بقره آیات ۲۶۳ - ۲۶۴

آیه ۲۶۳ : قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى ۖ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ :
سخن پسندیده و عفو و گذشت، بهتر از صدقه ای است که با آزار توأم باشد! و خداوند

بی‌نیاز و بردبار است

آیه ۲۶۴ : يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا ۖ لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا
كَسَبُوا ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

ای کسانی‌که ایمان آورده‌اید! صدقات خود را با منت‌گذاری و آزار، تباه نکنید و مانند کسی نباشید که اموالش را از روی ریاکاری انفاق می‌کند در حالی‌که نه به خدا ایمان دارد و نه به روز جزا! مثل چنین شخصی مانند سنگ صافی است که خاک بر روی آن نشسته باشد. و ناگهان باران تند ببارد و خاک را بشوید، و سنگ را بی‌هیچ محصول و دستاوردی باقی گذارد! چنین کسانی از عملکردشان بهره‌ای نخواهند برد و خداوند جماعت ناسپاسان را مشمول هدایتش نخواهد کرد!

۴۱ - اشاره به نحوه صحیح انفاق کردن : سوره بقره آیات ۲۶۷ - ۲۶۸

آیه ۲۶۷ : يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ ۖ وَلَا تَيَمَّمُوا
الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ :

ای کسانی‌که ایمان دارید! و از دستاوردهای پاکیزه خود و از نعمت‌هایی که در زمین برایتان خلق کرده‌ایم انفاق کنید. و برای انفاق کردن به سراغ قسمت‌های بد و ناپاکی که حتی خودتان جز به کراهت، حاضر به گرفتن آن نیستید نروید. و بدانید که خداوند بزرگ، بی‌نیاز و قابل ستایش است

آیه ۲۶۸ : الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ ۗ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ :

(و در هنگام انفاق)، شیطان شما را از فقر و تهیدستی می‌ترساند و به کارهای زشت و ا می‌دارد، در حالی‌که خداوند شما را به آمرزش خویش و افزونی نعمت وعده می‌دهد! همانا خدا گشایش‌دهنده و آگاه است

۴۲ - چگونه صدقه را به اهلش برسانیم آشکارا یا پنهانی :

سوره : بقره آیه ۲۷۱

إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ :

اگر صدقات خود را آشکارا دهید کار خوبی کرده‌اید. اما اگر آن‌ها را بصورت پنهانی به فقرا دهید برایتان بهتر است و باعث از بین بردن گناهان شما می‌شود. و خداوند بر عملکردتان آگاه است

۴۳ - اشاره به رباخواران و جایگاه آنها در آخرت : سوره بقره آیه ۲۷۵

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَاللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ :

آن‌هایی که رباخوارند، در قیامت همچون کسانی برمی‌خیزند که بر اثر وسوسه‌های شیطان دیوانه شده‌اند! و این به آن جهت است که گفتند: معامله هم مثل ربا است! در حالی‌که خداوند معامله و داد و ستد را حلال کرده است و ربا را حرام! پس هرکس که موعظه خدا را شنید و از رباخواری دست برداشت، خداوند گذشته‌اش را می‌بخشد و کارش به خدا واگذار می‌شود. اما اگر کسی دوباره به رباخواری مشغول شد، بدون تردید اهل جهنم است و آن‌ها همواره در آتش می‌مانند!

۴۴ - اشاره به نحوه رفتار صحیح با بدهکاران : سوره بقره آیه ۲۸۰

وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ :

و اگر [شخص بدهکاری] تنگدست بود باید به او مهلت داد تا بتوانگر شود. و کاش این نکته را در می‌یافتید که اگر به او ببخشید، برای شما بهتر است!

۴۵ - اشاره به نحوه صحیح وام دادن (قرض دادن) به یکدیگر :

سوره : بقره آیات ۲۸۲ - ۲۸۳

آیه ۲۸۲ : يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُبَ بَيْنَكُمْ

كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ

وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ

بِالْعَدْلِ ؕ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ

أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى ؕ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا ؕ وَلَا تَسْمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ

كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ؕ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا ؕ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا

بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا ؕ وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ ؕ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ ؕ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ

فُسُوقٌ بِكُمْ ؕ وَاتَّقُوا اللَّهَ ؕ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ ؕ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ :

ای اهل ایمان! هرگاه خواستید وام مدت‌داری را به یکدیگر دهید آن را مکتوب کنید. و باید نویسنده‌ای

از میان شما سند را درست و عادلانه بنویسد. و نویسنده هم‌چنان که خداوند او را تعلیم داده است از

نوشتن سند امتناع نورزد! و این بدهکار است که باید متن را به نویسنده املاء کند. و از خدای پرورنده

خود پروا داشته باشد و چیزی را کم نکند! و اگر بدهکار، کم خرد و یا صغیر بود و یا به هر علتی

نتوانست متن سند را املاء کند، پس باید ولی و سرپرست او از روی عدالت به این کار اقدام نماید. و دو

شاهد از میان مردان‌تان گواه بگیرید، و اگر دو مرد نبود. یک مرد و دو زن که مورد توافق‌تان است شاهد

باشند، تا اگر یکی فراموش کرد دیگری به یادش آورد؛ و شاهدان هنگامی که دعوت شوند نباید از

شهادت دادن امتناع بورزند. و از نوشتن نکات ریز و درشت این بدهی ناراحت نشوید، زیرا این‌گونه

نوشتن نزد خداوند عادلانه‌تر، برای شهادت روشن‌تر، و برای جلوگیری از شک و تردید

مؤثرتر است. و اما برای داد و ستد نقدی که دست به دست می‌دهید و می‌گیرید

لزومی به نوشتن نیست. و چون معامله می‌کنید شهادی بگیرید، و نباید هیچ‌گونه

ضرری به نویسنده و شاهد وارد شود. که اگر چنین کنید

کار زشت و زنده‌ای مرتکب شده‌اید! و حرمت فرمان خدا را نگاه دارید، زیرا

اوست که به شما تعلیم می‌دهد. و خداوند بزرگ بر همه چیز آگاه است

آیه ۲۸۳ : وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَّقْبُوضَةٌ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا

فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتُمِنَ اَمْنَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ عَنِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا

تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ :

و اگر در سفر بودید و نویسنده‌ای نیافتید [و نوشتن سند میسر نبود] باید چیزی به گرو داده شود. و

اگر به یکدیگر اطمینان داشتید پس باید بدهکاری که امین شمرده شده است، امانت را به موقع پرداخت

نمایید. و از خداوند پرورنده‌اش بهراسد! و شهادت را کتمان نکنید، زیرا کسی که شهادت را کتمان کند

قلبش گناهکار است. و خداوند بر عملکردتان آگاه است

سوره آل عمران

سوره آل عمران سومین سوره از قرآن کریم است و در مدینه نازل شده است که در دو جزء سوم و چهارم قرار دارد. این سوره مبارکه به سبب ذکر نام عمران (پدر حضرت مریم) و خاندان او، آل عمران نامیده شده است. محتوای اصلی سوره آل عمران درباره دعوت مؤمنان به اتحاد و صبر در برابر دشمنان اسلام است. توحید، صفات خداوند، معاد، جهاد، تولی، تبری و حج در این سوره مورد بررسی قرار گرفته و به تاریخ زندگی انبیایی مانند آدم، نوح، ابراهیم، موسی، عیسی و داستان حضرت مریم و عبرت‌های غزوه احد و غزوه بدر نیز پرداخته است. آیات اعتصام، محکم و متشابه، کظم غیظ، مباحله و آیات ربنا از آیات مشهور سوره آل عمران است.

۴۶ - اشاره به وفای به عهد : سوره : آل عمران آیه ۷۶

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ :

آری، هرکس به عهد خویش وفا کند و پرهیزکارانه حرمت آن را نگاه دارد، بداند که خداوند پرهیزکاران را دوست دارد

۴۷ - اشاره به کسانی که ایمان داشتند ولی از راه خود برگشتند و کافر شدند :

سوره آل عمران آیه ۹۰

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّنْ تَقْبَلَ تَوْبَتَهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ :

کسانی که ایمان داشتند سپس کافر شدند، و روز به روز بر کفر و ناسپاسی خود افزودند، هرگز توبه آن‌ها پذیرفته نخواهد شد، زیرا آن‌ها همان گمراهانند!

۴۸ - اشاره به نهی ربا خواری : سوره : آل عمران آیه ۱۳۰

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ :

ای کسانی که به حقایق ایمان دارید! ربا مخورید با اضافه های پی در پی آن! و حرمت خدا

را نگاه دارید، امید آن که رستگار شوید

۴۹ - اشاره به بخیلان و کسانی که انفاق نمیکنند : سوره آل عمران آیه ۱۸۰

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا ءَاتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ ۚ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ۚ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ ۚ

يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۗ وَاللَّهُ مِيرِثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ :

و کسانی که بخل می ورزند و از نعمت هایی که خداوند عطایشان کرده انفاق نمی کنند، مپندارند که این کار به نفع آنان است بلکه شری است که دامنگیرشان شده، و در روز قیامت آنچه را که از بخشیدنش بخل ورزیده اند چون طوقی به گردن شان آویخته می گردد. و بدانید که میراث آسمان ها و زمین همه از آن خداست (کسی چیزی با خود نمی برد) و خداوند به عملکردتان آگاه است

سوره نساء

سوره نساء چهارمین سوره از قران کریم است که در مدینه نازل شده است و در جزء چهارم پنجم و ششم قرار دارد. این سوره را بدینسان نساء نامیده‌اند چون بسیاری از احکام فقهی مربوط به زنان در این سوره آمده است. سوره نساء بیشتر درباره احکام زناشویی و ارث سخن می‌گوید و در میان آنها به احکام نماز، جهاد و شهادت می‌پردازد. همچنین در این سوره مطالبی به صورت خلاصه درباره اهل کتاب و سرگذشت پیشینیان آمده و خداوند درباره منافقان هشدار داده است. از آیات مشهور سوره نساء آیه ۵۹ است که به آیه اولی الامر شهرت دارد و به اطاعت از «اولی الامر» دستور می‌دهد. از آیات مشهور این سوره، آیه تیمم و آیه محارم است.

۵۰ - اشاره به حفظ نمودن اموال یتیمان : سوره : نساء آیه ۲

وَأَنۡتَوُوا۟ إِلَىٰ أُمۡلَئِمَیۡ أُمۡلَہُمۡ وَلَا تَتَّبِعُوا۟ الْخَبِیۡثَ بِالطَّبِیۡبِ ۖ وَلَا تَأۡکُلُوا۟ أُمۡلَہُمۡ إِلَىٰ أُمۡلَکُمۡ ۚ إِنَّہٗ كَانَ حُوبًا کَبِیۡرًا :
و هنگامی‌که یتیمان بزرگ شدند اموال آن‌ها را به خودشان بدهید. و اموال بد خود را با اموال خوب آن‌ها عوض نکنید، و [با مخلوط کردن] اموال آن‌ها با اموال خودتان، آن را نخورید، زیرا این گناهی بزرگ است!

۵۱ - اشاره به امر ازدواج برای مردان : سوره : نساء آیه ۳

وَإِنۡ خِفْتُمْ أَلَّا تُقۡسِطُوا۟ فِی الۡیَتِمٰی فَانۡکِحُوا۟ مَا طَابَ لَکُمۡ مِّنَ النِّسَآءِ مَتٰی وَتِلْکَ وَرَبَّعٌ خِفْتُمْ اَلَّا تَعۡدِلُوا۟ فَوَٰحِشٌ اَوْ مَا مَلَکَتْ اَیۡمَانُکُمۡ ۚ ذٰلِکَ اَدۡنٰی اَلَّا تَعۡوَلُوا۟ :

و چنان‌چه می‌ترسید اگر با دختران یتیم [ازدواج کنید] عدالت را رعایت نکنید، پس با زنان دیگری که برایتان حلال است و می‌پسندید ازدواج کنید،

دو یا سه یا چهار زن. و باز اگر ترسیدید که نتوانید عدالت را بین آن‌ها رعایت کنید فقط با یک تن ازدواج کنید، و یا با آن که سرپرستی‌اش را عهده دار گشته‌اید، زیرا این کار در جلوگیری از ستم مؤثرتر است!

۵۲ - اشاره به پرداخت مهر زنان با طیب خاطر : سوره : نساء : آیه ۴

وَعَاثُوا النِّسَاءَ صَدَقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيًّا :

و مهر زنان را با طیب خاطر تماماً به آن‌ها پرداخت کنید، و اگر آن‌ها چیزی از آن را به شما بخشیدند حلال و گواریتان خواهد بود

۵۳ - اشاره بر حفظ اموال یتیمان و بازگشت اموال به آنها در موعد معلوم : سوره : نساء : آیه ۶

وَابْتَئُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا :

و یتیمان را هنگامی که به سن ازدواج رسیدند امتحان کنید، چنانچه متوجه رشد عقلی آن‌ها شدید اموال‌شان را به خودشان بدهید. و پیش از آن که به سن بلوغ رسند، اموال‌شان را طمعکارانه و از روی اسراف نخورید، و آنان که توانگرند به عنوان دستمزد [حفظ کردن اموال] چیزی از اموال‌شان برندارند. و هرکه نیازمند است، دستمزد به میزان عرف بردارد. و هنگامی که اموال‌شان را دادید شاهدانی را بر آن‌ها گواه کنید، و بدانید خداوند برای حساب کشیدن کافی است

۵۴ - اشاره به سخاوت مندی و بخشش به هنگام تقسیم ارث : سوره نساء : آیه ۸

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا :
و اگر هنگام تقسیم ارث، خویشاوندان و یتیمان و درماندگان نیز آمدند به آن‌ها هم چیزی بدهید،
و با آن‌ها با سخن و رفتار پسندیده برخورد کنید!

۵۵ - عاقبت خوردن اموال یتیمان : سوره : نساء آیه ۱۰

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا :

آن‌ها که اموال یتیمان را ظالمانه می‌خورند همانا در شکم‌هایشان آتش می‌خورند و به زودی

در دوزخ شعله‌ور می‌گردند!

۵۶ - اشاره به نحوه تقسیم اموال و میراث بین فرزندان : سوره : نساء آیه ۱۱

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ ۚ فَإِن كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۚ وَإِن كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ۚ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِن كَانَ لَهُ وَلَدٌ ۚ فَإِن لَّمْ يَكُن لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَتُهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ ۚ فَإِن كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ ۚ مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۖ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا ۖ فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا :

خداوند شما را در مورد فرزندان و وصیت می‌کند، بدانید سهم پسر دو برابر دختر است، و اگر همگی دختر باشند و بیش از دو تن هم باشند، دو سوم میراث متعلق به آن‌هاست، و اگر یک دختر بود نصف میراث برای اوست، و به پدر و مادر میت هر کدام یک ششم میراث می‌رسد اگر میت فرزندی نداشته باشد؛ و اگر فرزندی نداشته باشد تنها پدر و مادر از او ارث می‌برند، برای مادر او یک سوم است (و بقیه از آن پدر است)، و اگر او برادرانی دارد، مادرش یک ششم می‌برد و همه این‌ها بعد از انجام وصیتی است که او مقرر کرده، و نیز بعد از پرداخت همه بدهی‌ها است. شما نمی‌دانید پدران و مادران و فرزندان، کدام یک برای شما نافع‌ترند! این‌ها حکم خداوند است و خدا دانا و حکیم است

۵۷ - اشاره به میزان تقسیم میراث بین وارثین : سوره : نساء آیه ۱۲

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِن لَّمْ يَكُن لَّهُنَّ وَلَدٌ ۚ فَإِن كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكَنَّ ۚ مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِيَنَّ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۚ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِن لَّمْ يَكُن لَّكُمْ وَلَدٌ ۚ فَإِن كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ ۚ مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۚ وَإِن كَانَ رَجُلٌ يُورِثُ كَلَلَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ ۚ فَإِن كَانُوا

أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثَّلَاثِ مَنْ بَعْدَ وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ
وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ :

نصف میراث زنان تان برای شماست. اگر آن‌ها فرزندی نداشته باشند، و اگر فرزندی داشته

باشند، یک چهارم از آن شماست، آن هم پس از انجام وصیتی که کرده‌اند و ادای بدهی‌ها.

و برای زنان شما یک چهارم میراث شماست اگر فرزندی نداشته باشید. و اگر برای شما فرزندی باشد، یک هشتم از آن‌هاست، آن هم بعد از وصیتی که کرده‌اید و ادای بدهی‌ها. و اگر مردی باشد که خواهر یا برادر از او ارث می‌برند یا زنی که برادر یا خواهری دارد، سهم هر کدام یک ششم است (اگر برادران و خواهران مادری باشند). و اگر بیش از یک تن باشند آن‌ها در یک سوم شریکند، آن هم پس از انجام وصیتی که شده و ادای بدهی‌ها، به شرط آنکه [از طریق وصیت و اقرار صوری به بدهی] به ورثه ضرر نزنند! این وصیت خداوند است و خدا دانا و بردبار است

۵۸ - حکم برای زنان (متاهل) زنا کار : سوره : نساء آیه ۱۵

وَالَّذِي يَأْتِيَنَّ الْأَفْحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا :

و کسانی از زنان شما که مرتکب زنا شوند، پس چهار شاهد مسلمان بر عمل آن‌ها بطلبید. و اگر گواهی دادند، آن زنان را در خانه نگه دارید تا مرگشان فرا رسد و یا این‌که خداوند راهی پیش پایشان بگذارد! ۵۹ - حکم برای زنان (مجرد) زنا کار و شرایط پذیرفته شدن توبه و نهی استفاده از میراث زنان

با زور و آزار رساندن : سوره : نساء آیات ۱۶ - ۱۷ - ۱۸ - ۱۹

آیه ۱۶ : وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ فَأَDُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا :

و از میان شما آن مردان و زنانی که [همسر ندارند] مرتکب [زنا] شدند، آن‌ها را فقط آزار

رسانید و اگر توبه کردند و به عمل نیک گرویدند از آن‌ها درگذرید، زیرا خداوند

بسیار توبه‌پذیر و با گذشت است

آیه ۱۷ : إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ يُتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا :

و پذیرش توبه از جانب خداوند برای کسانی است که کار زشتی را از روی جهالت انجام می‌دهند و سپس به سرعت توبه می‌کنند. خداوند توبه چنین افرادی را می‌پذیرد، بدانید خداوند آگاه و حکیم است! آیه ۱۸ : وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ اللَّهَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ ۚ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا :

برای آن دسته که کارهای زشت مرتکب می‌شوند و هنگامی که مرگ‌شان فرا می‌رسد می‌گویند، الان توبه کردم! [توبه ای وجود ندارد] و نیز برای کسانی که با کفر و بی‌ایمانی از دنیا می‌روند این‌گونه است. آن‌ها کسانی‌اند که عذابی دردناک برای‌شان مهیا کرده‌ایم

آیه ۱۹ : يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا ۖ وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَلْحَشَةٍ مُبَيَّنَةٍ ۚ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا :

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! بر شما حلال نیست که با آزار رساندن به زنان از میراث آن‌ها استفاده برید، و آن‌ها را تحت فشار قرار دهید تا قسمتی از آن‌چه را که به آن‌ها داده‌اید باز پس گیرید! مگر آن‌که مرتکب عمل زشت آشکاری شده باشند. و بدانید که باید با زنان به نیکی رفتار کنید و اگر از آنان کراهت دارید [سریعاً قصد طلاق نکنید]. چه بسا چیزهایی که خوشایند شما نباشد اما خداوند در آن خیر و برکت بسیار گذاشته است!

۶۰ - اشاره به منع ازدواج با همسران پدرانتان : سوره : نساء : آیه ۲۲

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۚ إِنَّهُ كَانَ فَلَاحِشَةً وَمَقْتًا
وَسَاءَ سَبِيلًا :

و با زنان پدرانتان ازدواج نکنید، مگر آن که قبل از نزول این حکم، انجام شده باشد، زیرا این کاری زشت و تنفرآور و راه نادرستی است!

۶۱ - اشاره به قوانین انتخاب همسر برای امر ازدواج : سوره : نساء : آیات ۲۳ - ۲۴ - ۲۵

آیه ۲۳ : حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَتُكُم مِّنَ الرَّضْعَةِ وَأُمَّهُتِ نِسَائِكُمْ وَرَبِّبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّن نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا :

حرام شده است بر شما، مادرانتان و دخترانتان و خواهرانتان و عمه‌هایتان و خاله‌هایتان و دختران برادرهایتان و دختران خواهرانتان و مادرانی که شما را شیر داده‌اند و خواهران رضاعی شما و مادران همسرانتان و دختران همسرانتان که در دامن شما پرورش یافته‌اند، -البته از همسرانی که با آن‌ها آمیزش جنسی داشته‌اید- و چنانچه آمیزش جنسی نداشته‌اید باکی نیست! و نیز زنان پسرای که از نسل شما هستند، و همچنین ازدواج با دو خواهر همزمان، از این پس همه این‌ها بر شما حرام است.

مگر آن که قبل از نزول این حکم، به وقوع پیوسته باشد، بدانید خداوند بسیار آمرزنده و با گذشت است
آیه ۲۴ : وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ ۚ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَفِحِينَ ۚ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرْضَيْنَهُ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا :

و نیز زنان شوهردار (از هر دین که باشند) بر شما حرام است. جز آن کسانی که سرپرستی‌شان را عهده‌دار شده‌اید. این‌ها احکام الهی است که بر شما مقرر می‌شود و غیر از این‌ها (که حرام بودنشان ذکر شد) همه بر شما

حلال‌اند که با صرف اموال خود، آنان را به نکاح در

بیآورید. در حالی که پاکدامن باشند و از زنا خودداری نمایند. و زنانی را که از آن‌ها

تمتع می‌گیرید، واجب است که مهرشان را پرداخت کنید، و بر شما باکی نیست

چنان‌چه غیر از مهر معین، توافقات دیگری کرده باشید. بدانید خداوند آگاه و حکیم است!

آیه ۲۵ : وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمُ

الْمُؤْمِنَاتِ ۚ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُ فُتَاهِكُمْ بِأَذْنِ أَهْلِهِنَّ وَءَاثُوهُنَّ أَجُورُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ

مُحْصَنَاتٍ غَيْرِ مُسْلِفَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ ۚ فَإِذَا أُحْصِنَ فَإِنَّ أَتَيْنَ بِفَلْحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ

مِنَ الْعَذَابِ ۚ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ ۚ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ :

و کسی که استطاعت ازدواج با زنان مؤمنه و متشخص را ندارد می‌تواند از کنیزان میان خودتان،

آن‌هایی را که مؤمنه هستند به زنی انتخاب کند. و خداوند مراتب ایمان شما را می‌داند - همه از جنس

یکدیگرید - پس با اذن سرپرست‌شان آن‌ها را به نکاح خود درآورید و مهر آن‌ها را به نحو شایسته‌ای

پرداخت کنید. و باید که پاکدامن باشند نه بی‌عفت، و نه آن‌هایی که پنهانی دوست می‌گیرند. و هنگامی که

شوهردار شدند اگر مرتکب زنا شوند حدّ آن‌ها نصف حدّ زنان آزاد است. و این برای کسانی از شماست

که بیم دارد [از بی‌همسری] به رنج بیافتد. با این همه، اگر صبر پیشه کنید برای شما بهتر است، و

خداوند بسیار آمرزنده و باگذشت است

۶۲ - اشاره به منع دزدی از اموال یکدیگر و منع خودکشی : سوره : نساء آیه ۲۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ ۚ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ۚ

إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا :

و ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اموال یکدیگر را به ناحق مخورید، مگر از راه تجارتی که هر دو طرف

به آن راضی باشید. و اقدام به خودکشی مکنید! بدانید که خداوند نسبت به شما با رحمت است

۶۳ - اشاره به پاداش چشم پوشی کردن از گناهان کبیره :

سوره : نساء آیه ۳۱

إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلَكُمْ مُدْخِلَ كَرِيمٍ :

و اگر از گناهان کبیره‌ای که از آن نهی شده‌اید اجتناب کردید، گناهان دیگر شما را محو کرده، و

شما را به جایگاهی نیک و پر نعمت وارد می‌کنیم

۶۴ - اشاره به سرپرستی مردان نسبت به همسران خود : سوره : نساء آیه ۳۴

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ ۚ فَالْصَّالِحَاتُ قَنَتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ ۚ وَاللَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاصْرَبُوهُنَّ ۚ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا :

مردان [در زندگی مشترک]، سرپرست همسران خود هستند، از آن جهت که خداوند برخی را نسبت به برخی دیگر برتری داده است. و نیز این‌که مردان از مال خویش نفقه می‌دهند. پس زنان شایسته، فرمانبردار [خداوند] و در غیاب شوهرانشان حقوق آن‌ها را حفظ می‌کنند، و حرمت فرمان خدا را نگاه می‌دارند. اما آن دسته از زنان که از سرکشی و نافرمانی‌شان بیم دارید ابتدا موعظه‌شان کنید، [اگر مؤثر نبود] از مقاربت با آن‌ها دوری کنید، [چنان‌چه باز هم مفید نبود] تنبیه‌شان کنید، و اگر فرمانبردار شدند دیگر نسبت به آن‌ها راه بیداد نگیرید! بدانید خداوند بلند مرتبه و بزرگ است

۶۵ - اشاره به عاقبت بخشش و انفاق ریاکارانه : سوره : نساء آیه ۳۸

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا : و کسانی که اموال خود را ریاکارانه انفاق می‌کنند، در حالی‌که نه خدا را باور دارند و نه

روز قیامت را، مثل کسی است که شیطان قرین و همنشین اوست. و چه بد همنشینی است [این

شیطان]

۶۶ - اشاره به منع خواندن نماز در حالت مستی و جنابت و تیمم با خاک در نبود آب :

سوره : نساء آیه ۴۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا
عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا ۚ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمْ
النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا :

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! در حال مستی نماز نخوانید، تا زمانی که [به هوش باشید و] بفهمید که
چه می‌گویید! همچنین در حال جنابت، تا زمانی که غسل کنید - مگر این که در راه سفر باشید - و اگر
بیمارید و یا مسافر و یا قضای حاجت کرده‌اید و یا با زنان آمیزش جنسی داشته‌اید و آب نیافتید، پس با
خاک تمیز تیمم کنید. و صورت و دست‌هایتان را با آن خاک مسح کنید. بدانید خداوند بزرگ بخشنده و
آمرزنده است

۶۷ - اشاره به گناه کبیره شرک به خداوند : سوره نساء آیه ۴۸

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ ۚ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا :

بدانید! خداوند هر گناهی را به غیر از شرک به خودش را در مورد هر که بخواد می‌آمرزد، زیرا کسی
که برای خداوند شریک و همتایی قایل شود حقیقتاً افترا و گناه بزرگی مرتکب شده است

۶۸ - اشاره به عاقبت منکران آیات خداوند : سوره نساء آیه ۵۶

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ ۚ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا : کسانی که آیات نجات‌بخش ما را انکار کردند به زودی آن‌ها را به آتشی خواهیم
افکند که چون پوست‌شان زایل شود، پوستی دیگر بر آن‌ها بپوشانیم ، تا عذاب را بچشند! بدانید خداوند
پیروزمند و حکیم است!

۶۹ - اشاره به پاداش مومنان : سوره : نساء آیه ۵۷

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا سَلُّوا فِيهَا أَنْوَاجَ مُطَهَّرَةٍ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا :

و کسانی که به حقایق ایمان دارند و عملکردشان سراسر خوبی و خدمت است، به بهشت‌هایی که نهرها در آن جاری است وارد کنیم تا جاودانه در آنجا بمانند و با همسران پاک و بی‌عیبی که برای آن‌ها آفریده شده‌اند در زیر سایه‌های گسترده و فرح‌بخش جایشان دهیم

۷۰ - اشاره به امانت داری و قضاوت عادلانه : سوره نساء آیه ۵۸

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا :

خداوند به شما دستور می‌دهد، تا امانت‌ها را به سلامت به صاحبانشان برگردانید و نیز هرگاه خواستید بین مردم قضاوت کنید با عدل و انصاف حکم کنید، خداوند، چه خوب شما را موعظه می‌کند! بدانید که خدا شنونده و بیناست

۷۱ - اشاره به خیر و شر جاری در زندگی : سوره نساء آیات ۷۹ - ۸۵

آیه ۷۹ : مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا :

[اما تو ای پیامبر] هرخیری که به تو رسد از جانب خداوند است، اما هر بدی که دامنگیرات شود از جانب خود توست! ما تو را به عنوان پیامبر برای مردم فرستادیم و گواهی خدا در این باره کافی است
آیه ۸۵ : مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ

اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُقِيتًا : هرکس واسطه کار خوبی شود از آن کار خیر، بهره و نصیبی

می‌برد و هرکس واسطه کار شری شود، شرش به او هم می‌رسد، و خداوند بر

هر چیز اشراف کامل دارد

۷۲ - اشاره بر احترام به یکدیگر و درود و تحیت گفتن به هم :

سوره : نساء

آیه ۸۶

وَإِذَا خِيتُم بِحَيَّةٍ فَحْيُوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا :

و هرگاه دیگران بر شما درود و تحیت گویند، شما نیز بهتر از آن و یا [لااقل] مثل آن را در جواب

بگویید. و بدانید که خداوند حساب همه چیز را دارد

۷۳ - اشاره به منافقین و گمراهی آنها و چگونگی رفتار با آنها: سوره نساء آیات ۸۸ - ۸۹

آیه ۸۸ - فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا^ع أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَ مَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا :

شما را چه شده است که در رابطه با منافقین دو گروه گشته‌اید؟! مگر نمی‌دانید که خداوند به خاطر عملکردشان، حمایتش را از آن‌ها برداشته و واژگونه‌شان کرده است. آیا می‌خواهید آن‌ها را راهنمایی کنید، در حالی که خداوند گمراه و حیران‌شان ساخته است؟! بدان هرکه را خداوند گمراه و سرگردان کند، هیچ راهی برایش نخواهی یافت

آیه ۸۹ - وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يَهَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ^ع فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ^ط وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا :

بدانید! که آن‌ها آرزو دارند تا شما هم مثل آن‌ها کافر و ناسپاس شوید تا [در این زشتی] با هم سهیم باشید! آن‌ها را به دوستی انتخاب نکنید مگر آن‌که [توبه کرده و] در راه خداوند هجرت کنند. و چنان‌چه سرپیچی کردند [و بر ضد شما اقدام کردند]، هر جا آن‌ها را یافتید اسیر کنید و [در صورت احساس خطر] بکشید. و از میان آنان هیچ‌گاه دوست و سرپرست و یابری برنگزینید

۷۴ - اشاره به صلح و منع تعرض و تجاوز : سوره : نساء آیات ۹۰ - ۹۱

آیه ۹۰ : **إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يَقْتُلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يَقْتُلُواكُمْ وَأَلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا :**

مگر کسانی که با هم‌پیمانان شما، پیمان بسته‌اند. و یا آن‌هایی که به سوی شما می‌آیند در حالی که نه سر جنگ دارند، و نه توان همکاری با شما بر ضد قوم خود را دارا هستند. بدانید اگر خدا می‌خواست، آن‌ها را بر شما مسلط می‌کرد و توان جنگیدن به آن‌ها می‌داد! پس اگر از شما منصرف شدند و قصد جنگ با شما را نداشتند بلکه پیشنهاد صلح کردند، خداوند به شما اجازه نمی‌دهد به آن‌ها تعرض و تجاوز کنید!

آیه ۹۱ : **سَتَجِدُونَ عَاثِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلًّا مَا رَدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ وَيَكْفُوا أَيْدِيَهُمْ فَخَذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا :** و جماعت دیگری از آن‌ها را می‌بینی که هم می‌خواهند از دست شما در امان باشند. هم از دست قوم خود! اما هر زمان که آن‌ها را به سوی فتنه بخوانند با سر می‌روند! اگر این‌ها هم از درگیری با شما خودداری نکردند، و پیشنهاد صلح ندادند، و از اقدام برضد شما دست نکشیدند. هرجا آن‌ها را یافتید، یا اسیر کنید و یا بکشید؛ که شما را بر آن‌ها تسلطی آشکارا بخشیده‌ایم!

۷۵ - اشاره به حکم برای قتل عمد و غیر عمد : سوره : نساء آیات ۹۲ - ۹۳

آیه ۹۲ : **وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَّةٌ مُسْلِمَةً إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَّةٌ مُسْلِمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا :**

هیچ فرد با ایمانی، مجاز نیست فرد با ایمان دیگری را به قتل برساند. مگر این‌که از روی خطا مرتکب این امر شده باشد! پس اگر کسی فرد

با ایمانی را از روی خطا به قتل رساند. باید [به کفارہ آن]

یک برده مؤمن را آزاد کند. و خون‌بهای مقتول را نیز به خانواده‌اش پرداخت کند!

مگر آن‌که آن‌ها خون‌بها را ببخشند. و اگر مقتول، مؤمن، ولی از جماعت و قومی

باشد که دشمن شما هستند، فقط برده مؤمنی را آزاد کند؛ و اگر از قومی است که جزو

هم‌پیمانان شما هستند، هم برده مؤمنی را آزاد کند و هم خون‌بها را به خانواده‌اش پرداخت نماید. و

چنان‌چه برده‌ای نیافت به نیت توبه، دو ماه پی در پی روزه بگیرد؛ بدانید خداوند بزرگ آگاه و حکیم است

آیه ۹۳: وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا:

و اما اگر کسی از روی عمد، اهل ایمانی را به قتل رساند جزای او جهنم است. و در آن جاودان خواهد

بود، و خدا بر او خشم می‌گیرد و نفرین می‌کند، زیرا خداوند برای او عذابی بزرگ مهیا کرده است!

۷۶ - اشاره به کوتاه کردن نماز در مسافرت از بیم آسیب کافران : سوره : نساء آیه ۱۰۱

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ

الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا :

و هنگامی‌که مسافر هستید، بر شما گناهی نیست اگر از بیم آسیب کافران، نمازتان را کوتاه کنید زیرا

کافران دشمنان آشکار شما هستند

۷۷ - اشاره به نحوه ادای فریضه نماز در جنگ : سوره : نساء آیات ۱۰۲ - ۱۰۳

آیه ۱۰۲: وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا

فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ ۗ وَذَ الَّذِينَ

كَفَرُوا لَوْ تَغفلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَحَدَّةً ۖ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَدَىٰ مِنْ

مَظَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرَضَىٰ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ ۖ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا :

و هنگامی‌که با اهل ایمان در میدان جنگ، قصد برپایی نماز را داشته باشی، باید گروهی از اهل

ایمان در حالی‌که اسلحه خود را در برگرفته‌اند با تو، به نماز بایستند [و گروه

دیگر نگهبانی دهند]، و هنگامی‌که نماز را به پایان رساندند بروند از پشت، مراقب

شما باشند و عده‌ای دیگر که نماز نگزارده‌اند بیایند و با تو نماز برپا کنند. آن‌ها

باید کلیه وسایل دفاعی و اسلحه خود را هنگام نماز با خود داشته باشند، زیرا کافران آرزو می‌کنند تا شما از وسایل دفاعی و جنگ افزارهایتان غفلت کنید تا به یک باره بر شما یورش آورند! و اگر ریزش باران آزارتان می‌دهد، و یا اگر بیمار و مجروح هستید باکی نیست که اسلحه خود را زمین بگذارید، ولی سایر وسایل دفاعی را همراه داشته باشید. بدانید خداوند عذاب خوارکننده‌ای برای کافران مهیا کرده است!

آیه ۱۰۳ : فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا :

و هنگامی که نماز را به پایان بردید، خداوند بزرگ را در هر حال - چه نشسته، چه ایستاده، چه خوابیده به پهلو - یاد کنید. و آن‌گاه که احساس امنیت کردید نماز را [آنگونه که شایسته آن است] به جا آورید، زیرا نماز برای اهل ایمان یک وظیفه معین است

۷۸ - اشاره به پذیرش توبه از جانب پروردگار : سوره : نساء آیه ۱۱۰

آیه ۱۱۰ : وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا :

بدانید کسی که عمل زشتی را مرتکب شود و یا ظلمی به خودش روا دارد سپس [پشیمان شده] از خداوند طلب آمرزش نماید، خدا را آمرزنده و با گذشت خواهد یافت

۷۹ - اشاره به کسانی که به دیگران بهتان می‌زنند و به دروغ کاری را به او نسبت می‌دهند :

سوره : نساء آیه ۱۱۲

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيًّا فَقَدْ اِخْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا :

و هرکس که خطا یا گناهی مرتکب شود و آن را به گردن بی‌گناهی بیاندازد بار بهتان و گناه آشکاری را به دوش کشیده است

۸۰ - اشاره به ماهیت بت پرستی : سوره : نساء آیه ۱۱۷

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنْتَا وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا :

آنچه به جای خدا می خوانند چیزی نیست جز الهه های [بی روح و بی خاصیت] . و نیز

شیطانی که سرکش و ویرانگر است!

۸۱ - اشاره به نفرین خداوند بر شیطان رجیم : سوره : نساء آیات ۱۱۸ - ۱۱۹

آیه ۱۱۸ : لَعْنَةُ اللَّهِ مُوَ قَالَ لَا تَخَذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا : نفرین خداوند بر شیطان،

آن گاه که گفت: گروهی از بندگان تو را به عنوان سهم خودم در اختیار خواهم گرفت

آیه ۱۱۹ : وَلَاضِلَّيْنَهُمْ وَلَأَمْنِيَّتَهُمْ وَلَأَمْرَنَّهُمْ فَلْيَبْتَئَنَّ عَادَانِ الْأَنْعَمِ وَلَأَمْرَنَّهُمْ فَلْيَغْيِرَنَّ خُلُقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا :

و بدون تردید گمراهشان می کنم و با آرزوهای [واهی] آن ها را سرگرم می سازم و به [انجام اعمال خرافی، چون] شکافتن گوش های چهارپایان و ادارشان می کنم، فرماندهی شان می کنم تا آفرینش خدا را دگرگون کنند. بدانید هرکس شیطان را به جای خداوند، به عنوان سرپرست و تکیه گاه خود برگزیند، بی شک زیان آشکاری کرده است!

۸۲ - اشاره به نحوه رفتار با زنان یتیم و کودکان صغیر : سوره : نساء آیات ۱۲۷ - ۱۲۸

آیه ۱۲۷ : وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمَى النِّسَاءِ الَّتِي لَا تُوْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوُلْدِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَمَىٰ بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا : از تو، درباره زنان یتیمی می خواهند. بگو: خداوند درباره

آن ها در این قرآنی که بر شما خوانده می شود فتوی داده است، آن هم در مورد زنان یتیمی که حقوق شان را پرداخت نمی کنید و می خواهید با آن ها ازدواج کنید! و نیز در مورد کودکان صغیر و ناتوان،

سفارش شده است؛ با یتیمان با عدالت رفتار کنید. و بدانید آن چه از خوبی و خدمت

انجام دهید، خداوند از آن آگاه است!

آیه ۱۲۸ : وَإِنْ أَمْرَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا :

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا :

و اگر زنی بیم آن داشت که بی‌توجهی و دوری شوهرش از او [باعث جدایی شود] باقی نیست که هر دو نسبت به صلح و سازش ما بین یکدیگر اقدام کنند زیرا صلح و سازش بهترین چیزهاست، اگرچه مردم [در این مورد] بخل می‌ورزند! اما شما نیکی کنید. و گذشت داشته باشید. و حرمت نگاه دارید، زیرا خداوند نسبت به عملکردتان آگاه است

نَیست که هر دو نسبت به صلح و سازش ما بین یکدیگر اقدام کنند زیرا صلح و سازش بهترین چیزهاست، اگرچه مردم [در این مورد] بخل می‌ورزند! اما شما نیکی کنید. و گذشت داشته باشید. و حرمت نگاه دارید، زیرا خداوند نسبت به عملکردتان آگاه است

۸۳ - اشاره به مردان برای برقراری عدالت بین همسران خود : سوره : نساء آیه ۱۲۹

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُوا كَالْمِغْلَقَةِ ۚ وَإِنْ تَصْلَحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا :

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ ۖ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُواهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ۚ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا :

البته هرچه تلاش کنید هرگز نمی‌توانید بین زنانان عدالت را برقرار کنید؛ اما تمام توجه و توانتان را معطوف یکی نکنید، تا همسران دیگرتان را بلامتکلیف رها کرده باشید! و اگر سازش کنید و حرمت نگاه دارید، خداوند نیز بسیار بخشنده و باگذشت است

۸۴ - اشاره به مومنانی که از دینشان برگشتند و کافر شدند : سوره : نساء آیه ۱۳۷

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أَدَانُوا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِهِمْ سَبِيلًا :

بی‌شک خداوند، آن‌هایی را که ایمان آوردند سپس کافر شدند، دوباره ایمان آوردند و باز کافر شدند، و بر کفر و ناسپاسی خود هر روز افزودند، نخواهد بخشید و به راه نجات هدایتشان نخواهد کرد!

وَبَرِّكَر و ناسیاسی خود هر روز افزودند، نخواهد بخشید و به راه نجات هدایتشان نخواهد کرد!

۸۵ - اشاره به منع همنشینی به کسانی که آیات خدا را به سُخره میگیرند : سوره : نساء آیه ۴۰

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ عَايِلَ اللَّهِ يُكْفِرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلُهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا :

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا :

و در قرآن، خدا برای شما نازل کرد: هنگامی که شنیدید آیات خدا را عده‌ای انکار و مسخره می‌کنند، با آنان همنشینی مکنید تا به بحث دیگری بپردازند و [اگر آن‌ها

و مسخره می‌کند، با آنان همنشینی مکنید تا به بحث دیگری بپردازند و [اگر آن‌ها

را ترک نکردید] شما هم یکی از آنان خواهید بود. و بدانید

که خداوند هم منافقان و هم کافران را در جهنم گرد خواهد آورد!

۸۶ - اشاره به نهی بد گویی و ناسزا گفتن با صدای بلند :

سوره : نساء آیه ۱۴۸

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوْعِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا :

خداوند بلندکردن صدا به بدگویی و ناسزا را دوست ندارد، مگر آن که [صدای مظلوم بیچاره‌ای باشد که]

به او ظلم شده است. و بدانید که خداوند شنوا و آگاه است

۸۷ - اشاره به عاقبت کسانی که خدا و پیامبرانش را انکار میکنند :

سوره : نساء آیات ۱۵۰ - ۱۵۱ - ۱۵۲

آیه ۱۵۰ : إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ

وَنُكَفِّرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا :

کسانی هستند که خدا و پیامبرانش را انکار می‌کنند و می‌خواهند بین خدا و پیامبرانش تفرقه بیاندازند

و می‌گویند: ما بعضی را قبول داریم و بعضی را قبول نداریم! و با این کار می‌خواهند راه [فرار و

چاره‌ای] برای خود دست و پا کنند

آیه ۱۵۱ - أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا :

بدان که این‌ها کافر حقیقی‌اند و برای کافران ناسپاس عذابی خوار کننده مهیا کرده‌ایم!

آیه ۱۵۲ - وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ ۖ وَكَانَ

اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا : [بدانید] کسانی که به خدا و پیامبرانش ایمان آورده‌اند میان احدی از پیامبرانش

فرق نمی‌گذارند و به زودی پاداش‌شان را خداوند خواهد داد، زیرا خداوند بزرگ بسیار آمرزنده و

باگذشت است

۸۸ - اشاره به محترم شمردن بیت المقدس : سوره : نساء آیه ۱۵۴

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي
الْكَسْبِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا :

و بالای سرشان کوه طور را نگه داشتیم و در همان حال از آن‌ها پیمان گرفتیم و گفتیم از دروازه
«بیت المقدس» سجده کنان وارد شوید و در روز شنبه از فرمان خدا سرپیچی نکنید. به هر حال از
آنان پیمان سختی گرفتیم!

۸۹ - اشاره به زنده بودن عیسی پسر مریم : سوره نساء آیات ۱۵۷ - ۱۵۸ - ۱۵۹

آیه ۱۵۷ : وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ
وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا :

و [هم این‌که] گفتند: ما مسیح، عیسی پسر مریم، پیامبر خدا را کشتیم در حالی‌که نه او را کشتند و نه
به صلیب کشیدند بلکه امر به آن‌ها مشتبه شد. و کسانی که در مورد مسیح اختلاف می‌کنند، در شک و
تردیدند و به حقیقت ماجرا آگاهی ندارند و جز از ظن و گمان خود پیروی نمی‌کنند. بدانید یقیناً مسیح را
نکشته اند

آیه ۱۵۸ : بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا :

بلکه خداوند او را به سوی خویش بالا برد. و خدا مقتدری حکیم است

آیه ۱۵۹ : وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا :

و هر اهل کتابی سرانجام [به حقیقت مسیح] ایمان خواهد آورد هر چند در لحظه قبل از مرگش (آنگاه که
پرده‌ها کنار می‌رود). و در روز قیامت، مسیح شاهد و گواشان خواهد بود

* ۹۰ - هشدار بر اینکه عیسی پسر مریم است و پیامبر خدا نه فرزند خدا :

سوره نساء آیات ۱۷۱ - ۱۷۲

آیه ۱۷۱ : يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ

عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ^ص وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً ^ط أَنْتَهُمَا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَحْدَهُ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ^ط وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا :

ای اهل کتاب! در دین تان غلو نکنید و در رابطه با خدا جز حق نگویید. بدانید که مسیح، عیسی پسر مریم، فقط پیامبر خداست و کلمه ای است که به مریم القاء کرده است. و روحی (متعالی) از اوست! پس به خداوند و پیامبران او ایمان بیاورید و نگویید [خداوند] سه گانه است. این کلام را بس کنید، که خیر شما در آن است! بدانید که الله خدای واحد است. و او از این که فرزندی داشته باشد پاک و مبرا است؛ زیرا تمام آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است برای اوست. و خداوند بزرگ برای تدبیر و کارسازی آن ها کافی است

آیه ۱۷۲ : لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا :

و هرگز مسیح ابایی ندارد که بنده خدا باشد، حتی فرشتگان مقرب نیز این گونه اند. و کسی که از عبادت و پرستش خداوند ابا داشته باشد و تکبر بورزد، بداند خداوند به زودی همه آن ها را نزد خودش جمع خواهد کرد!

۹۱ - اشاره به فتوای کلاله : سوره نساء آیه ۱۷۶

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ ^ع إِنْ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ ^ع وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ ^ع فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا النِّصْفَانِ مِمَّا تَرَكَ ^ع وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ ^ع يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا ^ع وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ :

[ای پیامبر!] از تو فتوا می‌خواهند؛ بگو خداوند در مورد «کلاله» می‌گوید، اگر کسی بمیرد و فرزندی نداشته باشد و خواهری داشته باشد،

به آن خواهر نصف میراث می‌رسد. و [اگر خواهری بمیرد و برادری داشته باشد] برادر میراث او را به ارث می‌برد، چنانچه خواهر، فرزندی نداشته باشد. و اگر دو خواهر

از میتی بمانند دو سوم میراث را می‌پزند، و اگر وارثان جمع برادران و خواهران باشند،

میراث بین آن‌ها تقسیم می‌شود و برای برادر دو برابر سهم خواهر است. خداوند احکام خود را برای

شما بیان می‌کند تا گمراه و حیران نشوید. و بدانید که خداوند بزرگ بر همه چیز داناست!

سوره مائده

سوره مائده پنجمین سوره از قرآن کریم می‌باشد و در مدینه نازل شده است که در جزء ۶ و ۷ قرآن قرار

دارد. این سوره به سبب آنکه از مائده آسمانی و نزول آن به درخواست حواریون حضرت عیسی (ع)

سخن گفته، مائده نام گرفته است. در این سوره احکام بسیاری بیان شده از جمله درباره مسئله ولایت

در اسلام، تثلیث در مسیحیت، قیامت و معاد، وفای به عهد، عدالت اجتماعی، عدالت شاهد، حرمت کشتن

انسان‌ها، احکام غذاهای حلال، احکام وضو و تیمم از وقایع تاریخی که در این سوره درباره آنها سخن

گفته شده، سرگذشت بنی‌اسرائیل، داستان قتل هابیل توسط قابیل، رسالت حضرت عیسی و معجزات

اوست.

۹۲ - اشاره به ممنوعیت شکار در زمان احرام (مراسم حج) :

سوره مائده آیات ۱ - ۲

آیه ۱ : يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اَوْفُوْا بِالْعُقُوْدِ ۚ اُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيْمَةُ الْاَنْعَامِ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي

الْصَّيْدِ وَاَنْتُمْ حُرْمٌ ۚ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيْدُ : ای اهل ایمان! به قراردادهایتان وفادار باشید. بدانید که [گوشت] حیوانات چهارپا بر شما حلال شده است، مگر آنهایی که [بعد از این] گفته می شود. و شکار،

در حال احرام (در مراسم حج) را حلال مپندارید. قطعاً خداوند به آنچه صلاح بداند، حکم می کند

آیه ۲ - يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَحِلُّوْا شَعْيَرَ اللّٰهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدٰى وَلَا الْاَقْلٰنِدَ وَلَا ءَاْمِيْنَ الْبَيْتِ

الْحَرَامِ يَبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا ۚ وَاِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوْا ۚ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدَّوْكُمْ عَنِ

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا ۚ وَتَعَاوَنُوْا عَلٰى الْبِرِّ وَالتَّقْوٰى ۚ وَلَا تَعَاوَنُوْا عَلٰى الْاِثْمِ وَالْعُدُوْنِ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ

شَدِيْدُ الْعِقَابِ :

ای کسانی که ایمان آورده اید! حرمت شعائر و مراسم الهی را نشکنید. و همچنین حرمت ماه حرام و قربانی های بی نشان و نشان دار را، و نیز حرمت آن ها که به قصد خانه خدا برای به دست آوردن فضل

و خشنودی او می آیند، نگاه دارید. اما هنگامی که مراسم تمام شد و از احرام در آمدید، شکار کردن

برای شما مانعی ندارد. مراقب باشید که کینه و دشمنی نسبت به کسانی که قبلاً شما را از [حج] و

مسجد الحرام بازداشتند، باعث نشود که تعدی و تجاوز کنید! و باید در انجام کارهای نیک و شایسته و

رشد و توسعه پرهیزکاری همکاری کنید، و هرگز بر انجام گناه و تجاوز متحد نشوید. و حرمت فرمان

خدا را نگاه دارید، زیرا مجازات خداوند، سخت و طاقت فرساست

۹۳ - اشاره به گوشت های حرام : سوره : مائده آیه ۳

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلِيَ لغيرِ اللَّهِ بِهِ - وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ
وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ۚ ذَلِكُمْ فِسْقٌ ۗ الْيَوْمَ
يَمِيسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ ۗ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ
لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ ۚ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ :

بر شما حرام شد، گوشت مُردار، و خون و گوشت خوک و آنچه به نام غیر خدا ذبح شده است، همچنین حیواناتی که خفه شده‌اند و [یا آن دسته که] با زجر کشته شده و یا از بالای بلندی پرت شده‌اند. و نیز بر شما حرام است حیوانی که به ضرب شاخ حیوان دیگری هلاک شده، و یا گوشت حیوانی که باقی مانده غذای حیوانات درنده است، مگر آن که هنوز نمرده باشد [و به موقع برسید] و آن را ذبح کنید، و [باز بر شما حرام است] آنچه به نیت بتان ذبح شده، همچنین آن گوشتی که به واسطه قرعه چوب‌های قمار تقسیم می‌شود، که این کاری زشت و ناپسند است! امروز کفار ناسپاس از دین شما مأیوس شدند، از آن‌ها نترسید، بلکه از من پروا داشته باشید. امروز دین را به سرحد کمال رساندم. و نعمتم را بر شما تمام کردم. و راضی شدم که اسلام دین شما باشد. و برای کسی که مجبور و ناچار است، بدون آن که تمایل به گناه داشته باشد [می‌تواند از آن گوشت‌های ممنوع بخورد و] باکی نیست، و خداوند بسیار آمرزنده و باگذشت است

۹۴ - اشاره به گوشت های حلال : سوره : مائده آیه ۴

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ ۖ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ ۚ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ ۚ
فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ :

و باز از تو می‌پرسند :چه چیزهای دیگری برای آن‌ها حلال است، بگو: هرچیز پاکیزه‌ای برای شما حلال است. حتی صیدی

که پرندگان شکاری و سگان شکاری که به آن‌ها شکار کردن را آموخته‌اید - آن‌چنان که خدا به شما آموخته است - حلال و پاکیزه است.

از گوشت صیدی که آن‌ها به دست می‌آورند بخورید، و نام خدا را بر آن بخوانید. و حرمت فرمان خداوند را نگاه دارید و بدانید! که خداوند همه حساب‌ها را سریعاً رسیدگی می‌کند

۹۵ - آداب وضو گرفتن و غسل کردن : سوره : مائده آیه ۶

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ ۚ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا ۚ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ ۗ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ :

ای اهل ایمان! هرگاه خواستید به نماز بایستید، صورت و دست‌های خود را تا آرنج بشوید، و سرهایتان را مسح کنید و پاهایتان را تا برجستگی آن، و چنان‌چه جنب باشید خود را پاکیزه کنید، و اگر بیمار یا مسافر هستید و یا یکی از شما از قضای حاجت آمده است، و یا این‌که آمیزش جنسی با همسران خود داشته‌اید و آبی نیافتید پس بر خاک تمیزی تیمم کنید، و با آن صورت و دست‌هایتان را مسح کنید، بدانید خداوند نمی‌خواهد شما را به سختی بیاندازد، بلکه می‌خواهد شما را پاکیزه گرداند و نعمتش را بر شما به تمامی عرضه کند؛ امید آن‌که به مقام شاکران نائل شوید

۹۶ - غضب بر کسانی که ادعا کردند خداوند همان مسیح فرزند مریم است : سوره : مائده آیه ۱۷
لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ ۚ وَفِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ :

واقعاً کفر ورزیدند آن‌ها که ادعا کردند خداوند همان مسیح پسر مریم است!
بگو [ای پیامبر]: چه کسی قدرت عرض اندام در برابر خدا را دارد؟! اگر خدا بخواهد هم مسیح و هم مادرش و همه اهل زمین را هلاک می‌کند

، زیرا حکومت زمین و آسمان‌ها و آنچه بین
آن‌هاست متعلق به خداست. هرچه بخواهد خلق می‌کند؛

بدانکه خداوند بزرگ بر هر کاری تواناست

۹۷ - اشاره به آموزش دفن مردگان به فرزندان آدم : سوره : مانده آیه ۳۱

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِي سَوْءَةَ أَخِيهِ ۚ قَالَ يُؤَيِّلَتِي أَعَجَزْتُ أَنْ
أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُورِيَ سَوْءَةَ أَخِي ۚ فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ :

در این هنگام خداوند به کلاغی که زمین را می‌کند فرمان داد تا به او نشان دهد چگونه جسد برادرش
را دفن کند. و قاتل گفت: وای بر من که اندازه این کلاغ هم نیستم تا بفهمم چگونه جسد برادرم را دفن
کنم! و سرانجام نیز پشیمان شد

۹۸ - اشاره به قتل عمد : سوره : مانده آیه ۳۲

مَنْ أَجَلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ
جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا ۚ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي
الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ :

از این رو بر بنی‌اسرائیل مقرر کردیم هرکس، انسانی را بکشد در
حالی‌که نه قتل کرده و نه محکوم به فساد در زمین است؛ مثل این است که همه مردم را کشته باشد. و
کسی که انسانی را حیات بخشد، مانند این است که تمامی مردم را حیات و زندگی بخشیده است. حقیقتاً
پیامبران ما [برای بنی‌اسرائیل] دلایل روشنی آوردند، اما بسیاری از آن‌ها با وجود این دلایل، راه اسراف
و تجاوز پیشه کردند

۹۹ - اشاره به مجازات منافقین و مفسدین : سوره : مانده آیات ۳۳ - ۳۴

آیه ۳۳ - إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ
أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ۚ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا ۚ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

جزای آن‌ها که با خدا و پیامبرش جنگ می‌کنند و گستاخانه در روی زمین فساد و تباهی به راه

می‌اندازند این است که کشته شوند و یا به دار آویخته گردند، و یا دست و پایشان

به جهت خلاف یکدیگر بریده شود و یا اینکه تبعید گردند؛ زیرا برای آنان در دنیا

خواری و ذلت، و در آخرت نیز عذاب بزرگی برای‌شان مهیا است

آیه ۳۴ : إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا

أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ :

مگر کسانی که قبل از آنکه شما بر آنها دست یابید توبه کنند! پس بدانید! که خداوند بسیار آمرزنده و باگذشت است

۱۰۰ - اشاره به مجازات مرد و زن دزد : سوره : مائده آیه ۳۸

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ :

و به عنوان یک مجازات الهی، دست مرد و زن دزد را به کیفر کاری که کرده اند قطع کنید. و بدانید که خداوند مقتدر و حکیم است!

۱۰۱ - اشاره به آمرزش گناهان از جانب پروردگار (توبه) : سوره : مائده آیات ۳۹ - ۴۰

آیه ۳۹ : فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ :

و هرکس بعد از ستمی که کرده است، توبه کند و [با خدمت و کار مفید] جبران نماید، بداند که خداوند توبه‌اش را می‌پذیرد، زیرا خداوند بسیار آمرزنده و با گذشت است

آیه ۴۰ : أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ : آیا نمی‌دانی که حکومت آسمان‌ها و زمین از آن خداست؛ هرکه را صلاح بداند

عذاب می‌کند و هرکه را صلاح بداند می‌آمرزد و او بر هر کاری تواناست

۱۰۲ - خداوند می‌فرماید اگر بخواهند کسی را مجازات کنند حتی شفاعت حضرت محمد هم فایده ایی

ندارد : سوره : مائده آیه ۴۱

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْرِغُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنْ

الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ سِيحَرِفُونَ أَلَكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ

إِنْ أُوْتِينُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ

عَذَابٌ عَظِيمٌ : ای پیامبر! آنان که در مسیر کفر و انکار مشتاقانه در

شتابند تو را اندوهگین نکند، چه آن‌هایی که به زبان

گفتند ایمان آورده‌ایم، در حالیکه در قلب‌هایشان

ایمانی نیست، و چه آن دسته از یهودیانی که با دقت

حرف‌های تو را گوش می‌کنند تا بهانه‌ای برای تکذیب تو بیابند! بدان آن‌ها جاسوسان

گروهی هستند که خودشان نزد تو نیامده‌اند؛ آن‌ها سخنان را از معنای اصلی‌اش

خالی می‌کنند و به یکدیگر می‌گویند: اگر آنچه را که خواستیم به شما دادند، بپذیرید و اگر

ندادند از او دوری کنید! بدان ای پیامبر! اگر خداوند بخواهد کسی را به کیفر عمل‌کردش مجازات کند،

تو قادر به کمترین دفاع از او نخواهی بود. آن‌ها کسانی‌اند که خداوند نمی‌خواهد وجودشان را پاکیزه

گرداند. بدون تردید در دنیا خواری و مذلت و در آخرت نیز عذابی بزرگ نصیب‌شان خواهد شد

۱۰۳ - اشاره به اینکه تورات کتاب خداست که بر یهودیان نازل شد : سوره : مائده : آیه ۴۴

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوا بِإِيمَانِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ :

ما تورات را در حالیکه در آن هدایت و نور است، نازل کردیم، تا پیامبرانی که تسلیم فرمان خدا بودند بر اساس آن برای یهودیان حکم کنند. خداشناسان و دانشمندانی که مأمور حفظ کتاب خدا بودند و به حقایق آن گواهی دادند نیز براساس آن داوری می‌کردند. پس از مردم نترسید، از من پروا داشته باشید و آیات مرا به بهایی اندک بفروشید! و بدانید هرکس که براساس آیات خدا حکم نکند، از کافران و ناسپاسان است

۱۰۴ - اشاره به قانون قصاص در کتاب تورات : سوره : مائده : آیه ۴۵

وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ :

و [در تورات] بر آنان مقرر کردیم که جان در برابر جان، چشم در برابر چشم، بینی در برابر بینی،

گوش در برابر گوش، دندان در برابر دندان و نیز هر زخمی را قصاص است. اما

اگر کسی از قصاص [بزرگوارانه] گذشت کند، کفاره

گناهانش خواهد بود. بدانید! هرکس براساس آیات خدا

حکم نکند از ستمکاران است

۱۰۵ - اشاره بر اینکه انجیل کتاب خداست و بر حضرت عیسی نازل شد :

آیه ۴۶

سوره : مائده

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ ۖ وَعَاتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ ۚ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ :

و از پی آن‌ها، عیسی پسر مریم، را فرستادیم در حالیکه تورات‌شان را تأیید می‌کرد و انجیل را - که آن هم تأییدکننده تورات قبل از خود بود - به او دادیم، تا راهنمایی و موعظه‌ای باشد برای هرکه حرمت خداوند را نگاه می‌دارد

۱۰۶ - اشاره به اینکه قرآن کتاب آسمانی است و سرآمد همه کتب آسمانی :

آیه ۴۸

سوره : مائده

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ ۖ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۚ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۖ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ :

و قرآن را به حق بر تو نازل کردیم، زیرا هم تأیید کننده کتاب‌های آسمانی قبل از خود است، و هم سرآمد همه آن‌ها، پس در بین آن‌ها براساس آیات خداوند حکم کن. و از خواهش‌های نفسانی‌شان پیروی مکن، تا مجبور شوی چیزی از حق را نادیده بگیری! ما برای هر کدام از شما شریعت و شیوه‌ای قرار داده‌ایم، و اگر خدا می‌خواست، همه شما را تبدیل به امت واحدی می‌کرد! اما خدا می‌خواهد شما را در آنچه تقدیم‌تان کرده امتحان کند. پس در خدمت کردن و نیکی نمودن از یکدیگر پیشی گیرید. و بدانید که

بازگشت همه شما، به سوی خداوند بزرگ است و به زودی همه شما را به حقیقت آنچه که مورد

اختلاف‌تان بوده است آگاه می‌کند

۱۰۷ - اشاره بر اینکه اگر کسی به خداوند بزرگ شرک بورزد خداوند بهشت را

بر او حرام میکند : سوره : مائده آیه ۷۲

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ :

به وادی کفر افتادند، آن‌ها که گفتند: خداوند همان مسیح، پسر مریم است. حال آنکه خود مسیح گفت: ای بنی‌اسرائیل! خدایی را پرستش کنید که هم پروردگار من و هم پروردگار شماست! بدانید! کسیکه به خداوند بزرگ شرک بورزد، خدا بهشت را بر او حرام می‌کند. و جایگاهش جهنم است! بدانید ستمکاران هیچ یار و یآوری نخواهند داشت

۱۰۸ - اشاره به عاقبت کافرانی که خداوند را جزو خدایان سه گانه خواندند :

سوره : مائده آیه ۷۳

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ :

به وادی کفر افتادند آن‌ها که گفتند: الله، سومین از خدای سه گانه است! در حالیکه هیچ معبودی جز خدای بی‌همتا نیست. و اگر از این اندیشه باطل دست برندارند به این کفرگویان ناسپاس، عذابی دردناک خواهد رسید

۱۰۹ - اشاره بر اینکه مسیح پسر مریم و پیامبر خداست : سوره : مائده آیه ۷۵

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ ۖ أَنْظِرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنِّي يُؤْفَكُونَ :

مسیح پسر مریم، کسی نیست جز یک پیامبری که قبل از او پیامبران دیگری بوده‌اند. و مادرش پاکدامنی راستگوست، و آن‌ها هم مثل همه غذا می‌خوردند!

بنگر چگونه آیات و نشانه‌ها را برایشان بیان می‌کنیم و باز بنگر! آن‌ها چگونه از

حق روی بر می‌گردانند!

۱۱۰ - اشاره به متحجران در حلال و حرام : سوره : مانده آیات ۸۷ - ۸۸

آیه ۸۷ : يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ : ای اهل ایمان! چیزهای پاکیزه‌ای را که خداوند بر شما حلال

کرده حرام نکنید و از حد معقول هم تجاوز نکنید، زیرا خداوند، تجاوزگران را دوست ندارد!

آیه ۸۸ - وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ :

و از نعمت‌های پاکیزه و حلالی که خداوند عطایتان کرده بخورید، و حرمت فرمان خداوندی را که به او ایمان آورده‌اید پاس بدارید

۱۱۱ - اشاره به کفار سوگند خوردن (قسم خوردن) به نام خدا و شکستن عهد :

سوره : مانده آیه ۸۹

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْ^۳ بِطَعَامٍ عَشْرَةَ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ^۴ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ^۵ ذَلِكَ كَفْرٌ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ^۶ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ^۷ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَتِهِ^۸ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ :

خداوند شما را به خاطر سوگندهای بیهوده و غیر عمدتان، مؤاخذه نمی‌کند، بلکه به شکستن پیمان‌هایی که محکم بسته‌اید مؤاخذه خواهد کرد! پس کفار چنین گناهی، اطعام ده مسکین است از غذای معمولی که به خانواده خود می‌دهید. و یا پوشاندن لباس به آن‌ها و یا آزاد کردن یک بنده. و اگر کسی بنده‌ای نیافت سه روز روزه بگیرد. این کفار قسم است، هرگاه قسم خوردید. پس مراقب سوگندهایتان باشید! و خداوند اینچنین آیاتش را بیان می‌کند، امید آنکه به مقام شاکران نائل شوید!

۱۱۲ - اشاره بر اینکه خمر و قمار و شرط بندی از دسیسه های شیطان است از آنها دوری کنید :

سوره : مانده آیات ۹۰ - ۹۱

آیه ۹۰ : يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رَجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ : ای اهل ایمان! خمر (می، مشروب) و قمار و بُتان و تیرک‌های قرعه‌کشی و شرط‌بندی، پلید و ناپاک و از کارهای شیطان است. از شیطان دوری کنید. امید آنکه رستگار شوید!

آیه ۹۱ : إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدُوَّةَ

وَالْبُغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ :

زیرا شیطان اراده کرده است به واسطه خمر و قمار بین شما، کینه و دشمنی

بیاندازد و شما را از یاد خدا و نماز باز دارد، آیا [از این کارهای زشت] دست بر می دارید؟!]

۱۱۳ - اشاره به کسانی که در گذشته می (شراب) میخوردند و توبه کردند :

سوره : مائده

آیه ۹۳

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ

اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ :

بر کسانی که اهل ایمانند و عملکردی شایسته دارند، گناهی نیست اگر [در گذشته (می)] خورده باشند، به شرط آنکه پرهیزکار شوند و ایمان داشته باشند و عمل صالح انجام دهند، باز پرهیزکار شوند و ایمان آورند، و باز پرهیزکار شوند و اعمال نیک انجام دهند! و بدانند که خداوند نیکوکاران را دوست دارد

۱۱۴ - اشاره به منع کشتن هر گونه صیدی در زمان احرام : سوره : مائده آیات ۹۵ - ۹۶

آیه ۹۵ : يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنْ

الْنَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَرَةً طَعَامٍ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهُ ۚ عَفَا اللَّهُ عَنْمَا سَلَفٌ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمِ اللَّهُ مِنْهُ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ :

ای اهل ایمان! هیچ صیدی را در حال احرام نکشید، و هرکس از شما عمداً مرتکب کشتن صیدی شود جزای او قربانی کردن معادل آن صید است، در حالیکه باید دو شاهد عادل، گواهی دهند که قربانی معادل، به کعبه رسیده است، و یا کفاره آن اطعام درماندگان، و یا روزه گرفتن معادل آن است، تا عقوبت کار خویش را بچشد. خداوند از آنچه در گذشته مرتکب شده‌اید گذشت، اما کسیکه [به گناهان گذشته] رو آورد، بدون تردید خداوند از او انتقام خواهد گرفت، و بدانید که خداوند بزرگ، قدرتمند و انتقام

گیرنده است

آیه ۹۶ : أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَّعًا لَكُمْ وَلِلسَّيْرَةِ ۚ وَحُرْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ

الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ : صید دریایی و طعام آن بر

شما و کاروانیان حلال است، اما صید خشکی مادامی که

در احرام هستید بر شما حرام است. و حرمت فرمان خدا

را که روزی نزد او جمع خواهید شد نگاه دارید

۱۱۵ - اشاره به بحیره و سائبه و حام : سوره : مائده : آیه ۱۰۳

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ^۱ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ^۲ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ :

خداوند در مورد بحیره و سائبه و وصیله و حام ، حکمی نکرده است، اما کسانی که کافرنه بر خداوند

تهمت دروغ می‌بندند، زیرا بسیاری از آنان نسبت به حقایق، تعقل نمی‌کنند!

بحیره : «بحیره» شتری بود که پنج شکم زاییده و آخرین آن ها نر بود. این شتر را آزاد می‌کردند و سوار شدن بر آن و هر نوع بهره برداری دیگر از آن را برای خود، حرام می‌دانستند. «سائبه»، شتری که با نذر برای بت ها آزاد می‌کردند و استفاده از آن را برای خود ممنوع می‌ساختند و تنها استفاده آن برای بت ها (و مسئولان آنها) آزاد بود

سائبه : «سائبه»، شتری که با نذر برای بت ها آزاد می‌کردند و استفاده از آن را برای خود ممنوع می‌ساختند و تنها استفاده آن برای بت ها (و مسئولان آنها) آزاد بود. «وصیله»، گوسفندی که ۷ پره می‌زایید و آخرین آنها نر بود. آن را نیز برای بت ها قرار می‌دادند

حام : حام از واژگان قرآن کریم به معنای شتر نری که از صلب آن ده شتر به وجود می‌آید. یکی از اصناف چهارگانه چهارپایانی که در زمان جاهلیت احکام خاصی برای آنها قائل بودند و این بدعت در اسلام ممنوع شد

۱۱۶ - اشاره به وصیت کردن هنگام مرگ : سوره : مائده : آیات ۱۰۶ - ۱۰۷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَدَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ جِئَ الْوَصِيَّةَ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ

ءَاخَرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصْبَحْتُمْ مَصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْبِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ

فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أَرْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ

إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْآتِمِينَ :

ای اهل ایمان! چون مرگتان فرا رسد هنگام

وصیت، دو نفر شاهد عادل از بین خودتان گواه بگیرید.

و اگر در سفر بودید و مصیبت مرگ فرا رسید، دو نفر شاهد، از غیر خودتان انتخاب کنید، و اگر به آن‌ها شک کردید، تا بعد از نماز آن‌ها را نگاه دارید تا به خداوند قسم خورند که ما حاضر نیستیم حقیقت را به چیزی بفروشیم هر چند به نفع نزدیکانمان باشد، و شهادت الهی را کتمان نمی‌کنیم. که اگر جز این باشد قطعاً از گناهکاران خواهیم بود

آیه ۱۰۷ : فَإِنْ عَثَرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَأَخْرَأَنَّ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولَٰئِينَ فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهِدَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهِدَتَيْهِمَا وَمَا آَعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ :

و هرگاه معلوم شود که آن دو شاهد خیانت ورزیده‌اند، دو شاهد بهتر جای آن‌ها را بگیرند. و آن دو به خدا قسم خورند که شهادت ما از آن دو نفر قبلی درست‌تر است و ما از حق تجاوز نکنیم، و هرگاه چنین کنیم در زمره ستمکاران باشیم!

۱۱۷ - اشاره به اقرار حضرت عیسی به بندگی خداوند : سوره : مانده آیات ۱۱۶ - ۱۱۷

آیه ۱۱۶ : وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ ۖ قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ ۚ إِن كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۚ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۚ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ :

و هنگامیکه خدا به عیسی، پسر مریم، گفت: آیا تو به مردم گفته‌ای که غیر از خدا، من و مادرم را به خدایی بگیرد؟! و عیسی گفت: تو پاک و بی‌نقصی. سزاوار من نیست چیزی را بگویم که مستحق آن نیستم. اگر چنین چیزی گفته باشم قطعاً تو به آن آگاهی! تو از آنچه در درون من است اطلاع داری، اما من از ذات تو بی‌خبرم. تویی که دانای همه نادیده‌هایی!

آیه ۱۱۷ : مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ ۚ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۚ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ ۚ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ :

من چیزی به آن‌ها نگفتم مگر آنچه را که تو امر کرده‌ای، اینکه خداوند را عبادت کنید، همان خدایی که پروردگار من و شماست! و مادام که در میان آن‌ها بودم مراقب اعمال و اعتقاداتشان بودم، و از وقتی جان مرا انتقال

داده‌ای، تو خود، مراقب آن‌ها بوده‌ای. و تو بر هر چیزی

گواهی .

سوره انعام

سوره انعام ششمین سوره از قرآن کریم است و در مکه نازل شده است که در جزء هفتم و هشتم جای دارد. به این علت این سوره را «انعام»، (چهارپایان) مینامند که از چهارپایان در پانزده آیه سخن میگوید. محور اصلی سوره انعام، اصول عقاید دین، یعنی توحید، نبوت و معاد است. در این سوره احتجاج و گفتگوی حضرت ابراهیم با کافران درباره پرستش ستارگان و خورشید آمده است. آیه ۲۰ درباره شناخت ویژگی‌های پیامبر(ص) توسط اهل کتاب و آیه وزر (۱۶۴) از آیات مشهور سوره انعام است. برخی از آیات سوره انعام از جمله حرام‌بودن قتل و دشنام‌دادن به کافر و دروغ‌بستن به خدا و پیامبر(ص) و خوردن از گوشت حیوانی که با ذکر نام خدا ذبح نشده است، از آیات الاحکام این سوره شمرده شده است.

۱۱۸ - اشاره به ماهیت دنیا : سوره : انعام آیه ۳۲

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ :

بدانید این دنیا جز بازیچه و چیزهای سرگرم کننده نیست حال آن‌که زندگی جاوید برای کسانی که حرمت خدا را نگه می‌دارند بهتر است. چرا عقل‌تان را به کار نمی‌اندازید؟!

۱۱۹ - اشاره به منکران آیات خداوند : سورة : انعام آیه ۳۹

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَن يَشَاءِ اللَّهُ يَضِلُّهُ وَمَن يَشَاءُ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ :

کسانی که آیات ما را انکار می‌کنند کران و گنگان رها شده در تاریکی‌اند! خدا هر که را صلاح بداند در گمراهی و حیرانی می‌گذارد و هر که را صلاح بداند راه درست و نجات بخش را بر او نمایان می‌کند

۱۲۰ - اشاره به رحمت و بخشایندهی خداوند (پذیرش توبه) : سورة : انعام آیه ۵۴

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَن عَمِلَ مِنكُمْ سُوءًا بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ :

و هنگامی که اهل ایمان سوی تو آمدند بگو: سلام بر شما. پروردگارتان بر خودش رحمت و بخشش را واجب کرده است، بدانید هر کس کار بدی را از روی غفلت و نادانی انجام دهد آن‌گاه توبه کرده و با کار نیک جبران کند، بی‌شک خداوند آمرزنده و باگذشت است

۱۲۱ - اشاره بر اینکه اداره تمام امور کائنات در دستان خداست : سورة انعام آیات ۵۹ - ۶۰

آیه ۵۹ : وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِن وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ :

کلیدهای غیب و نادیده‌ها نزد اوست و هیچ‌کس جز خودش بر آن‌ها آگاهی ندارد! او کسی است که نسبت به آن‌چه در خشکی و دریا می‌گذرد عالم است، حتی هیچ برگ از درخت نمی‌افتد مگر آن‌که از آن آگاه است!

آیه ۶۰ : وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ
ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ :

اوست که شب هنگام [در خواب] روح از بدنتان بر می‌گیرد در حالی که آن‌چه را که در روز انجام داده‌اید می‌داند، و [صبحگاه] دوباره شما را زنده می‌کند. [و این چرخه ادامه می‌یابد] تا عمرتان پایان پذیرد، سپس بازگشتتان به سوی اوست و شما را از عملکردتان آگاه می‌کند!

۱۲۲ - اشاره به اقامه نماز : سوره انعام آیه ۷۲

وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا زَكَاةَ ۚ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ :

و نماز را به پای دارید و حرمت او را پاس بدارید! حرمت همان کسی، که نزدش محشور خواهید شد

۱۲۳ - اشاره به یگانگی خداوند : سوره انعام آیات ۱۰۰ - ۱۰۱ - ۱۰۲

آیه ۱۰۰ : وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا

يَصِفُونَ : اما آن‌ها برای خدا شریکانی از جن قرار دادند در حالی که جن را خدا خلق

کرده است! و از روی نادانی و دروغ برای خدا دختران و پسرانی قائل شدند، حال آن‌که او پاک و

بی‌عیب است. و از آن‌چه می‌پندارند فراتر!

آیه ۱۰۱ : بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ اَنۡتَۤیۡ يَكُوۡنُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُۥ صَاحِبَةً ۚ وَخَلَقَ كُلَّ شَیْءٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ

شَیْءٍ عَلِيۡمٌ : چگونه می‌شود پدید آورنده زمین و آسمان‌ها فرزندی داشته باشد در حالی که همسری

نداشته است؟! بدانید او همه چیز را خلق کرده و به همه چیز آگاه است!

آیه ۱۰۲ : ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ۚ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ خَلَقَ كُلَّ شَیْءٍ ۚ فَاعْبُدُوْهُ ۚ وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ وَكِیۡلٌ :

این چنین است الله پروردگار شما، هیچ معبودی جز او نیست. خالق همه چیز است. پس او را پرستش

کنید و بنده او باشید، زیرا او حافظ و نگهبان همه مخلوقات است!

۱۲۴ - اشاره به اینکه در پذیرفتن دین هیچ اجباری نیست :

سوره : انعام آیه ۱۰۴

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيفٍ حَقِيقَةً :

دلایل روشنی از سوی خداوند برای شما آمده است. پس کسی که از روی بصیرت به آن بنگرد، به سود خود کار کرده و هر کس دیده فرو بندد، به زیان خویش عمل کرده است! و ما شما را اجبار نمی‌کنیم

۱۲۵ - اشاره به انسان هایی که پیرو اجنه شده اند : سوره : انعام آیه ۱۲۸

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَمْعَشَرُ الْجِنَّ قَدْ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ ۖ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا ۚ قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ :

روزی که خدا همه را محشور کند گوید: ای جماعت جنیان، بسیاری از انسان‌ها را پیرو خودتان کردید. و انسان‌های هوادار آن‌ها گویند: پروردگارا! ما از یکدیگر بهره می‌بردیم تا این که مرگمان آن زمان که تو مقرر کرده بودی فرا رسید. و خدا گوید: آتش جایگاه شماست. تا آن زمان که خدا بخواهد در آن بمانید! بدان که پروردگار تو حکیم و داناست

۱۲۶ - اشاره به خوردنی های حرام : سوره : انعام آیات ۱۴۵ - ۱۴۶

آیه ۱۴۵ : قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رَجَسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ :

بگو: در میان آن چه به من وحی شده است خوردنی حرامی نمی‌یابم، جز مردار و خون ریخته شده و گوشت خوک که پلید است، و یا حیوانی که به گناه به نام غیر خدا ذبح شده باشد، و اگر کسی از روی ناچاری و اضطرار و با بی‌میلی از آن بخورد و خوردن را نیز از حد نگذراند، بداند

که خداوند آمرزنده و بسیار باگذشت است

آیه ۱۴۶ : وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ :

و بر یهودیان هر حیوان دارای ناخن [با سُم ناشکافته] را حرام کردیم، و از گاو و گوسفند، پیه و چربی آن‌ها را تحریم کردیم مگر آن قسمت از چربی که بر پشت آن‌هاست، و یا به روده‌ها و استخوان‌ها چسبیده است. و این تحریم را به خاطر ستمی که کردند بر آن‌ها روا داشتیم! و بدانید که ما راست می‌گوییم

۱۲۷ - اشاره به حفظ کردن اموال یتیمان : سوره : انعام آیه ۱۵۲
وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانِ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّلَاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ :
و به مال یتیم نزدیک نشوید مگر آن‌که به بهترین وجه و برای اصلاح امور او باشد، تا این‌که بزرگ و عاقل شود. و از روی عدالت تمام، پیمانه و وزن کنید. بدانید ما هیچ کس را بیش از طاقتش مسؤول نکرده‌ایم. و هنگامی که سخن می‌گویید عدالت را رعایت کنید حتی اگر [به ضرر] نزدیکان‌تان باشد! و همواره به پیمانی که با خدا بسته‌اید وفا کنید، این چیزی است که خداوند شما را به آن وصیت می‌کند شاید پند بگیرید

۱۲۸ - اشاره به پاداش اعمال نیک و جزای اعمال ناپسند : سوره : انعام آیه ۱۶۰
مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلُهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ :
هر کس کار خوبی انجام دهد ده برابر آن پاداش می‌گیرد، و هر کس کار بد و زشتی مرتکب شود فقط به اندازه آن جزا می‌بیند، و به آن‌ها ستم نمی‌شود

۱۲۹ - اشاره بر اینکه گناه هر کسی بر عهده خو اوست : سوره : انعام آیه ۱۶۴

قُلْ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَبْعَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ :

بگو چرا غیر از الله را به عنوان پروردگار بجویم؟! در حالی که او، خود پروردگار همه چیز است. بدانید هرکس فقط کیفر دستاورد خود را می بیند و کسی بار گناه دیگری را به دوش نمی کشد! عاقبت بازگشتان به سوی پروردگارتان است و او شما را نسبت به آنچه مورد اختلافتان است آگاه خواهد کرد .

۱۳۰ - اشاره به نوید جانشینی انسان بر روی زمین : سوره : انعام آیه ۱۶۵

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۚ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ :

او کسی است که شما را جانشینان روی زمین قرار داد، و برخی از شما را نسبت به برخی دیگر به درجاتی برتری داد تا شما را در آن چه تقدیمتان نموده امتحان کند، بدان که پروردگارت هم مجازاتش سریع و هم آمرزنده و بسیار باگذشت است

سوره اعراف

سوره اعراف هفتمین سوره از قرآن کریم است که در مکه نازل شده و در جزء هشتم و نهم از قرآن کریم قرار گرفته است. این سوره به سبب بازگویی ماجرای اصحاب اعراف در روز قیامت بدین نام خوانده شده است. سوره اعراف همانند دیگر سوره‌های مکی، بیشتر ناظر به بحث از مبدأ و معاد، اثبات توحید، دادگاه رستاخیز، مبارزه با شرک، تثبیت مقام و موقعیت انسان در جهان آفرینش است. هدف این سوره نیز تقویت عقیده و مبانی ایمان در مسلمانان دانسته شده است. سوره اعراف به پیمان‌هایی که خدا از انسان‌ها در مسیر هدایت و صلاح گرفته، از جمله در عالم ذر اشاره می‌کند و برای نشان دادن شکست و ناکامی اقوامی که از مسیر توحید منحرف شده‌اند، به سرگذشت اقوام پیشین و پیامبرانی همچون نوح(ع)، لوط(ع) و شعیب(ع) می‌پردازد. آیه ۴۶ درباره اصحاب اعراف، آیات ۵۴ تا ۵۶ معروف به آیه سخره و آیه ۱۷۲ معروف به آیه میثاق از آیات نامدار سوره اعراف است.

۱۳۱ - هشدار به انسان در باب اینکه شیطان و قبیله اش همواره مراقب شما هستند برای فریب شما :

سوره : اعراف

آیه ۲۷

يٰۤاٰدَمُ لَا يَفْتِنَنَّكَ الشَّيْطٰنُ كَمَا اَخْرَجَ اٰبَوٰیكَم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَٰتِهِمَا ۗ اِنَّهٗ
يَرٰكُمْ هُوَ وَقَبِيْلُهُۥ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۗ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِيْنَ اَوْلِيَآءَ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ :

ای فرزندان آدم! [مراقب باشید] شیطان شما را نفریبد، همان‌طور که پدر و مادران را از بهشت بیرون کرد و لباس‌شان را کند، و باعث شد تا لخت و عور شدن خود را نظاره کنند. او و قبیله‌اش همواره مراقب شما هستند، از جایی که شما نمی‌توانید آن‌ها را ببینید! بی‌شک ما شیاطین را دوستان

کسانی قرار دادیم که ایمان نمی‌آورند

۱۳۲ - اشاره به آداب عبادت کردن و نهی اسراف کردن نعمات خداوند :

سوره : اعراف آیه ۳۱

يٰۤاِبْنِيۤ اٰدَمُ خُذُوْا زِيْنَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوْا وَاشْرَبُوْا وَلَا تُسْرِفُوْا ۚ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ :

ای فرزندان آدم! هنگام ورود به هر عبادت، خود را به بهترین صورت و سیرت بیارایید و از نعمت‌های پروردگار بخورید و بیاشامید ولی زیاده‌روی نکنید، زیرا خداوند هدر دهندگان نعمت را دوست ندارد!

۱۳۳ - اشاره به عاقبت منکران آیات خداوند : سوره : اعراف آیات ۳۶ - ۴۰

آیه ۳۶ : وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَاۙ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ :

و کسانی که آیات ما را انکار کنند، و نسبت به آن تکبر بورزند، بدون شک آن‌ها اهل آتش‌اند و جاودانه در آن خواهند بود

آیه ۴۰ : اِنَّ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا لَا تَفْتَحْ لَهُمْ اَبْوَابُ السَّمَآءِ وَلَا يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلْجَ الْجَمَلُ فِى سَمِّ الْخِيَاطِ ۚ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُجْرِمِيْنَ :

به راستی کسانی که آیات ما را تکذیب کردند و به آن تکبر ورزیدند، درهای رحمت آسمانی برای‌شان گشوده نخواهد شد. و اگر شتر از سوراخ سوزن بگذرد، آنها هم رنگ بهشت را خواهند دید! و این چنین جزای مجرمین را می‌دهیم

۱۳۴ - اشاره به درخواست حضرت موسی برای دیدار خداوند بزرگ : سوره : اعراف آیه ۱۴۳

وَلَمَّا جَاءَ مُوسٰى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُۥ قَالَ رَبِّ اَرِنِىْ اَنْظُرْ اِلَيْكَ ۚ قَالَ لَنْ تَرٰنِىْ وَلٰكِنْ اَنْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنْ اَسْتَقَرَّ مَكَانَهُۥ فَسَوْفَ تَرٰنِىْ ۚ فَلَمَّا تَجَلّٰى رَبُّهُۥ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسٰى صَعِقًا ۚ فَلَمَّا اَفَاقَ قَالَ سُبْحٰنَكَ تُبْتُ اِلَيْكَ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنِيْنَ :

و هنگامی که موسی به وعده‌گاه آمد و خداوند با او

سخن گفت، موسی اظهار داشت: پروردگارا! خود را به من نشان بده تا تو را

ببینم! [خدا] گفت: هرگز نمی‌توانی

مرا ببینی! اما به آن کوه نگاه کن، اگر مقاومت کرد و
توانست بر جایش بماند تو هم می‌توانی مرا ببینی! پس هنگامی که پروردگارش بر
کوه تجلی کرد، کوه را تلی از خاک نمود و موسی نیز بیهوش گشت! و هنگامی
که به هوش آمد گفت: پاک و منزّهی تو، من به درگاهت توبه می‌کنم و من اولین
باورکنندگانم!

۱۳۵ - اشاره به پیمانی که خداوند در عالم ذرع از انسان گرفت : سوره : اعراف آیه ۱۷۲
وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ
تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ :
و [به یاد آر]! هنگامی که پروردگارت، از پشت بنی آدم، همه فرزندان را برگرفت [و خطاب کرد]: شما
را بر فطرت‌تان گواه می‌گیرم، آیا من پروردگار شما نیستم؟! همه گفتند: آری، هستی و گواهی می‌دهیم!
[این کار را کردم] که تا روز قیامت نتوانید بگویید ما از آن بی‌خبر بودیم!

سوره انفال

سوره انفال هشتمین سوره از قرآن کریم میباشد که در مدینه نازل شده است و در جزء ۹ و ۱۰ قرآن جای دارد. نامگذاری این سوره به نام انفال به دلیل استفاده از واژه انفال در نخستین آیه و بیان احکام آن است. سوره انفال به احکام انفال و ثروت‌های عمومی، خمس، جهاد، وظایف مجاهدان، رفتار با اسیران، ضرورت آمادگی‌های رزمی و نشانه‌های مؤمن اشاره میکند. آیه صلح و آیه نصر را از آیات مشهور سوره انفال میدانند. همچنین آیه انفال، آیه خمس و آیه اولو الارحام جزو آیات الاحکام این سوره میباشد.

۱۳۶ - اشاره به کسانی که برای جنگ و جهاد در راه خدا پشت میکنند و فرار میکنند

سوره : انفال آیه ۱۶

وَمَنْ يُؤَلِّمْ يَوْمَئِذٍ دُبْرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ : و به جز کسی که در امر تدارکات و یا کمک رسانی است، اگر کسی به دشمنان و جبهه جنگ پشت کند [و پا به فرار بگذارد] به خشم خداوند گرفتار آمده و جایگاهش جهنم است و بدسرنوشتی است این جهنم

۱۳۷ - اشاره به وجود مطلق خداوند در قلب انسان : سوره : انفال آیه ۲۴

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ : اهل ایمان! هنگامی که خدا و رسولش شما را به چیزی می‌خوانند که مایه

حیات و عزتتان است، اجابت کنید! بدانید که خداوند، بین آدمی و قلبش قرار دارد و همه به سوی

او محشور خواهید آمد!

۱۳۸ - اشاره به نفی و نهی خیانت در امانت : سوره : انفال آیه ۲۷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ :

ای اهل ایمان! به خدا و پیامبر خیانت نکنید، همچنین در امانات خود خیانت نورزید، در

حالی که [به زشتی این کار] آگاهید!

۱۳۹ - مثل نماز کافران کنار خانه خدا : سوره : انفال آیه ۳۵

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءٌ وَتَصْدِيَةٌ فَذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ :

و نمازشان کنار خانه خدا، چیزی نیست جز سوت زدن و دست زدن! پس به خاطر دستاورد کفرآلودتان، بچشید عذاب الهی را!

۱۴۰ - اشاره به احکام غنائم بدست آمده : سوره : انفال آیه ۴۱

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّنْفِيهِ الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ :

بدانید! هر گونه غنیمتی که به دست آورید یک پنجم آن متعلق به خداوند و پیامبر و خویشاوندان و یتیمان و مسکینان و در راه ماندگان است! [و باید آن را پرداخت کنید] اگر به خداوند و آنچه که بر بنده‌مان در روز جدایی حق از باطل، نازل کردیم ایمان دارید، همان روزی که دو سپاه [ایمان و کفر] روبه روی هم قرار گرفتند! بدانید که خداوند بزرگ بر هر کاری تواناست

۱۴۱ - اشاره به اقرار شیطان به ترس از خداوند : سوره : انفال آیه ۴۸

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٍ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ :

و [یاد آر]! هنگامی که شیطان، اعمالشان را در نظرشان زیبا جلوه داد و گفت: امروز هیچ‌کس

نمی‌تواند بر شما پیروز شود زیرا من حامی شما هستم! اما وقتی دو سپاه روبه رو

شدند، از حرف خود برگشت و گفت: من از شما بیزارم زیرا چیزی می‌بینم که شما

نمی‌بینید! همانا من از خدا می‌ترسم خدایی که مجازاتش سخت و طاقت فرسات

سوره توبه

سوره توبه یا برانت نهمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مدینه نازل شده است که در جزء دهم و یازدهم قرآن جای دارد. نامگذاری این سوره به نام توبه به دلیل سخن از توبه در آیات متعددی از آن است. نام برانت (بیزاری) نیز از آیه اول آن گرفته

شده است. سوره توبه بدون (بسم الله الرحمن الرحيم) آغاز می شود و به مسلمانان دستور می دهد با مشرکان قطع ارتباط کنند و به پیامبر اکرم (ص) دستور می دهد برای مشرکان طلب آمرزش نکند. در این سوره همچنین درباره جهاد با کفار و مشرکان و مسئله زکات سخن گفته شده است. از آیات مشهور سوره توبه، آیه لاتحزن، آیه صادقین، آیه اذن و آیه نفر است. در سوره توبه همچنین به واقعه ، و مسجد ضرار و غزوه حنین و سرپیچی برخی از غزوه تبوک اشاره شده است.

۱۴۲ - اشاره به مواردی که باعث قبول نشدن انفاق میگردد : سوره : توبه آیه ۵۴
وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ : و چیزی مانع قبولی انفاقشان نشد، مگر همین که خدا و پیامبرش را باور ندارند. در حالی که نماز نمی گزارند جز با کسلی و بی روحی، و انفاق نمی کنند جز به کراهت و ناخشنودی

۱۴۳ - اشاره بر اینکه صدقات به چه کسانی تعلق میگیرد : سوره : توبه آیه ۶۰
إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمَوْلَاةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغُرْمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ : بدانید! که صدقات، متعلق به فقرا و درماندگان و کارکنانی است که [در جمع آوری صدقات] فعالیت می کنند، همچنین برای کسانی است که مقرر شده محبتشان جلب شود، و نیز برای [آزادسازی] بردگان و بدهکاران، و آنچه را که مورد رضایت خداست، مثل دستگیری از مسافران در راه مانده. بدانید این یک واجب الهی است! و خداوند نسبت به عملکردتان آگاه و حکیم است

۱۴۴ - اشاره به مردان و زنان منافق و عاقبت شان :

آیات ۶۷ - ۶۸

سوره : توبه

آیه ۶۷ : **الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ :**

و مردان و زنان منافق، همه مثل هم‌اند؛ همواره مردم را به بدی و زشتی وامی‌دارند و از خوبی و خدمت باز می‌دارند. و اهل بخشش و انفاق نیستند. آن‌ها خدا را فراموش کرده‌اند. خدا نیز آن‌ها را فراموش کرده است! منافقان بدون شک زشت‌کار و بدسیرت‌اند

آیه ۶۸ - **وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنُهُمُ اللَّهُ سَوْءَ لُهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ :** خداوند، مردان و زنان منافق و کفار را به آتش دوزخی که همواره در آن خواهند بود وعده داده است. همین برای‌شان کافی است. در حالی‌که نفرین خداوند و عذابی همیشگی برای آن‌هاست

آیات ۷۱ - ۷۲

۱۴۵ - اشاره به صفات مردان و زنان با ایمان : سوره : توبه

آیه ۷۱ : **وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ :**

مردان و زنان اهل ایمان، یار و یاور یکدیگرند؛ همواره مردم را به نیکی امر می‌کنند. و از زشتی و پلیدی باز می‌دارند. نماز به پا می‌دارند. و زکات پرداخت می‌نمایند. و از خداوند بزرگ و پیامبرش اطاعت می‌کنند. این‌ها مشمول رحمت الهی قرار خواهند گرفت. و بدانید که خدا مقتدر و حکیم است

آیه ۷۲ - **وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٌ طَيِّبٌ فِي**

جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ : و خداوند بزرگ، مردان و زنان اهل

ایمان را به بهشت‌هایی که نهرها در آن جاری-است وعده داده است، و آن‌ها در آن جا

جاودان خواهند ماند. جایگاهشان در بهشت‌های ابدی پاکیزه است و خشنودی و

رضایت خداوند، بالاتر از همه این‌هاست. بدانید که پیروزی بزرگ همین است!

۱۴۶ - اشاره به پیامبر برای مقابله با کافران و منافقان : سوره : توبه آیه ۷۳

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ :
ای پیامبر! با کافران و منافقان به جهاد برخیز و بر آنها سخت بگیر ، زیرا جایگاهشان

جهنم است و چه بد سرنوشتی است [این جهنم]!

۱۴۷ - اشاره به عاقبت کسانی که صدقه دادن به دیگران را عیب جویی میکنند و درآمد کم مومنان را به استهزاء میگیرند و تاکید براینکه اگر خداوند نخواهد شفاعت هیچ کس را نمیپذیرد : سوره توبه آیات ۷۹ - ۸۰

آیه ۷۹ : الَّذِينَ يَلْمُزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ : و کسانی که از صدقات مؤمنان مطیع، عیبجویی می کنند، و آنهایی را که فقط به دسترنجشان امید دارند مسخره می کنند، خداوند نیز آنها را استهزاء می کند، و بدانند که برای شان عذابی دردناک مهیاست!

آیه ۸۰ : أَسْتَغْفِرُ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ :

چه برای آنها طلب آمرزش کنی و چه نکنی، بدان که اگر هفتاد بار هم برای شان آمرزش بخواهی خداوند هرگز آنها را نخواهد بخشید، زیرا آنها خدا و پیامبرش را انکار کردند. و خداوند هیچگاه جماعت زشتکار بدسیرت را هدایت نمی کند

۱۴۸ - اشاره به عاقبت کسانی که به جهاد در راه خدا نمیروند : سوره : توبه آیه ۸۱

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ : و آنها که [به جهاد نرفتند و]

خانه نشین شدند و با این کار از مخالفت با پیامبر خدا شادمانند، و به این که با جان و مال شان در

راه خدا جهاد کنند، رغبتی نداشتند و می گفتند: در این هوای گرم و سوزان، به جنگ

نروید! بگو: آتش دوزخ گرم تر و سوزان تر است؛ البته اگر درک کنند!

۱۴۹ - اشاره به اینکه بر جنازه منکران خدا و فاسقان نماز نخوانید :

سوره : توبه

آیه ۸۴

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ ۚ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَمَآثُورًا وَهُمْ فَاسِقُونَ :

و چون کسی از آن‌ها بمیرد هیچ‌گاه بر او نماز نگزار و بر سر قبرش نایست زیرا آن‌ها خدا و پیامبر را انکار کردند و فاسقانه مردند

۱۵۰ - اشاره به نارضایتی خداوند از جماعت بد سیرت : سوره : توبه آیه ۹۶

يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ ۚ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ :

و برای شما قسم می‌خورند تا از آن‌ها راضی شوید، و اگر هم از آن‌ها راضی شوید، بدانید! که خداوند از جماعت زشت‌کار بدسیرت راضی نخواهد شد

۱۵۱ - اشاره بر اینکه بهشت جایگاه چه کسانی است : سوره توبه آیات ۱۱۱ - ۱۱۲

آیه ۱۱۱ - إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ ۚ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ ۚ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ ۚ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ ۚ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ ۚ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ : و خداوند از اهل ایمان، جان‌ها و اموال‌شان را خرید تا بهشت برای آن‌ها باشد. کسانی‌که در راه خدا جهاد کردند، کشتند و کشته شدند. برای آن‌ها وعده حقی از جانب خداوند در تورات و انجیل و قرآن آمده است. و چه کسی خوش قول‌تر از خداوند است؟! پس بدین خرید و فروشی که کرده‌اید شادمان باشید و بدانید که این یک پیروزی بزرگ است

آیه ۱۱۲ - اَلتَّائِبُونَ اَلْعَابِدُونَ اَلْحَامِدُونَ اَلسَّائِحُونَ اَلرُّكَّعُونَ اَلسَّاجِدُونَ اَلْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ

اَلْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ ۚ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ : توبه کنندگان، عبادت کنندگان، ستایش کنندگان،

روزه داران، رکوع کنندگان، سجده کنندگان، امرکنندگان به نیکی و بازدارندگان

از بدی و ننگهبانان اوامر الهی، به همه این مؤمنین بشارت ده!

۱۵۲ - تذکر به اینکه اگر پدر انسان هم مشرک باشد باید از او دوری جست :

سوره : توبه

آیه ۱۱۴

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ ۚ

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ : و طلب آمرزش ابراهیم برای پدرش صرفاً به خاطر وعده‌ای بود که به او داده بود و هنگامی که فهمید او قطعاً دشمن خداست از او بی‌زاری جست، زیرا ابراهیم خداترس و بردبار بود

۱۵۳ - اشاره به سفر برای کسب علم و دانش : سوره : توبه آیه ۱۲۲

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً ۚ فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ : حال که اهل ایمان نمی‌توانند همگی سفر کنند پس چرا از هر گروهی، تعدادی برای کسب دانش دین، سفر نمی‌کنند تا بدین وسیله هنگامی که به سوی قوم خود بر می‌گردند آنان را از [نافرمانی حق] برحذر دارند. امید آن‌که از این کارها حذر کنند!

۱۵۴ - اشاره به مورد آزمایش قرار گرفتن انسان در هر سال : سوره : توبه آیه ۱۲۶

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ : آیا آن‌ها نمی‌بینند که هر سال یک بار یا دو بار آزمایش می‌شوند؟! با این وجود، باز توبه نمی‌کنند و پندی نمی‌گیرند!

سوره یونس

سوره یونس دهمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در

جزء یازدهم قرار دارد. این سوره به سبب نقل داستان قوم حضرت یونس، یونس نامیده شده است.

سوره یونس از مسئله وحی و مقام حضرت محمد و نشانه‌های عظمت آفرینش و ناپایداری این دنیا سخن می‌گوید و به آخرت دعوت می‌کند. در این سوره داستان طوفان نوح، سرگذشت موسی و فرعونیان نیز آمده است. از آیات مشهور سوره یونس، آیه ۳۸ است که با مخالفان پیامبر(ص) تحدی می‌کند و آنان را به این فرا می‌خواند که اگر راست می‌گویند، سوره‌ای مانند یکی از سوره‌های قرآن بیاورند. گفته شده این تحدی نشان معجزه‌بودن قرآن است.

آیه ۸۷

سوره یونس

۱۵۵ - اشاره به زندگی اجتماعی :

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بَيْوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ

الْمُؤْمِنِينَ : و به موسی و برادرش وحی کردیم که برای قوم‌تان خانه‌هایی در مصر مهیا کنید. و خانه‌هایتان را متمرکز و روبه روی هم قرار دهید [تا منطقه امن گردد و در اختیار شما باشد]. و نماز را به‌جا آورید. اهل ایمان را به [عاقبت خیر] بشارت ده!

آیه ۱۰۰

۱۵۶ - اشاره به اینکه با ایمان بودن انسان هم به اذن خداوند میباشد : سوره یونس

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ :

هیچ کس وارد فضای ایمان نمی‌شود، مگر به اذن خداوند بزرگ! و بدانید خداوند، پلیدی را بر کسانی‌که عقل خود را به کار نمی‌اندازند مقرر کرده است!

سوره هود

سوره هود یازدهمین سوره قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است و در جزء ۱۱ و ۱۲ قرآن قرار دارد. وجود داستان حضرت هود، پیامبر قوم عاد در این سوره، دلیل نامگذاری این سوره به نام هود است. قصص انبیاء، مبارزه با فساد و انحراف، حرکت در راه مستقیم حق، اثبات حقانیت وحی و قرآن، اعجاز و تحدی، مسئله علم خدا و ابتلا و آزمایش انسان در مسیر تکامل و انتخاب احسن از مضامین اصلی و مطالب مهم این سوره است. آیات ۱۳ درباره تحدی قرآن، آیه ۸۶ درباره بقیةالله و آیه ۱۱۴ درباره تبدیل سیئات به حسنات از آیات مشهور این سوره شمرده شده است.

۱۵۷ - اشاره خلقت آسمان و زنده شدن پس از مرگ : سوره : هود آیه ۷
وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ :
او کسی است که آسمانها و زمین را در شش روز خلق کرد، در حالی که عرش او بر آب بود! تا همه شما را امتحان کند [و مشخص شود] کدامتان عملکرد بهتری دارید؟ [ای پیامبر!] اگر بگویی، همه شما بعد از مرگ زنده خواهید شد، بی شک بی ایمانان می گویند: این جز جادویی آشکار نخواهد بود!
۱۵۸ - تاکید بر اینکه قرآن کلام خداست و کسی همانند آنرا نمیتواند بیاورد :

سوره : هود آیات ۱۳ - ۱۴
آیه ۱۳ - أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِيْتٍ وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ :
یا آن که می گویند او این آیات را به دروغ به خداوند نسبت می دهد. بگو: شما اگر راست می گویند ده سوره مثل همین سوره های دروغین بیاورید! به جز خدا از هر کس دیگری هم که می توانید کمک بگیرید!

آیه ۱۴ - فَإِلَّام يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ :
و اگر نتوانستند کمکتان کنند پس بدانید این آیات با علم الهی نازل شده و هیچ معبودی جز او نیست! آیا اکنون تسلیم حق می شوید؟!

۱۵۸ - مَثَلُ دُوْ غُرُوْهٍ بَا اِيْمَانٍ وَ بِيْ اِيْمَانٍ : سوره : هود آیه ۲۴

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْاَعْمٰی وَالْاَصْمٰی وَالْبَصِيْرَ وَالْسَّمِیْعَ ۚ هَلْ یَسْتَوِیَانِ مَثَلًا ۚ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ :

مَثَلُ دُوْ غُرُوْهٍ [با ایمان و بی‌ایمان] چون تفاوت نابینا و ناشنوا، با آدم بینا و شنواست! آیا واقعاً این دو مساوی‌اند؟! پس چرا پند نمی‌گیرید؟!

۱۵۹ - اشاره به رمز حرکت کشتی نوح : سوره : هود آیه ۴۱

وَقَالَ اَرْكَبُوْا فِیْهَا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرِبُهَا وَ مَرْسَلُهَا ۚ اِنَّ رَبِّیْ لَغَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ :

و گفت بر کشتی سوار شوید. بسم الله، [رمز] حرکتش و توقفش است! بدانید پروردگار من، آمرزنده و با گذشت است

۱۶۰ - اشاره به پایان طوفان نوح و نفرین بر کافران : سوره : هود آیه ۴۴

وَقِيلَ یٰۤاَرْضُ اَبْلَعِیْ مَاعَکَ وَ یَسْمَاعُکَ اَقْلَعِیْ وَ غِیْضُ الْمَآءِ وَقْضِیْ الْاَمْرُ وَاَسْنَوْتُ عَلٰی الْجُوْدِیْ ۚ وَقِيلَ بُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِیْنَ : و امر شد که ای زمین! آب خود را فرو بر، و ای آسمان از بارش بایست! آب در زمین فرو شد، و کار به پایان رسید، و کشتی بر کوه «جودی» فرو نشست، و ندا آمد که نفرین بر ستمکاران باد!

۱۶۱ - اشاره به مجازات خداوند : سوره : هود آیه ۱۰۲

وَكَذٰلِكَ اَخَذُ رَبِّکَ اِذَا اَخَذَ الْاَقْرٰی وَ هِیْ ظَلِمَةٌ ۚ اِنَّ اَخْذَهُ الْاِیْمُ شَدِیْدٌ :

و مواخذه پروردگار تو این چنین است، وقتی بخواهد شهر ظلم پیشه‌ای را مجازات کند، مجازاتش شدید و دردناک است!

۱۶۲ - تشریح روز قیامت : سوره هود آیات ۱۰۵ - ۱۰۶ - ۱۰۷ - ۱۰۸

آیه ۱۰۵ - يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلِّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ :

روزی که چون بیاید هیچ کس بدون اجازه خدا حرف نمی‌زند! در حالی که برخی مردم،

سعادت‌مند و برخی نگون بخت‌اند!

۱۰۶ - فَأَمَّا الَّذِينَ شَفَعُوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ :

اما نگون بختان جایگاهشان آتش است. و برای آن‌ها ناله‌های زار و فریادهای دلخراش است

۱۰۷ - خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ :

و تا آسمان‌ها و زمین پا برجاست در آن جاودانند. جز آن‌چه پروردگارت بخواهد! زیرا پروردگارت هرچه بخواهد همان کند

۱۰۸ - وَأَمَّا الَّذِينَ سَعَدُوا فِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۚ عَطَاءٌ غَيْرُ

مَجْدُودٍ : اما سعادت‌مندان جایگاهشان بهشت است و تا آسمان‌ها و زمین پا برجاست در آن جا

جاودانند جز آن‌چه پروردگارت بخواهد! و این عطایی پایدار است

۱۶۳ - اشاره به اوقات اقامه نماز و فواید آن : سوره هود : آیه ۱۱۴

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ ۚ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ۚ ذَلِكَ ذِكْرٌ لِلذَّكِّرِينَ :

و نماز را به‌پای‌دار، هم در ابتدای روز و هم در انتهای آن، و نیز در ساعاتی از شب! بدان که خوبی‌ها،

بدی‌ها را از بین می‌برد. این پندی است برای آنان‌که پند می‌گیرند!

سوره یوسف

سوره یوسف یا سوره أَحْسَنُ الْقَصَصِ دوازدهمین سوره از قرآن کریم میباشد و در

مکه نازل شده است که در جزء ۱۲ و ۱۳ قرار دارد. پرداختن به داستان زندگی

حضرت یوسف (ع) به عنوان بهترین داستان‌ها، دلیل نام‌گذاری این سوره به «یوسف»

است. داستان یوسف تنها داستان در قرآن است که از آغاز تا پایان آن، به صورت مفصل در یک

سوره بیان شده است به جز چند آیه پایانی، تمام آیات این سوره به داستان حضرت یوسف اختصاص

دارد. هدف سوره یوسف بیان ولایت خدا نسبت به بندگان با اخلاص و به اوج عزت رساندن آنان در

سخت‌ترین شرایط دانسته شده است.

۱۶۴ - اشاره بر خواب دیدن حضرت یوسف (اشاره بر جبر انسان) سوره یوسف آیه ۴

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ :

یاد آر! هنگامی که یوسف، به پدرش گفت: ای پدر، در خواب یازده ستاره و خورشید و ماه را دیدم که

مرا سجده می‌کنند!

۱۶۵ - اشاره بر تشریح نفس اماره : سوره یوسف آیه ۵۳

وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ :

من نفس خود را تبرئه نمی‌کنم، زیرا نفس اماره [همواره انسان را] به بدی و زشتی وسوسه می‌کند.

مگر آن‌که پروردگارم رحم کند! زیرا پروردگارم آمرزنده و با گذشت است

سوره رعد

سوره رعد سیزدهمین سوره، از قرآن کریم میباشد و در مدینه نازل شده است که در جزء سیزدهم قرآن جای گرفته است. رعد به معنای غرش آسمان است و از آیه سیزدهم گرفته شده است. این سوره درباره توحید و قدرت خداوند، حقانیت قرآن و نبوت پیامبر اکرم(ص)، رستاخیز و وصف بهشت و جهنم سخن میگوید. از آیات مشهور این سوره آیه ۲۸ است که آرامش دلها را در گرو یاد خدا میداند.

۱۶۶ - اشاره به عاقبت کسانی که به قیامت شک دارند و خداوند را انکار میکنند :

آیه ۵

سوره رعد

وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا أَعْنَا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ الْأَغْلَىٰ فِي أَعْنَاقِهِمْ ۚ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ : اگر [میخواهی از چیزی] تعجب کنی، عجیب حرف آنهاست که میگویند: اگر ما تبدیل به خاک شدیم چگونه باز زنده می‌شویم! آن‌ها کسانی‌اند که پروردگارشان را انکار کرده‌اند. در نتیجه غل و زنجیرها برگردن دارند. و بی‌تردید، اهل دوزخ‌اند و در آن جاودانه می‌مانند

۱۶۷ - اشاره به فرشتگان محافظ انسان‌ها و تاکید بر تغییر سرنوشت انسان در دستان خودش :

آیه ۱۱

سوره رعد

لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ ۖ يَحْفَظُونَهُ ۚ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ۚ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ ۚ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ ۚ مِنْ وَالٍ : هر انسانی به دستور خداوند فرشتگانی دارد، که از روبه رو و پشت سر، او را از حوادث [غیر حتمی] محافظت می‌کنند.

بدانید! که خداوند وضع هیچ قومی را تغییر نمی‌دهد، مگر آن‌که آن قوم، خود را تغییر

دهند! و اگر خداوند بخواهد آسیبی به گروهی برساند، هیچ دفع کننده و یآوری به

جز خودش وجود نخواهد داشت!

سوره ابراهیم

سوره ابراهیم، چهاردهمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است و در جزء سیزدهم قرار دارد. نامگذاری این سوره به خاطر آن است که وقایع زندگی و دعاهاى حضرت ابراهیم در آن یاد شده است. موضوع اصلی این سوره توحید،

توصیف قیامت، داستان حضرت ابراهیم و ساختن کعبه به دست اوست. در این سوره همچنین به

داستان موسی و قوم بنی اسرائیل و حضرت نوح و قوم عاد و ثمود پرداخته شده است. آیه هفتم از سوره ابراهیم از آیات مشهور این سوره است که میگوید شکر نعمت‌های خدا، باعث افزون شدن آنها و کفران آنها موجب عذاب الهی است.

۱۶۸ - مثل اعمال کسانی که خداوند یگانه را انکار میکنند : سوره ابراهیم آیه ۱۸

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أََعْمَلُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ ۖ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ۚ
ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ : مثل اعمال کسانی که پروردگارشان را انکار کردند، چون خاکستری است که در یک روز طوفانی، باد شدیدی بر آن بوزد، در حالی که آنها توانایی نگهداری دستاوردهایشان را ندارند! و این است اعماق گمراهی!

۱۶۹ - اشاره به کلام آخر شیطان در قیامت : سوره ابراهیم آیه ۲۲

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ ۖ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي ۖ فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ ۖ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ ۚ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ ۚ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ : و هنگامی که کار تمام شود شیطان گوید: خداوند به شما وعده‌ای به حق داد و آن را عمل کرد! من نیز به شما وعده دادم و عمل نکردم! من در دنیا بر شما تسلطی نداشتم، غیر از آن که شما را دعوت می‌کردم [و به چیزهای واهی می‌خواندم].

شما نیز دعوت مرا اجابت می‌کردید! پس اکنون مرا سرزنش نکنید. بلکه خودتان را

ملامت کنید! حال، نه من نجات‌بخش شمایم و نه شما نجات‌بخش من! بدانید که

من از آن زمان که، مرا و وسوسه‌هایم را پرستش می‌کردید بیزارم! راهی نیست و

ظالمان گرفتار عذاب دردناکند!

۱۷۰ - اشاره به نفی سخن زشت و ناحق : سوره ابراهیم آیه ۲۶

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ :

و مثل سخن زشت و ناحق، چون هرزه گیاهی پلید است که [عاقبت] از زمین کنده خواهد شد و

ثبات و قراری نخواهد داشت

۱۷۱ - اشاره به پاداش سخنان متین و استوار اهل ایمان : سوره ابراهیم آیه ۲۷

يُنَبِّئُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا

يَشَاءُ : و خداوند، اهل ایمان را به خاطر سخنان متین و استوارشان، هم در زندگی دنیا و هم در

آخرت، ثابت قدم می‌دارد و ظالمان را در گمراهی می‌گذارد. بدانید که خداوند هرچه را صلاح بداند، بدان

عمل می‌کند

۱۷۲ - دعایی برای برپایی نماز در حق خود و فرزندان : سوره ابراهیم آیه ۴۰

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ :

پروردگارا! من و فرزندانم را بر پا کننده نماز قرار ده و [خودت] دعای ما را بپذیر

۱۷۳ - دعایی برای آمرزش گناهان : سوره ابراهیم آیه ۴۱

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ :

پروردگارا! مرا و پدر و مادر مرا و تمام اهل ایمان را، در روزی که حسابرسی آغاز می‌شود، ببامرز

سوره حجر

سوره حجر پانزدهمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء ۱۴ قرآن قرار دارد. دلیل نامگذاری این سوره به نام حجر، اشاره به داستان قوم حضرت صالح یعنی قوم ثمود در آیات ۸۰ تا ۸۴ آن است که به خاطر حضور در سرزمینی به همین نام، اصحاب حجر نامیده می شدند. سوره حجر درباره مبدأ عالم هستی و نشانه های معاد، ایمان به خدا، اهمیت و عظمت قرآن و کیفر بدکاران سخن می گوید. در این سوره به داستان خلقت حضرت آدم (ع)، سجده ملائکه بر او به جز ابلیس، داستان حضور ملائکه نزد حضرت ابراهیم و بشارت آنان به او، عذاب قوم لوط و داستان قوم ثمود اشاره شده است. آیه نهم از جمله آیات مشهور سوره حجر است که خداوند بر نزول ذکر (قرآن) و نگرهبانی از آن تأکید می کند. بسیاری از مفسران این آیه را دلیلی بر عدم تحریف قرآن دانسته اند.

۱۷۴ - اشاره به ماهیت خلقت انسان و جن : سوره حجر آیات ۲۶ - ۲۷

آیه ۲۶ : وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ :

و ما انسان را از گل خشک و لجن بد بو آفریدیم!

آیه ۲۷ : وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ :

و جن را پیش از این از آتش گرم و سوزان خلق کردیم

۱۷۵ - اشاره به دمیدن روح خداوند در انسان : سوره حجر آیه ۲۹

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ : و چون آفرینش او را تمام کردم و از روح خود

در او دمیدم [به فرشتگان گفتم:] همه او را سجد کنید!

۱۷۶ - اشاره به تعداد دروازه های جهنم : سوره حجر آیه ۴۴

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ :

جهنمی که هفت دروازه دارد و برای هر گروهی دروازه های مشخص است

۱۷۷ - اشاره به نا امید نشدن از رحمت پروردگار : سوره حجر آیه ۵۶

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ كَفَتْ:

هیچ کس از رحمت پروردگارش ناامید نمی‌شود مگر آن‌که از گمراهان باشد!

۱۷۸ - اشاره به جزای تجزیه کنندگان قرآن : سوره حجر آیه ۹۰ - ۹۱

آیه ۹۰ : كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ : [ما بر منکران حقیقت عذاب می‌فرستیم] همچنان‌که بر

تجزیه‌کنندگان [قرآن] عذاب فرستادیم!؟

آیه ۹۱ : الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ : همان هایی که قرآن را تقسیم کردند [و آن‌چه به سودشان

بود برداشتند و آن‌چه مخالف هوای نفس‌شان بود ترک کردند]

سوره نحل

سوره نحل شانزدهمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است

که در جزء ۱۴ قرآن جای گرفته است. این سوره را نحل نامیده‌اند؛ زیرا به نحل

(زنبور عسل) و الهام خداوند به آن اشاره می‌کند. سخن از نعمت‌های خداوند، اشاره به

معاد و دلایل توحید و عظمت خدا از موضوعات مطرح شده در این سوره است. سوره نحل به

عدل و احسان و هجرت و جهاد توصیه می‌کند و از ظلم و ستم و پیمان‌شکنی نهی می‌کند. حرام‌بودن

خوردن شراب، گوشت مردار، گوشت خوک و خون، از جمله احکام عملی مطرح‌شده در این سوره است.

۱۷۸ - اشاره به خلقت انسان از نطفه و دشمنی آن با خدا : سوره نحل آیه ۴

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ : خدایی که انسان را از نطفه‌ای به وجود آورد و اکنون او یک دشمن آشکار شده است!

۱۷۹ - اشاره به عاقبت پس از مرگ کافران : سوره نحل آیه ۲۸ - ۲۹

آیه ۲۸ - الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهُمْ أَلْمَلِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْفَوْا أَلْسَلَّمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ : وقتی فرشتگان جان کسانی را که به خود ظلم روا داشته‌اند می‌گیرند، [از ترس] سر تسلیم فرود می‌آورند و می‌گویند: ما کار بدی نکردیم! آری خداوند از [تک تک] عملکردتان آگاه است!

آیه ۲۹ - فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا قُلُوبُكُم مَّثْوًى الْمُنْكَرِينَ : از دروازه‌های جهنم داخل

شوید که جاودانه در آن خواهید بود، و چه بد جایگاهی است برای متکبران!

۱۸۰ - اشاره به عاقبت پس از مرگ انسان‌های پاک و آرام : سوره نحل آیه ۳۲

الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهُمْ أَلْمَلِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ : هم آن‌هایی که وقتی

فرشتگان جان‌شان را می‌گیرند، پاک و آرامند. پس خطابشان می‌کنند: سلام بر شما، به خاطر

عملکردتان وارد بهشت شوید!

۱۸۱ - وعده برای انسان هایی که در برابر مشکلات زندگی صبر پیشه میگیرند :

سوره نحل آیات ۴۱ - ۴۲

آیه ۴۱ : وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَآجَرُ الْآخِرَةِ

أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ : کسانی که در یک سیر الهی هجرت کرده اند آن هم بعد از آن که مظلوم

واقع شده اند، در همین دنیا به آن ها جایگاه نیکی عطا می کنیم، هر چند که پاداش آخرت [به مراتب] بزرگ تر است، اگر بتوانند درکش کنند!

آیه ۴۲ : الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ :

همان کسانی که [در مقابل مصائب و سختی ها] صبر و استقامت نموده و بر پروردگارشان توکل می نمایند

۱۸۲ - اشاره به نفی زنده به گور کردن دختران : سوره نحل آیات ۵۸ - ۵۹

آیه ۵۸ : وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ : و هنگامی که به یکی از آن ها مژده

[تولد] دختری داده شود [از ناراحتی] صورتش سیاه شده خشمگین می گردد!

آیه ۵۹ : يَتَوَرَّى مِنَ الْغُومِ مِنْ سُوءٍ مَا بُشِّرَ بِهِ ۚ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا

يَحْكُمُونَ : و به خاطر چنین مژده شومی، [از فرط خجالت] خود را از انظار عموم پنهان می کند [و به

فکر فرو می رود]؛ آیا این دختر را با خواری نگاه دارد و یا زنده به گورش سازد؟ آگاه باشید که بد

حکمی می کنند!

۱۸۳ - اشاره به خلقت زنبور عسل : سوره نحل آیات ۶۸ - ۶۹

آیه ۶۸ : وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ :

و پروردگارت به زنبور عسل وحی کرد که خانه های خود را از کوه ها و درختان و بناهای بلند، اختیار کن

آیه ۶۹ : ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلًّا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ فِيهِ

شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ : و آن گاه [به او گفتیم] از گل هر میوه ای

بهره مند شو، و فرمانبردار در همان راه هایی که پروردگارت مقدر نموده، سیر کن!

از شکم همین زنبورها، شراب های رنگارنگی بیرون می آید که در آن شفای مردمان است. بدانید!

که در این نکته عبرتی است برای آنان که اهل تفکرند!

۱۸۴ - اشاره به گواه گرفتن از پیامبر در روز قیامت : سوره نحل آیه ۸۹

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ
وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ :

روزی که از هر امتی، گواهی از میان خودشان انتخاب کنیم، تو را به عنوان شاهد بر همه این‌ها
بیاوریم. ما قرآنی بر تو نازل کردیم که همه چیز را بیان کرده است، و برای تسلیم شدگان، هدایت و
رحمت و بشارت است

۱۸۵ - موعظه خداوند یگانه به بندگان خودش برای رستگاری : سوره نحل آیه ۹۰

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ :
خداوند به عدل و احسان و بخشش به خویشاوندان امر می‌کند، و از پلیدی و فحشا و تجاوز به حقوق
دیگران نهی می‌نماید. او شما را موعظه می‌کند، امید آن که پند گیرید

۱۸۶ - اشاره به پایبند بودن انسان به عهدی که با خدا میبندد و قسم هایی که میخورد :

سوره نحل آیات ۹۱ - ۹۲

آیه ۹۱ - وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ
يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ :

وقتی با خدا عهدی بستید، به عهد الهی وفادار باشید، و سوگندهایی را که تأکید کرده‌اید مشکند. زیرا
شما خداوند را ضامن قسم‌هایتان کرده‌اید، و خدا نسبت به عملکردتان آگاه است

آیه ۹۲ - وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ
أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ ۖ وَلِيُبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ :

همانند آن زن [سبک مغزی]، نباشید که پس از آن که ریسمانش را محکم تابیده است [دوباره آن را]

باز می‌کند و رشته رشته می‌سازد! [شما این گونه عمل نکنید] تا بدین وسیله سوگندهایی را که

محکم یاد کرده‌اید، وسیله فریب یکدیگر قرار دهید! آن هم به این بهانه که جمعیتی،

تعدادشان بیشتر از گروه دیگری است (کثرت و قدرت دشمن باعث شکستن

قسم‌هایتان نشود!). خداوند بدین وسیله شما را امتحان می‌کند. و در روز قیامت

آنچه را مورد اختلافتان است، روشن می‌سازد

۱۸۷ - اشاره به اینکه به دروغ قسم نخورید : سوره نحل آیه ۹۴

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السَّوْءَ بِمَا صَدَدْتُمْ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ :

سوگندهایتان را وسیله فریب یکدیگر قرار ندهید، که قدم‌هایتان بعد از آن که استوار شده است، دوباره می‌لغزد. و در نتیجه مزه بدی و پلیدی را خواهید چشید، زیرا راه الهی را بر مردم بسته‌اید. و از این رو عذابی بزرگ برایتان مهیاست!

۱۸۸ - اشاره به پاداش انسان با ایمان از جانب خداوند یگانه : سوره نحل آیه ۹۷

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ : هر با ایمانی که کار نیکی انجام دهد - چه مرد باشد و چه زن - زندگی پاکیزه‌ای به او عطا خواهیم کرد و به همه، آن‌ها پاداشی به مراتب، بهتر و بیشتر از عملکردشان خواهیم داد!
۱۸۹ - اشاره به اینکه قبل از خواندن قرآن از شر شیطان به خداوند پناه ببرید :

سوره نحل آیه ۹۸

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ :
هنگامی که قرآن می‌خوانی از وسوسه‌های شیطان رانده شده به خدا پناه ببر

۱۹۰ - تاکید بر اینکه زبان قرآن عربی می‌باشد : سوره نحل آیه ۱۰۳

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُّبِينٌ :
ما می‌دانیم که می‌گویند قرآن را به پیامبر، بشری تعلیم می‌دهد! زبان کسی که قرآن را به او نسبت می‌دهند عجمی است. در حالی که زبان این [قرآن]، عربی روشن است!

۱۹۱ - اشاره به خوراک‌های حرام : سوره نحل آیه ۱۱۵

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنَازِيرِ وَمَا أَهْلٌ لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۖ فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ

فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ : بدانید که خداوند، مردار و خون و گوشت خوک و

آنچه را به نام غیر خدا ذبح شده است بر شما حرام کرده است. چنانچه کسی از

روی ناچاری و با بی‌میلی از آن مصرف کند و خوردن را

از حد نگذراند [گناهی بر او نیست]، زیرا خداوند بزرگ

بسیار آمرزنده و با گذشت است

۱۹۲ - اشاره به مجازات تحریم صید کردن برای یهودیان در روز شنبه :

آیه ۱۲۴

سوره نحل

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ :
(تحریم صید) در روز شنبه برای یهودیان یک مجازات بود که در آن هم اختلاف کردند ! بدان که
پروردگارت میان آن‌ها در روز قیامت، بر سر آنچه اختلاف می‌کنند قضاوت خواهد کرد

سوره اسراء

سوره اسراء یا سُبْحان و یا بنی اسرائیل هفدهمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء ۱۵ قرآن جای دارد. نام‌گذاری این سوره به اسراء (سفر شبانه)، به مناسبت سخن گفتن از سفر شبانه پیامبر اسلام، از مسجدالحرام به بیت المقدس است. همچنین بنی اسرائیل نام دیگر سوره است چراکه به داستان‌هایی از قوم بنی اسرائیل پرداخته است. در این سوره از موضوعاتی چون توحید، معاد، نفی شرک، معراج پیامبر، دلایل نبوت، اعجاز قرآن، نیکی به پدر و مادر، تأثیر گناه بر باورهای انسان، تحریم برخی گناهان و برتری انسان بر دیگر موجودات سخن به میان آمده است. آیه نخست درباره سفر پیامبر اسلام به معراج، آیه ۷۰ درباره کرامت انسان‌ها و آیه ۸۲ درباره شفاء بودن قرآن از آیات مشهور سوره اسراء هستند. همچنین آیه ۳۳ درباره حرمت قتل نفس و آیه ۷۸ درباره اوقات نماز جزو آیات الاحکام شمرده شده‌اند.

۱۹۳ - اشاره به اجابت نشدن بعضی از دعا‌های انسان :

آیه ۱۱

سوره اسراء

وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا :

گاه انسان به واسطه دعایش، شری را به جای خیر طلب می‌کند! حقیقتاً انسان همواره

شتابزده بوده است

۱۹۴ - امر به حق پرستی و احترام به پدر و مادر : سوره اسراء آیات ۲۳ - ۲۴

آیه ۲۳ : وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا

تَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا :

و پروردگارت حکم کرده است تا هیچ چیزی را جز او پرستش نکنید، و به پدر و مادرتان نیکی کنید، و

چنانچه هر کدامشان در سن پیری نزد تو باشند آنان را میازار. و صداقت را بر روی آنان بلند مکن. و

همواره به بهترین شیوه با آنان سخن بگوی

آیه ۲۴ : وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا :

از روی مهربانی و تواضع، نهایت احترام را برای‌شان قائل شو. و برای آن‌ها دعا کن و بگو:

پروردگارا! همان‌گونه که مرا در کودکی پرورش دادند، آن‌ها را مشمول رحمت خویش کن!

۱۹۵ - اشاره به رفتار صحیح با مستمندان : سوره اسراء آیه ۲۸

وَأِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمْ أَبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا :

و هرگاه [نتوانستی به مستمندان کمک کنی و] از آن‌ها روی گرداندی، در حالی‌که خودت انتظار رحمت

پروردگارت را داری، لااقل با آن‌ها به بهترین وجه سخن بگو!

۱۹۶ - اشاره به نفی کشتن فرزندان به خاطر فقر و نداری : سوره اسراء آیه ۳۱

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا :

هیچ‌گاه از ترس فقر، فرزندان خود را نکشید، زیرا این ماییم که هم به آن‌ها و هم به شما

روزی می‌دهیم. کشتن فرزندان، خطای بزرگی است!

۱۹۷ - اشاره به نفی زنا : سوره اسراء آیه ۳۲

وَلَا تَقْرُبُوا الزِّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا :

و به زنا نزدیک نشوید، زیرا علاوه بر آن که گناه بزرگی است، بد راهی می باشد!

۱۹۸ - اشاره به نهی قتل و کشتن انسان ها : سوره اسراء آیه ۳۳

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا :

همچنین، کسی که خدا جانش را محترم داشته، نکشید. مگر بر اساس موازین حق و عدالت! و بدانید کسی که مظلومانه کشته شود به اولیاء خونش قدرت انتقام داده ایم. اما آن ها نباید انتقام را از حدِ عادلانه آن بگذرانند، زیرا او نیز مورد حمایت است!

۱۹۹ - اشاره به حفظ اموال یتیمان : سوره اسراء آیه ۳۴

وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا :

جز به بهترین وجه به مال یتیم نزدیک نشوید، تا زمانی که به بلوغ و رشد عقلی برسد. به عهد وفادار باشید، زیرا عهد و پیمان مورد رسیدگی قرار خواهد گرفت

۲۰۰ - اشاره به نهی و منع کم فروشی : سوره اسراء آیه ۳۵

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا :

و هنگامی که چیزی را وزن و پیمانه می کنید، آن را با ترازوی درست و دقیق انجام دهید، زیرا علاوه بر آن که برای شما نیک و با برکت است، عاقبت به خیری نیز دارد

۲۰۱ - اشاره به نهی غرور و فخر فروشی : سوره اسراء آیه ۳۷

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا :

و و روی زمین با غرور و تفاخر راه مرو، زیرا با این کار نه می توانی زمین را بشکافی و نه به بلندی کوه ها برسی!

۲۰۲ - اشاره به خداپرستی و ونهی شرک (شریک قائل شدن برای خداوند) :

ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُنْفَلِي فِي جَهَنَّمَ

ملوماً مَدْحُورًا : این از حکمت هایی است که پروردگارت به تو وحی کرده است.

هیچ خدایی را با الله قائل مشو که در جهنم می افتی. و ملامت زده و مطرود می شوی

۲۰۳ - اشاره به سخن نیکو گفتن و نهی دشنام دادن : سوره اسراء آیه ۵۳

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا :
به بندگانم بگو [که با یکدیگر] به بهترین وجه سخن بگویند، زیرا شیطان [به واسطه کلام های زشت و ناپسند] درصدد فساد و تباهی مابین آنهاست. بدانید که شیطان برای انسان یک دشمن واقعی است!

۲۰۴ - اشاره به دادن نامه اعمال در روز قیامت به دست راست انسان :

سوره اسراء آیه ۷۱

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْلِهِمْ فَمَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا :
(به یاد آورید)! روزی که هر جماعتی را با رهبران شان فرا بخوانیم. در آن روز نامه اعمال هرکس به دست راستش داده شود، آنها دستاوردها را می خوانند در حالی که کمترین ظلمی به آنها نخواهد شد
۲۰۵ - اشاره به وسوسه های شیطان علیه محمد رسول الله (ص) و دستگیری خداوند از پیامبر :

سوره اسراء آیات ۷۳ - ۷۴ - ۷۵ - ۷۶

آیه ۷۳ : وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذَا لَا تَخَذُوكَ خَلِيلًا :
نزدیک بود از حقایقی که به تو وحی کرده بودیم منحرفت کنند، تا غیر آن را به ما نسبت دهی! تا در آن صورت آنها با تو دوست شوند!

آیه ۷۴ : وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا :

و اگر تو را [در راه حق] ثابت قدم نمی کردیم نزدیک بود کمی به آنها مایل شوی

آیه ۷۵ : إِذَا لَأَدْفَنَنَّكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا :
(که اگر چنین می کردی و به باطل رغبت نشان می دادی) تو را هم در دنیا و هم

در آخرت دو برابر مجازات می کردیم در حالی که برای رهایی از مجازات ما،

هیچ یآوری نمی یافتی!

آیه ۷۶ : وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبِثُونَ خَلْقَكَ إِلَّا قَلِيلًا : نزدیک بود [منکران حق]، تو را از این سرزمین برکنند

و آوارها سازند، هر چند خودشان هم بعد از تو مدت کمی باقی می‌ماندند!

۲۰۶ - اشاره به اوقات خواندن نماز و قرآن : سوره اسراء آیه ۷۸

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِكَ الشَّمْسُ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا : از زوال آفتاب تا نیمه شب، نماز را به پایدار و از قرآن صبحگاهی غفلت مکن، زیرا [تلاوت] قرآن صبحگاهی، کارآمد است!

۲۰۷ - اشاره به خواندن نماز شب : سوره اسراء آیه ۷۹

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا : پاره‌ای از شب را به تهجد بپرداز که این عبادت، امتیازی برای توست. امید آن‌که پروردگارت تو را به مقامی درخور ستایش برساند

۲۰۸ - اشاره به روح انسان : سوره اسراء آیه ۸۵

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا : از تو درباره روح سوال می‌کنند، بگو: روح نشأت گرفته از امر پروردگار من است. و به شما از علم و آگاهی، اندکی بیش نداده‌اند!

۲۰۹ - اشاره به عدم خلق تمثیل قرآن توسط انس و جن : سوره اسراء آیه ۸۸

قُلْ لَّئِنْ أَجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْءَانِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا : بگو: اگر تمام انسان‌ها و جنیان جمع شوند تا مثل این قرآن را بیاورند و [با تمام قدرت نیز] یکدیگر را پشتیبانی کنند، امکان ندارد که بتوانند!

۲۱۰ - اشاره به اهمیت وجود پیامبران به عنوان رهبر و راهنما : سوره اسراء آیه ۹۵

قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا بگو: اگر حتی بر روی زمین، فرشتگان زندگی می‌کردند و با خیال راحت راه می‌رفتند باز ما فرشته‌ای از جنس خودشان را به پیامبری، از آسمان می‌فرستادیم!

۲۱۱ - اشاره به کامل بودن قرآن کریم : سوره اسراء آیه ۱۰۶

وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا :

و قرآن را آیه آیه نمودیم تا با تائی بر مردم بخوانی. بدانید قرآن را به کمال نازل کرده ایم!

۲۱۲ - اشاره به نحوه گویش هنگام اقامه نماز : سوره اسراء آیه ۱۱۰

قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتُ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا :

بگو: چه او را الله بخوانید چه رحمان، هرچه که بخوانید [بدانید که] بهترین نامها از آن اوست! و

هنگام نماز نه صدايت را بلند کن و نه آهسته گردان، بلکه میان این دو، راهی معتدل را برگزین

سوره كهف

سوره كهف هجدهمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مكه نازل شده است و در جزء پانزدهم و شانزدهم قرآن قرار دارد . كهف به معنای غار است و دلیل نامگذاری این سوره به كهف وجود داستان اصحاب كهف در آن آمده است. اعتقاد به حق و انجام عمل صالح از توصیه های این سوره به مردم است. داستان اصحاب كهف، داستان موسی و بندهای از بندگان خدا (خضر)، حکایت ذوالقرنین و داستان باغستان دو نفر، از مهمترین حکایاتی است که در این سوره بیان شده است. گفته شده سوره كهف هنگامی نازل شد که عدهای از قریش قصد آموختن مسائلی از یهودیان برای آزمودن پیامبر(ص) را داشتند. این مسائل، پرسش از سه داستان گفته شده و زمان برپایی قیامت بود. از آیات مشهور سوره كهف، آیه ۵۰ است که داستان سجده ملائکه بر آدم و سرپیچی ابلیس را بیان می کند.

۲۱۳ - اشاره به داستان حضرت خضر نبی (ص) و حضرت موسی :

سوره کهف آیات ۶۵ الی آیه ۸۲

آیه ۶۵ : فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا ءَاتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا :

در آن جا بنده‌ای از بندگان خاص ما را یافتند که او را مشمول رحمت خود ساخته و از علم الهی

بهره‌مندش کرده بودیم

آیه ۶۶ : قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَيْتُكَ عَلَىٰ أَن تُعَلِّمَ مِنَّمَا عَلَّمْتَ رُشْدًا :

موسی به او گفت: آیا اجازه می‌دهی همراه تو باشم تا از دانش نجات‌بخشی که تو را آموخته‌اند مرا

تعلیم دهی؟!

آیه ۶۷ : قَالَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا :

گفت: تو طاقت و صبر با من بودن را نداری!

آیه ۶۸ : وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا :

و چگونه می‌توانی نسبت به چیزی که حقیقتش را نمی‌دانی صبر و حوصله کنی؟!

آیه ۶۹ : قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا :

موسی گفت: ان شاء الله مرا صبور خواهی یافت، مطمئن باش از دستور تو سرپیچی نخواهم کرد!

آیه ۷۰ : قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا :

گفت: پس اگر می‌خواهی به دنبال من بیایی نباید چیزی از من بپرسی تا آن که خودم [به موقع] حقیقت

آن را برایت بگویم!

آیه ۷۱ : فَاتَّطَلَّعَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا :

پس به راه افتادند تا این که سوار کشتی شدند، آن مرد کشتی را سوراخ کرد. [موسی] گفت: آیا کشتی

را سوراخ کردی تا مسافرانش را غرق نمایی؟! قطعاً کار خطرناکی انجام دادی!

آیه ۷۲ : قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا :

گفت: نگفتم که تو طاقت صبر با من بودن را نداری؟!

آیه ۷۳ : قَالَ لَا تَأْخُذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تَزْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا :

موسی گفت: [معذرت می‌خواهم] اگر عهد خود را فراموش کردم، مرا مواخذه مکن

و بر من سخت مگیر!

آیه ۷۴ : فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتُمْ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا نُكْرًا :

دوباره رهسپار شدند تا به نوجوانی رسیدند. آن مرد بی‌درنگ نوجوان را کشت. موسی گفت: چرا جان

بی‌گناهی را گرفتی در حالی که قتلی مرتکب نشده بود؟! قطعاً کار زشتی مرتکب شده‌ای

آیه ۷۵ : قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا :

گفت: نگفتم که تو طاقت صبر با من بودن را نداری؟!

آیه ۷۶ : قَالَ إِنْ سَأَلْتَهُ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَلِّحْ بَنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا :

موسی گفت: چنان‌چه از این به بعد سؤالی از تو بپرسم دیگر با من همراهی مکن! که برای من حجت

تمام است. و تو معذور خواهی بود

آیه ۷۷ : فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلُهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ

يَنْقُضَ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا :

دوباره رهسپار شدند تا این که به روستایی رسیدند. از اهالی آن‌جا طعام خواستند، ولی آنان از مهمان

کردنشان خودداری کردند. در آن‌جا دیوار مخروبه‌ای دیدند و مرد بی‌درنگ مشغول تعمیر آن شد. موسی

گفت: لااقل در ازای این کار مزدی از اهالی می‌گرفتی!

آیه ۷۸ : قَالَ هَٰذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا :

گفت: اکنون زمان جدایی من و تو رسیده است! من تو را از حقیقت آن چه توان صبر بر آن نداشتی آگاه

خواهم کرد.

آیه ۷۹ : أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ

وَرَأَوْهُمْ مَلَكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا :

اما آن کشتی متعلق به مردم بیچاره‌ای بود که با آن در دریا به دنبال رزق و روزی

خویش می‌رفتند. من در آن عیبی وارد کردم، زیرا آن سوتر پادشاهی کشتی‌ها را غصب می‌کرد.

(من با این کار باعث شدم کشتی را از دست‌شان نگیرد)

آیه ۸۰ : وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا :

و اما نوجوان، پدر و مادر با ایمانی داشت ما نخواستیم که او آن‌ها را به کفر و طغیان وادارد

آیه ۸۱ : فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا :

و با این کار خواستم تا پروردگارشان فرزندی بهتر و مهربان‌تر از او عطایشان کند!

آیه ۸۲ : وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ

رَبُّكَ أَنْ يُبْلَغَا أَشَدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ۚ ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ

عَلَيْهِ صَبْرًا : و اما دیوار متعلق به دو نوجوان بود که زیر آن گنجی برای آنان وجود داشت،

چون پدرشان مرد صالحی بود، پروردگارت [از روی رحمت] اراده کرد تا آن‌ها هنگامی که به رشد عقلی

رسیدند، گنج‌شان را بیرون بیاورند. و من این کارها را خودسرانه انجام ندادم. و این بود حقیقت آن

چیزهایی که تو توانایی تحملش را نداشتی!

سوره مریم

سوره مریم نوزدهمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء شانزدهم قرآن قرار دارد. این سوره به دلیل نقل داستان حضرت مریم (س) به نام «مریم» نامگذاری شده و پیام اصلی این سوره بشارت و انذار است که در قالب داستان هایی از پیامبران از جمله داستان حضرت زکریا (ع)، یحیی (ع)، ابراهیم (ع)، موسی (ع) و عیسی (ع) بیان شده است. بررسی مسائل مربوط به قیامت و چگونگی رستخیز، نفی فرزند از خداوند و بیان مسئله شفاعت از موضوعات محوری این سوره است. آیه ۹۶ سوره مریم با نام آیه و از آیات مشهور این سوره میباشد.

۲۱۴ : اشاره به روزه سکوت : سوره مریم آیه ۱۰

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ ءَايَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا :
زکریا گفت: پروردگارا! [در ارتباط با این امر]، برای من نشانه‌ای قرار بده [تا قلبم آرام گیرد و مطمئن شوم]! خدا گفت: نشانه تو این است که در عین سلامتِ زبانت، سه شبانه روز با هیچ‌کس سخن نگوئی!

۲۱۵ : اشاره به اینکه خداوند هیچ فرزندی ندارد و پاک منزّه است خداوند علی و اعلا :

سوره مریم آیه ۳۵

مَا كَانَ لِلّٰهِ اَنْ يَّتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحٰنَهٗۙ اِذَا قَضٰى اَمْرًاۙ فَاِثْمًاۙ يَقُوْلُ لَهُۥ كُنْ فَيَكُوْنُۙ :
بدانید خداوند هیچ فرزندی اختیار نکرده است! پاک و بی‌عیب است خدا! چون اراده کاری کند فقط می‌گوید: موجود شو. بی‌درنگ موجود می‌شود

۲۱۶ - اشاره به روز قیامت و شفاعت کردن :

سوره مریم آیات ۸۵ - ۸۶ - ۸۷

آیه ۸۵ : **يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا :**

در آن روزی که حرمت‌گزاران اوامر الهی را به سوی خدای رحمان، گرد آوریم

آیه ۸۶ : **وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِثًا :**

و مجرمان را تشنه لب به سوی جهنم سوق دهیم

آیه ۸۷ : **لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا :**

در آن روز هیچکس مقام شفاعت کردن ندارد، مگر کسی که عهده از خدای رحمان گرفته است

۲۱۷ - اشاره به خشم خداوند از اینکه فرزندی را برای او قائل شده اند :

سوره مریم آیات ۸۸ - ۸۹ - ۹۰ - ۹۱ - ۹۲ - ۹۳ - ۹۴

آیه ۸۸ : **وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا :**

مشرکان گفتند: خدای رحمان فرزندی اختیار کرده است!

آیه ۸۹ : **لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا :**

چه مطلب زشت و زننده‌ای گفته‌اید!

آیه ۹۰ : **تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتْفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًا :** [چنان زشت] که حتی نزدیک

است آسمان‌ها از آن متلاشی شود، و زمین شکافته گردد، و کوه‌ها فرو ریزد!

آیه ۹۱ : **أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا :**

زیرا آن‌ها مدعی شدند که خدای رحمان دارای فرزندی است!

آیه ۹۲ : **وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا :**

در حالی که سزاوار خداوند رحمان نیست که فرزندی اختیار کند

آیه ۹۳ : **إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا :**

همه کسانی که در آسمان‌ها و زمین هستند بندگان خدای رحمانند

آیه ۹۴ : **لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا :**

تک‌تک آن‌ها را شمارش کرده است و تعدادشان را می‌داند

سوره طه

سوره طه بیستمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است و در جزء ۱۶ قرآن قرار دارد. شروع این سوره با حروف مقطعه «ط» و «ه» دلیل نامگذاری آن به نام «طه» است. دستور به ابلاغ وحی توسط پیامبر (ص) بدون به سختی انداختن خود، اشاره به عظمت قرآن و همچنین تأکید بر اعتدال و میانه روی در همه چیز حتی در دعا و عبادت از موضوعات این سوره میباشد. در این سوره به قصه آدم و ماجرای هبوط وی از بهشت و داستان حضرت موسی (ع) به صورت مفصل پرداخته شده است. آیه هشتم درباره اسماء الحسنی، آیات ۲۵ تا ۲۸ درباره طلب شرح صدر توسط موسی (ع) و آیه ۱۲۴ درباره سختی زندگی هنگام غفلت از یاد خدا از آیات مشهور سوره طه است. آیات ۱۴، ۱۳۰ و ۱۳۲ این سوره درباره اهتمام به خواندن نماز در اوقات مختلف روز و شب را جزو آیات الاحکام آن دانسته اند.

۲۱۸ - اشاره به یگانگی خداوند : سوره طه آیه ۱۴

إِنِّى أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِى وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِى :

به راستی من الله هستم. و جز من هیچ خدایی نیست! فقط مرا پرستش کن. و به یاد من نماز به پای دار!

۲۱۹ : گلایه خداوند از حضرت آدم : سوره طه آیه ۱۱۵

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِن قَبْلِ فَنَسَىٰ وَلَمْ نُجِدْ لَهُ عَزْمًا :

قبل از این ما با آدم نیز پیمان بستیم. اما او فراموش کرد و ما او را فرد راسخی نیافتیم!

۲۲۰- اشاره به داستان آدم و ابلیس :

سوره طه آیات ۱۱۶ - ۱۱۷ - ۱۱۸ - ۱۱۹ - ۱۲۰ - ۱۲۱ - ۱۲۲ - ۱۲۳

آیه ۱۱۶ : **وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى :**
در آن هنگام که به فرشتگان گفتیم آدم را سجده کنید، همه سجده کردند مگر ابلیس که

از فرمان، سر باز زد!

آیه ۱۱۷ : **فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى :**
گفتیم: ای آدم! این ابلیس دشمن تو و همسر توست، مراقب باش تا شما را از بهشت امن و راحتان بیرون نکند که به زحمت خواهی افتاد!

آیه ۱۱۸ : **إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى :**
تو در این بهشتی که هستی هیچ گاه نه گرسنگی خواهی دید و نه عریان و بی لباس خواهی شد!

آیه ۱۱۹ : **وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى :**
در این بهشت نه تشنگی به سراغت می آید، نه حرارت آفتاب آزارت می رساند!

آیه ۱۲۰ : **فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَى :**
اما شیطان او را وسوسه کرد و گفت: ای آدم! آیا می خواهی تو را به درخت جاودانگی و فرمانروایی و قدرتی که هیچ گاه از بین نمی رود، راهنمایی کنم؟

آیه ۱۲۱ : **فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْءَتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى :**
بدین سان آدم و حوا از آن درخت خوردند [و بی درنگ پوشش بهشتی شان فرو ریخت] و عورت شان نمایان شد. آن گاه تلاش کردند تا از برگ های درختان بهشتی برای خود پوششی ترتیب دهند. بدانید که آدم نافرمانی پروردگارش را کرد و از بهشت او محروم شد!

آیه ۱۲۲ : **ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى :**
سرانجام خداوند او را مورد توجه قرار داد، و توبه اش را پذیرفت، و به راه درست و

نجات بخش هدایتش کرد

آیه ۱۲۳ : قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَأَمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى
فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى :

خدا گفت: همگی از بهشت و این مقام و مرتبت پایین روید، که دشمن یکدیگر خواهید بود! اما هرگاه هدایت من به سراغتان آمد هر که از آن تبعیت کند بداند که در هیچ امری نه گمراه می‌شود و نه به زحمت می‌افتد

۲۲۱- اشاره به انسان هایی که از خداوند روی برگردانند : سوره طه آیه ۱۲۴
وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيلَمَةِ أَعْمَى :
و هر که از یاد من روی بگرداند، زندگی سخت و طاقت‌فرسایی نصیبش خواهد شد. و در روز قیامت
[که همه جا مملو از حقیقت است] او را نابینا محسوس خواهیم کرد!

۲۲۲- اشاره به زمان های تسبیح و حمد و ستایش خداوند : سوره طه آیه ۱۳۰
فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ
النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى :
بر حرف‌هایی که می‌زنند صبر داشته باش! و پروردگارت را قبل از طلوع خورشید و قبل از غروبش به
پاکی ستایش کن. و نیز در ساعاتی از شب و ساعاتی از روز، تسبیح خداوند را به جای آور تا خشنود
شوی و آرامش یابی

۲۲۳ - اشاره به کسانی که در دنیا غرق در خوشی و آسایش هستند : سوره طه آیه ۱۳۱
وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الدُّنْيَا لِنَفْثَنَّهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى :
اگر کسانی را از یک زندگی خوش و پر نعمت بهره‌مند کردیم، تو چشم خود را به آن ندوز! زیرا این
چیزها شکوفه‌های چند روزه دنیا است و ما به همین وسیله، آن‌ها را مورد آزمایش قرار می‌دهیم!
بدان که رزق و روزی پروردگارت، بهتر و ماندنی‌تر از هر چیز دیگر است!

۲۲۴ - اشاره به اینکه وظیفه هر کسی است که خانواده خود را به سمت نماز

آیه ۱۳۲

سوره طه

سوق دهد :

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَّحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى :

خانواده خود را به اقامه نماز امر کن، و خود بر انجام آن صبر و استقامت بورز. بدان که ما

هیچ روزی از تو نمی‌خواهیم، زیرا خود ما روزی تو را می‌دهیم. و بدان که عاقبت خیر از آن کسانی

است که حرمت اوامر خدا را نگاه می‌دارند

سوره انبیاء

سوره انبیاء بیست و یکمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است و در جزء ۱۷ قرآن

جای دارد. نامگذاری این سوره به نام انبیاء به دلیل وجود نام شانزده پیامبر در آن است. از

موضوعات اساسی سوره انبیاء توحید، نبوت، معاد و غفلت‌زدایی از مردم است. آیات ۸۷ و ۸۸ این

سوره که به آیه نماز غفیله یا ذکر یونسیه معروف است و آیه ۱۰۵ که بر ارث بردن زمین توسط

صالحان اشاره دارد، از آیات مشهور این سوره است.

۲۲۵ - اشاره به اینکه پیامبران هم از جنس انسان هستند و تفاوتی با بقیه ندارند :

آیه ۸

سوره انبیاء

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ :

(بدانید که) ما پیامبران را بدن‌هایی ندادیم که به غذا نیاز نداشته باشند! [هم چنین در دنیا] آن‌ها را

جاودانه نکردیم! (آن‌ها هم بشری مثل شما هستند)

۲۲۶ - اشاره به قرآن که کتاب نجات و راهنمایی بزرگ است :

سوره : انبیاء آیه ۱۰

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ :

کتابی برای شما نازل کردیم که ذکر شما (و راز موفقیت شما) در آن است پس چرا در آن تعقل نمی‌کنید؟!

۲۲۷ - اشاره به علت خلق آسمان و زمین و مخلوقات توسط خداوند :

سوره انبیاء آیات ۱۶ - ۱۷ - ۱۸

آیه ۱۶ - وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادٍ :

بدانید ما آسمان و زمین و آنچه را بین آنهاست برای بازی خلق نکردیم !

آیه ۱۷ - لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُمْ لَهْوًا لَأَتَّخِذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَلَعَلِينَ :

اگر به دنبال سرگرمی و بازیچه می‌بودیم توانایی آن را داشتیم که خودمان بازیچه‌ای خلق کنیم! و نیاز

به این همه صبر و گذشت و ارسال پیامبران و معجزات و هدایت و غیره نبود

آیه ۱۸ - بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمْ آلُؤْلُؤٌ مِمَّا تَصِفُونَ :

بلکه اراده کرده‌ایم [با توجه به اختیاری که به شما داده‌ایم] حق را بر باطل بکوبیم تا آن را متلاشی کند،

[آن‌گاه خواهید دید که] باطل رفتنی است. پس وای بر شما به خاطر توصیف‌هایی که [از خدا] می‌کنید

۲۲۸ - اشاره به اینکه خداوند هیچ فرزندی ندارد : سوره انبیاء آیه ۲۶

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ :

و ادعا کردند خدای رحمان، فرزندی (چون عیسی مسیح و عزیر و یا از جنس فرشتگان) اختیار کرده

است! خداوند سبحان از این اوهام مبرا است. آن‌ها فقط بندگان گرامی و محترم خدا هستند !

۲۲۹ - اشاره به اینکه هیچ کسی بدون اجازه خداوند نمیتواند در قیامت شفاعت کسی را بکند :

سوره انبیاء آیه ۲۸

۲۳۰ - اشاره به خلقت خورشید و ماه و حرکت آنها در مدار توسط خداوند :

سوره انبیاء

آیه ۳۳

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ :

او کسی است که شب، روز، خورشید و ماه را خلق کرده است و هر کدام در مدار خویش شناورند!

۲۳۱ - آیه ای عظیم برای استغفار کردن :

سوره انبیاء

آیه ۸۷

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ)

و ذوالنون (یونس) را یاد کن! هنگامی که خشمگینانه [از میان قوم خود] برفت و گمان کرد که ما بر او سخت نمی گیریم. [آن گاه که در شکم نهنگی جایش دادیم] از اعماق تاریکی فریاد برآورد که: ای خدای

پاک و منزّه! هیچ معبودی جز تو نیست، و من اعتراف می کنم که از جماعت ظالمان بوده ام!

۲۳۲ - اشاره به وارثان زمین :

سوره انبیاء

آیات ۱۰۵ - ۱۰۶

آیه ۱۰۵ - وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ :

ما در زبور، قبل از تورات مقرر کردیم که وارث زمین، بندگان شایسته ام خواهند بود

آیه ۱۰۶ - إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَالِمِينَ :

در این نکته ابلاغ روشنی برای مردم خداپرست است!

سوره حج

سوره حج بیست دومین سوره از قرآن کریم میباشد و در مدینه نازل شده است که در جزء ۱۷ قرآن قرار دارد. این سوره به مناسبت اشاره به احکام و مسائل حج در

آیات ۲۵ تا ۳۷ و نیز فرمان اعلان عمومی حج، به این نام برگزیده شده است. این سوره شامل

چندین حکم فقهی حج مانند واجبات حج، احکام قربانی، حلال بودن گوشت حیوانات، و واجبات طواف خانه خدا در حج و... است. آیه ۲۷ مبنی بر اعلام عموم حج، آیه ۳۲ درباره تعظیم شعائر و آیه ۳۸ درباره دفاع خداوند از مؤمنان از آیات نامدار سوره حج است. آیه ۳۹ مشهور به آیه اذن جهاد از مهمترین آیهای این سوره و اولین آیه برای جواز جهاد با مشرکین است.

۲۳۳ - اشاره به مراحل آفرینش انسان توسط خداوند یگانه : سوره حج آیه ۵

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ثَرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقَرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يُّتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يُّرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمْرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأُنْتَبَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ :

ای مردم! اگر در مورد زنده شدن دوباره، در شک و تردیدید [توجه داشته باشید که] در ابتدا ما شما را از خاک آفریدیم؛ و آن گاه نطفه کردیم سپس لخته خونی شدید و بعد پاره گوشتی به صورت تمام و ناتمام! [این کارها را کردیم تا قدر خود را] بر شما آشکار کنیم. و در رحمها آنچه را صلاح بدانیم تا مدتی معین حفظ می کنیم. سپس شما را چون کودکی بیرون می آوریم تا به رشد و تکامل خویش برسید. برخی از شما می میرند و برخی دیگر به سن سالخوردگی برده خواهند شد. تا جایی که از فرط پیری هرچه را

خوانده و دانسته است فراموش کند! حتی زمین را در ابتدا خشک و مرده و بی گیاه می بینی،

اما هنگامی که باران را بر آن نازل کنیم به حرکت درآمده، جان می گیرد. و متعاقب

آن انواع گیاهان زیبا و شاداب را می رویاند

۲۳۴ - اشاره به کسانی که در قیامت به عذابشان معترض میشوند :

آیه ۱۰

سوره حج

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ :

[و اگر کسی اعتراضی کند خواهیم گفت]: این دستاورد خودت است. و خداوند بزرگ به بندگان

ظلم نمی‌کند!

۲۳۵ - اشاره به انسان هایی که در آرامش دنیوی شکرگذار خداوندند و هنگام غم و اندوه منکر

آیه ۱۱

سوره حج

خداوند :

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ :

برخی مردم فقط خدا را از روی حرف می‌پرستند. این‌گونه آدم‌ها هر وقت خیری به آن‌ها رسد نسبت به او آرامش و اطمینان پیدا می‌کنند، و هرگاه بلایی دامنگیرشان شود از او روی برمی‌گردانند. این چنین کسان، هم در دنیا و هم در آخرت زیان می‌بینند، زبانی که کاملاً آشکار است!

۲۳۶ - اشاره به اینکه هنگام قربانی کردن حیوانات نام خدا را یاد کنید :

آیات ۳۳ - ۳۴

سوره حج

آیه ۳۳ : لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ :

در چهارپایان تا زمان معین، منافی برای شما قرار داده‌ایم [اما آن‌گاه که قرار است قربانی شوند] محل آن‌ها همان خانه شریف خداست!

آیه ۳۴ : وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ فَالْهُكْمُ لِلَّهِ وَحْدَ

قُلَهُ اسْلُمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ :

و برای هر امتی شیوه‌ای قرار دادیم تا بر چهارپایانی که روزی آن‌ها کردیم نام خدا را ببرند.

بدانید! که خدای شما، خدای یکتاست. و فقط سراپا تسلیم او باشید. ای پیامبر!

[به آن‌ها که در برابر او امر الهی متواضعند بشارت ده

۲۳۷ - اشاره به نحوه ذبح شتر : سوره حج آیه ۳۶

وَالْبُذُنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعِيرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَادْكُرُوا أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافً

فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ :

شتران گوشتی را برای شما جزو شعائر الهی قرار داده‌ایم، در آن‌ها برای شما خیر و برکت است.

[هنگام ذبح] وقتی هنوز ایستاده‌اند نام خدا را بر آن‌ها بخوانید و چون پهلوی‌شان به زمین رسید [و جان

دادند] از آن‌ها بخورید، و هم فقرای قانع و هم فقرای معترض به قسمت خویش را اطعام کنید. این چنین

آن نعمت‌ها را در اختیار شما گذاشتیم تا شاید شکرگزار شوید

۲۳۸ - اشاره به علت تقسیم کردن گوشت قربانی بین فقرا و نیازمندان : سوره حج آیه ۳۷

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ
وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ :

نه گوشت آن‌ها به خدا می‌رسد و نه خون آن‌ها؛ اما تقوای شما و حرمت نگاه داشتن شما، به خدا می

رسد! این چنین آن نعمت‌ها را در اختیار شما گذاشت تا به شکرانه راهنمایی‌هایی که به شما ارزانی

کرد، خداوند را به بزرگی یاد کنید. [ای پیامبر!] نیکوکاران را [به پاداشی بزرگ] بشارت ده

۲۳۹ - اشاره به اجازه جنگ کردن در هنگام مقابله با متجاوزان : سوره حج آیه ۳۹

أَئِنَّ لِلَّذِينَ يَقْتُلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ :

به کسانی که مورد ظلم قرار گرفته‌اند [و جنگ بر آن‌ها تحمیل شده] اجازه مقابله با دشمن داده شده است.

و خداوند بر نصرت آن‌ها تواناست

۲۴۰ - اشاره به یاری خداوند برای کسانی که در اجرای اوامر خداوند او را یاری کنند :

سوره حج آیه ۴۰

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ

لَهَدَمَتِ صَوْمِعَ وَبَيْعَ وَصَلَوْتَ وَمَسْجِدَ يُذْكَرُ فِيهَا أَسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ

يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ :

کسانی که از سرزمین‌شان به ناحق رانده شده‌اند،
 آیا غیر از این می‌گفتند که: پروردگار ما الله است؟! و اگر
 خداوند عده‌ای را به وسیله عده‌ای دیگر منکوب نمی‌کرد، بدون شک دیرها و
 صومعه‌ها و معابد یهود و مسیحیان و بسیاری از مساجدی که نام الله در آن برده
 می‌شود، ویران می‌شد. بدانید! هرکس خدا را [در اجرای اوامر] یاری کند، خداوند نیز
 او را یاری خواهد کرد! قطعاً خداوند مقتدر و پیروز است

۲۴۱ - اشاره به ناتوانی بت‌ها : سوره حج آیه ۷۳

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبٌ مِّثْلٍ فَأَسْتَمِعُوا لَهُ^۳ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ^۴ وَإِنْ
 يَسْأَلُهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفْقِدُوهُ مِنْهُ ضَعْفَ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ :
 ای مردم! برای شما مثالی زده شده، به آن گوش فرا دهید. کسانی را که به جای الله به خدایی می‌خوانید،
 هرگز توانایی خلق یک مگس را هم ندارند حتی اگر همه‌شان جمع شوند [و دست به دست هم دهند]! اگر
 مگسی چیزی از آن‌ها برباید نمی‌توانند از او پس بگیرند، هم طالب و هم مطلوب هردو ناتوانند!

۲۴۲ - اشاره بر اینکه خداوند هم از فرشتگان و هم از آدمیان پیامبرانی را برگزیده اند :

سوره حج آیه ۷۵

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ :
 خداوند هم از فرشتگان و هم از آدمیان پیامبرانی برگزیده است. بدانید! که خداوند شنوا و بیناست

سوره مومنون

سوره مؤمنون بیست و سومین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء ۱۸ قرآن قرار دارد. این سوره به دلیل اشاره به ۱۵ صفت از صفات مؤمنان، مؤمنون نامیده شده است. رویگردانی از کار و سخن بیهوده، پیشتاز بودن در کارهای خیر، اشاره به داستان حضرت موسی(ع) و حضرت نوح(ع)، خلقت انسان و معاد از مباحث این سوره است. آیات ۹۹ و ۱۰۰ درباره آرزوی کافران هنگام مرگ برای بازگشت به دنیا و انجام اعمال صالح از آیات مشهور سوره مؤمنون است.

۲۴۳ - اشاره به مراحل آفرینش انسان :

سوره مومنون آیات ۱۲ - ۱۳ - ۱۴ - ۱۵ - ۱۶

آیه ۱۲ : وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ :
به راستی انسان را از عصاره گل آفریدیم

آیه ۱۳ : ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ :
سپس او را به صورت نطفه‌ای در یک جای مطمئن (رحم) قرار دادیم

آیه ۱۴ : ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا ءَاخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ :

آن‌گاه از نطفه، لخته خونی آفریدیم، و آن لخته خون را به پاره گوشتی بدل کردیم، سپس اسکلتش را ساختیم، و بر آن گوشت رویاندیم، و سرانجام او را به شکل جدیدی درآوردیم. حقیقتاً بزرگ است خدایی که بهترین خلق‌کنندگان است!

آیه ۱۵ : ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ :

و بعد [از همه این کارهای شگفت] بالاخره همه‌تان خواهید مرد!

آیه ۱۶ : ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ :

و در روز قیامت دوباره زنده خواهید شد [تا دستاورد اعمالتان را] ببینید

۲۴۴ - اشاره به داستان حضرت نوح :

سوره مومنون آیات ۲۶ - ۲۷ - ۲۸ - ۲۹ - ۳۰

آیه ۲۶ : قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي بِمَا كَذَّبْتُ : نوح گفت: پروردگارا! حال که مرا تکذیب می‌کنند یاریم کن!

آیه ۲۷ : فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحَيْنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ :

سرانجام به او وحی کردیم تا زیر نظر ما و با بهره‌گیری از وحی ما، کشتی الهی را بسازد و هنگامی که دستور ما صادر شد، و آب از تنور جوشیدن گرفت به او گفتیم: از هر حیوانی یک جفت به همراه خانواده‌ات سوار کشتی کن [تا نجات یابند]. البته به جز کسانی که قبلاً وعده هلاکشان را داده‌ایم! و دیگر در مورد این ظالمان با من سخن مگو که همه غرق شدنی هستند!

آیه ۲۸ : فَإِذَا أَسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ :
و هنگامی که تو و همه کسانی که با تو هستند، بر کشتی سوار شدید بگو: الحمد لله که ما را از دست قوم ظالمان نجات داد!

آیه ۲۹ : وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ :
و بگو: پروردگارا! مرا در جایی امن و با برکت فرود آر، زیرا تو بهترین راهبرانی

آیه ۳۰ : إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ :
قطعاً در همه این‌ها، عبرت‌هایی است و ما فقط مورد آزمایش بوده‌ایم

۲۴۵ - اشاره به یگانگی خداوند علی و اعلی : سوره مومنون آیه ۹۱

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ :
خداوند، هیچ فرزندی اختیار نکرده. و هیچ خدایی با او

همکاری ندارد! اگرچنین بود هر خدایی با مخلوقات خویش به سویی می‌رفت. و بعضی بر بعضی دیگر سلطه‌جویی می‌کردند. منزّه است خدا از آن چه که توصیف می‌کنند!

سوره نور

سوره نور بیست و چهارمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مدینه نازل شده است که جزء ۱۸ قرآن قرار دارد. این سوره را از آن جهت نور می‌نامند که کلمه نور ۷ بار در آن به کار رفته و آیه نور در آن آمده است. سوره نور احکام فقهی بسیاری چون حد زنا و نسبت زنا دادن و واجب بودن حجاب برای زنان را بیان می‌کند. همچنین در این سوره به ماجرای اِفک و مسائل مربوط به نکاح و افترا، بهتان، تهمت اشاره شده و از اشاعه فحشاء نهی شده است.

۲۴۶ - اشاره به حکم مرد و زن زناکار : سوره نور آیه ۲ - ۳

آیه ۲ : **الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ**

إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيْشَهِدَ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ :

مرد و زن زناکار را به هر یک صد تازیانه بزنید. و در دین خدا، نسبت به آن دو، محبت کاذب شما را فرا نگیرد، اگر به خدا و روز قیامت ایمان دارید! حتی گروهی از اهل ایمان، شاهد این مجازات باشند

آیه ۳ : **الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ :**

مرد زناکار جز با زن زناکار یا مشرکه ازدواج نمی‌کند. و زن زناکار را جز مرد زناکار یا مشرک به

ازدواج خود در نمی‌آورد. و همه این موارد برای اهل ایمان حرام است

۲۴۷ - حکم برای تهمت زدن به زنان پاکدامن به زناکاری : سوره نور آیه ۴

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ :

کسانی که زنان پاکدامن را به زنا متهم می‌کنند، سپس برای اثبات ادعای خود چهار

شاهد عادل نمی‌آورند، هشتاد تازیانه بزنید، و دیگر هرگز شهادتشان را در هیچ

موردی نپذیرید، زیرا آن‌ها زشت کردار و بد سیرت‌اند!

۲۴۸ - حکم اشخاصی که به همسران خود تهمت زنا کاری میزنند :

سوره نور آیات ۶ - ۷ - ۸ - ۹

آیه ۶ - وَالَّذِينَ يَزْمُونَ اَرْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ اِلَّا اَنْفُسُهُمْ فَشَهَدَتْ اَحَدِهِمْ اَرْبَعٌ شَهَدَاتٍ

بِاللهِ اِنَّهُ لَمِنَ الصّٰدِقِيْنَ :

و کسانی که همسران خود را به زنا متهم می کنند، و غیر از خودشان هیچ شاهد دیگری ندارند، هر یک از آن ها باید چهار مرتبه به نام الله، شهادت دهد که از راستگویان است!

آیه ۷ : وَالْخَمْسَةَ اَنْ لَّعَنَتَ اللهُ عَلَيْهِ اِنْ كَانَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ :

و بار پنجم بگوید: نفرین خدا بر او باد، اگر از دروغگویان باشد!

آیه ۸ : وَيَذَرُوْا عَنْهَا الْعَذَابَ اَنْ تَشْهَدَ اَرْبَعٌ شَهَدَاتٍ بِاللّٰهِ اِنَّهُ لَمِنَ الْكٰذِبِيْنَ :

و اگر زن چهار مرتبه به نام الله شهادت دهد که مرد از دروغگویان است، حدّ از او برداشته می شود

آیه ۹ : وَالْخَمْسَةَ اَنْ غَضِبَ اللهُ عَلَيْهَا اِنْ كَانَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ :

و برای بار پنجم بگوید: غضب خدا بر او باد، اگر مرد از راستگویان باشد!

۲۴۹ - اشاره به اطاعت نکردن از شیطان : سوره نور آیه ۲۱

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ فَاِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِّنْ اَحَدٍ اَبَدًا وَلٰكِنَّ اللهَ يُزَكِّيْ مَنْ يَّشَآءُ وَاللهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ :

ای همه کسانی که به حقایق ایمان آورده اید، پا جای پای شیطان مگذارید! هر کس از راه او تبعیت کند،

بداند! که شیطان فقط امر به زشت کاری و منکر می کند. اگر فضل و رحمت الهی بر شما نبود، هیچ کدام

از شما هرگز روی پاکیزگی و طهارت را نمی دید! اما خدا هر کس را صلاح بداند پاکیزه می گرداند، و

خدا شنوا و آگاه است

۲۵۰ - اشاره به افرادی که دارای وسعت رزق هستند : سوره نور آیه ۲۲

وَلَا يَأْتَلِ اَوْلُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ اَنْ يُؤْتُوْا اَوْلٰى الْقُرْبٰى وَالْمَسْكِيْنَ وَالْمُهَاجِرِيْنَ

فِيْ سَبِيْلِ اللهِ وَلِيَعْفُوْا وَلِيَصْفَحُوْا اَلَا تُحِبُّوْنَ اَنْ يَّغْفِرَ اللهُ لَكُمْ وَاللهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ :

آن‌ها که دارای مال و وسعت رزق و روزی هستند نباید

قسم بخورند که به خویشاوندان و مساکین و مهاجران راه خدا، چیزی نمی‌دهیم.

بلکه باید ببخشند و گذشت نمایند! مگر دوست ندارید خدا نیز از گناهان شما در

گذرد؟! بدانید! که خداوند، آمرزنده و با گذشت است

۲۵۲ - اشاره به عقبت کسانی که به زنان پاکدامن تهمت زنا می‌زنند : سوره نور آیه ۲۳

إِنَّ الَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ :
کسانی که زنان پاکدامن و مؤمنه و بی‌خبر از گناه را تهمت زنا می‌زنند، هم در دنیا و هم در آخرت گرفتار
نفرین‌اند. و عذابی بزرگ برای‌شان مهیاست

۲۵۲ - مقررات ورود به خانه های یکدیگر : سوره نور آیات ۲۷ - ۲۸ - ۲۹

آیه ۲۷ : يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ : ای اهل ایمان! به غیر از خانه‌های خودتان به خانه‌ای وارد شوید، مگر آن‌که

اجازه بگیرید. و بر اهل آن خانه سلام کنید! این کار برای شما خیر و برکت است. امید آن که پند بگیرید

آیه ۲۸ : فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ

لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ : و اگر کسی در آن خانه نبود [و کسی را نیافتید]، هرگز وارد

نشوید. تا زمانی که اجازه داده شود. و اگر اهل خانه‌ای به شما گفتند: برگردید! پس برگردید. این کار

برای [حفظ شرف] شما بهتر است. بدانید! که خداوند به عملکردتان آگاه است

آیه ۲۹ : لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ:

اما گناهی بر شما نیست اگر به خانه‌های غیرمسکونی، که متاعی در آن دارید وارد شوید. بدانید! هرچه

را آشکار انجام دهید، و یا کتمان‌ش کنید، خدا از آن آگاه است

۲۵۳ - اشاره به چشم چرانی و نگاه حیظ مردان : سوره نور آیه ۳۰

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ
بِمَا يَصْنَعُونَ : به مردان اهل ایمان بگو: که چشمان خود را از نگاه بد و وسوسه‌انگیز
فرو گیرند. و پاکدامنی خود را حفظ کنند، زیرا این کار برای [حفظ شرف]شان بهتر است. و

بدانند! که خداوند از عملکردشان با خبر است

۲۵۴ - آیین حفظ حجاب برای زنان : سوره نور آیه ۳۱

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ
بُخُمُرَهُنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ
بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَى إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَى أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّالِبِينَ غَيْرِ أُولَى
الْإِزْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ الْطِفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ
زِينَتِهِنَّ وَثُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ :

و به زنان اهل ایمان نیز بگو: که چشمان خود را از نگاه بد و وسوسه‌انگیز فرو گیرند، و پاکدامنی خود
را حفظ نمایند. و زیبایی‌های خود را جز آن مقدار که [قهراً] پیداست آشکار نکنند، و دنباله دستمال سر
خود را بر گریبان ببندازند، و زینت‌های خود را آشکار نکنند. مگر برای شوهرانشان، یا پدرانشان، یا
پدران شوهرانشان، یا پسرانشان، یا پسران شوهرانشان، یا برادرانشان، یا پسران برادرانشان و یا
پسران خواهرانشان، و یا زنان همکیش‌شان، یا بندگان‌شان، و یا خدمتگزارانشان، که تمایلی به جنس زن
ندارند. و یا کودکانی که از وضعیتی جنسی زنان بی‌خبرند! همچنین زنان نباید چنان پای بر زمین
بکوبند که زینت‌ها و زیبایی‌هایی که مخفی کرده‌اند دانسته شود. ای اهل ایمان! همگی

به سوی خداوند بزرگ توبه کنید. امید آن‌که رستگار شوید

۲۵۵ - امر به ازدواج برای زنان و مردان : سوره نور آیه ۳۲

وَأَنْكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ :

مردان و زنان مجرد، و همچنین غلامان و کنیزان شایسته و درستکار خود را همسر دهید، و اگر فقیر باشند، خداوند از فضل خویش آن‌ها را غنی می‌سازد، زیرا خداوند گشایش دهنده و آگاه است

۲۵۶ - اشاره به کسانی که توانایی ازدواج ندارند : سوره نور آیه ۳۳

وَلَيْسَتَغْفِرَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۚ وَآتُوهُمْ مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تَكْرَهُوا فَيْتَاتِكُمْ عَلَىٰ الْبِعَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَن يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِن بَعْدِ إِكْرِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ :

اما کسانی که توانایی ازدواج ندارند، عفت و پاکدامنی پیشه کنند، تا این که خداوند بزرگ از فضل خویش آن‌ها را غنی سازد. و از بردگان شما، آن‌ها که طالب آزادی‌شان هستند، اگر در آن‌ها خیری یافتید و می‌توانند خود را اداره کنند با درخواست‌شان موافقت نمایید و از اموالی که خدا در اختیار شما گذاشته به آن‌ها چیزی بدهید. و کنیزانتان را به خاطر مال دنیا به خودفروشی وادار مکنید، اگر می‌خواهند پاک بمانند. و هر کس آن‌ها را وادار به این کار کند خداوند نسبت به آن زنان که مجبور شده‌اند، بخشنده و با گذشت است

۲۵۷ - اشاره به ماهیت وجودی خداوند : سوره نور آیه ۳۵

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ مَثَلُ نُورِهِ ۚ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ ۚ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ ۚ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ۚ نُورٌ عَلَىٰ نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ ۚ مَن يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ :

الله، نور آسمان‌ها و زمین است. مثل نور او چون چراغ‌دانی است، که در آن چراغی است

که درون حبابی قرار گرفته است، حبابی که از فرط درخشندگی، همانند ستاره‌ای

پرنور است. این چراغ به واسطه روغن درخت با برکت زیتونی که نه شرقی است و

نه غربی، روشن می‌شود! روغنی چنان شفاف که گویی

خود روشنی‌دهنده است، هرچند آتشی به آن نرسد. نور غرق در نور! بدانید! که

خداوند به واسطه این نور، هر که را صلاح بداند هدایت می‌کند. و برای [آگاهی]

مردم مثل‌ها می‌آورد. و خداوند بر هر چیزی آگاه است

۲۵۸ - اشاره به کسانی که به حقایق کافر شده اند : سوره نور آیه ۳۹

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ :

و کسانی که به حقایق کافر شده‌اند، عملکردشان چون سرابی در بیابان است. تشنه آن را آبی زلال تصور می‌کند اما هنگامی که به آن می‌رسد، چیزی نمی‌بیند جز خدایی که در برابرش است. و او هم جزایش را به تمام می‌دهد! بدانید! که خداوند سریعاً حساب‌ها را پرداخت می‌نماید!

۲۵۹ - اشاره به کسانی که خداوند نوری از وجود مبارک خود را در آنها قرار نداده است :

سوره نور آیه ۴۰

أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكِدْ يَرَهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُّورٍ :

یا عملکردشان همانند تاریکی‌های اعماق دریاست که موج‌های پی در پی آن را پوشانده است. و بر فراز آن، لایه‌های متعدد ابرهای تاریک است. به طوری که اگر کسی بخواهد دست خود را خارج کند، هرگز آن را نمی‌بیند! [آری] کسی که خدا نوری برای او قرار نداده هیچ نوری برایش وجود ندارد!

۲۶۰ - اشاره به خلقت حیوانات از آب : سوره نور آیه ۴۵

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّنْ مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَمْشِي

عَلَىٰ أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ :

این خداست که هر جنبنده‌ای را از آب آفرید. و اکنون بعضی از آن‌ها بر شکم خود

می‌خزند، و بعضی روی دو پای خود راه می‌روند، و برخی بر چهارپا! خداوند آن

چه بخواهد خلق می‌کند، زیرا بر هر کاری تواناست

۲۶۱ - اشاره به اجازه گرفتن برای حضور در محضر یکدیگر :

آیات ۵۸ - ۵۹

سوره نور

آیه ۵۸ : يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوا لِيَسْتَذِنَكُمْ الَّذِيْنَ مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ وَالَّذِيْنَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثٌ مَّرَاتٍ مِّنْ قَبْلِ صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَحِيْنَ تَضَعُوْنَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ الظَّهْرِ وَمِنْ بَعْدِ صَلٰوةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدُھُنَّ طَوْفُوْنَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلٰی بَعْضٍ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ الْاٰیٰتِ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ :

ای اهل ایمان! خدمتگزاران شما و نیز آنان که هنوز به بلوغ نرسیده‌اند، در سه نوبت [برای وارد شدن] بر شما اجازه بگیرند: یکی پیش از نماز صبح، دیگری در نیمروز هنگامی که لباس بیرون از خانه را از تن بیرون می‌آورید، و سوم، بعد از نماز عشاء، اما غیر از این سه وقت، که وقت‌های خصوصی شماست. باکی بر شما و آن‌ها نیست [اگر بدون اجازه بر شما وارد شوند]. نسبت به یکدیگر توجه داشته باشید، خدمت یکدیگر کنید، بدانید! که خداوند آیاتش را این چنین برای شما بیان می‌کند و خدا آگاه و حکیم است

آیه ۵۹ : وَاِذَا بَلَغَ الْاَوْطٰفُلُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَذِنُوْا كَمَا اَسْتَذِنَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ ءَايٰتِهٖ ۚ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ :

و هنگامی که اطفال شما به سن بلوغ رسیدند [برای ورود بر شما] اجازه بگیرند، همان طور که کسان قبل از ایشان اجازه می‌گرفتند! این چنین خداوند آیاتش را برای شما بیان می‌کند، بدانید که خدا آگاه و حکیم است

۲۶۲ - اشاره به نحوه پوشش و حجاب زنان پیر و فرسوده : سوره نور آیه ۶۰

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ اَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَاَنْ يَسْتَغْفْنَ خَيْرٌ لَّهِنَّ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ :

و زنان پیر و از کار افتاده‌ای که امیدی به ازدواج‌شان نیست، بر آن‌ها گناهی نیست اگر حجاب-شان را بردارند به شرط آن که جلوه‌آرایی نکنند، اما اگر خود را بپوشانند برایشان بهتر است! بدانید که خدا شنوا و آگاه است

۲۶۳ - اشاره به اینکه در خانه های چه کسانی میتوان بدون اجازه غذا خورد و

تاکید بر سلام کردن هنگام ورود به خانه ایی : سوره نور آیه ۶۱

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ

أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتْكُمْ مَفَاتِحُهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ

جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَرَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ : بر نابینا و لنگ و بیمار گناهی نیست. و نیز بر شما گناهی

نیست اگر از خانه هایتان و یا خانه پدرانتان یا خانه مادرانتان یا خانه برادرانتان یا خانه خواهرانتان یا

خانه عموهایتان یا خانه عمه هایتان یا خانه دایی هایتان یا خانه خاله هایتان یا خانه ای که کلید آن نزد

شماست و یا خانه دوستانتان، چیزی بخورید، چه همه با هم بخورید و چه تک-تک. پس هنگامی که

خواستید به خانه ای داخل شوید به یکدیگر سلام کنید. این تحیتی با برکت و پاکیزه از سوی خداست. این

چنین خداوند آیتش را برای شما بیان می کند، امید آن که تعقل نمایید!

سوره فرقان

سوره فرقان بیست و پنجمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء هجدهم

و نوزدهم قرآن قرار گرفته است. فرقان یعنی جداکننده حق از باطل. این سوره بر مباحث توحید، معاد،

نبوت و مبارزه با بت پرستی تأکید می کند و در آیات پایانی آن، ویژگی های مؤمنان راستین آمده است. آیه

شصتم آن، سجده مستحب دارد و از آیات مشهور آن، آیه ۳۰ (مهجوریت قرآن)، ۵۳ (جدایی

دریای شور و شیرین) و ۵۹ (خلقت عالم در شش روز) است. از بخش های مهم این

سوره، تبیین اوصاف عباد الرحمن است که بندگان خاص خدا هستند.

۲۶۴ - اشاره به یگانگی خداوند علی و اعلا : سوره فرقان آیه ۲

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا :

همان کسی که فرمانروایی آسمان ها و زمین از آن اوست، و هیچگاه فرزندی اختیار نکرده. و شریکی برای خود در امر اداره آفرینش برنگزیده است. خدایی که همه چیز را خلق کرد و به دقت اندازه گیری نمود (آن ها را به اندازه و ظرفیت مناسب آفریده است)

۲۶۵ - اشاره به پشیمان شدن از انتخاب دوست و رفیق بد : سوره فرقان آیات ۲۸ - ۲۹

آیه ۲۸ : يَوَيْلَ لِي لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا :

ای وای بر من، کاش فلانی را به عنوان دوست و تکیه گاه خود انتخاب نمی کردم!

آیه ۲۹ : لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا :

به راستی مرا از یاد خدا غافل کرد. آن هم بعد از آن که حق به سراغم آمده بود! حقیقتاً شیطان همواره خوارکننده انسان بوده است!

۲۶۶ - اشاره به خصلت بندگان خاصه خداوند : سوره فرقان آیه ۶۳

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا :

بندگان خدای رحمان کسانی هستند که با فروتنی روی زمین راه می روند، و هنگامی که نادانان، آن ها را مورد خطاب قرار دهند جز سلام چیزی نمی گویند!

سوره شعرا

سوره شعراء بیست و ششمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء ۱۹ قرآن جای دارد. نامگذاری این سوره به نام شعراء به دلیل سخن گفتن

از شاعران در آیات ۲۲۴ تا ۲۲۷ آن است. سوره شعراء به موضوع نهضت انبیا از حضرت نوح تا

حضرت محمد و سرانجام دشمنان آنان پرداخته و بیشتر روی اصول اعتقادی، توحید، معاد، دعوت پیامبران و اهمیت قرآن تأکید می‌کند. هدف اصلی سوره شعراء را دلداری به پیامبر در برابر تکذیب‌ها و تهمت‌های قومش دانسته‌اند. آیه انذار که در آن، خدا از پیامبر (ص) می‌خواهد تا خویشان نزدیکش را به اسلام دعوت کند، از آیات مشهور سوره شعراء است.

۲۶۷ - اشاره به نفی کم فروشی : سوره شعرا آیات ۱۸۱ - ۱۸۲ - ۱۸۳

آیه ۱۸۱ - أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ :
حق پیمانه را ادا کنید و دیگران را به خسارت نیاندازید

آیه ۱۸۲ : وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ :
با ترازوی درست و دقیق وزن کنید

آیه ۱۸۳ : وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْنُوا فِي الْأَرْضِ مُمْسِدِينَ :
و حق مردم را کم ندهید و در زمین، فساد و تباهی به راه میاندازید

۲۶۸ - اشاره به اینکه قرآن از سوی پروردگار جهانیان نازل شده است :

سوره شعرا آیات ۱۹۲ - ۱۹۳ - ۱۹۴

آیه ۱۹۲ : وَإِنَّهُ لَنَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ :
و این قرآن از سوی پروردگار جهانیان نازل شده است

آیه ۱۹۳ : نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ :
روح الامین (جبرائیل) آن را نازل کرده است

آیه ۱۹۴ : عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ :
آن هم بر قلب تو، تا [مردم را نسبت به دستاوردشان] هشدار دهی

۲۶۹ - اشاره بر اینکه خداوند هرگز در حق کسی ظلم نمیکند و از قبل هشدار

داده بود : سوره شعرا آیات ۲۰۸ - ۲۰۹

آیه ۲۰۸ : وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ :

ما اهل هیچ دیاری را هلاک نکردیم، مگر آن که قبل از آن هشدار دهنده‌ای [برای‌شان] فرستادیم

آیه ۲۰۹ : ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ :

تا حقایق را یادآور شوند و ما هیچ‌گاه ظالم نیستیم!

۲۷۰ - اشاره بر اینکه شیاطین بر چه کسانی نازل میشود :

سوره شعرا آیات ۲۲۱ - ۲۲۲ - ۲۲۳

آیه ۲۲۱ : هَلْ أَنْتُمْ عَلَىٰ مَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ مِنَ الشَّيْطَانِ :

آیا شما را آگاه کنم که شیاطین بر چه کسانی نازل می‌شوند؟!

آیه ۲۲۲ : تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٌ :

شیاطین بر گناه‌کارانی که بسیار دروغ می‌گویند، نازل می‌شوند

آیه ۲۲۳ : يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ :

شیاطین آنچه را که شنیده‌اند به پیروان خود القاء می‌کنند و اکثرشان دروغ‌گویند

سوره نمل

سوره نمل یا سوره سلیمان بیست و هفتمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء نوزدهم و بیستم قرآن قرار دارد. پرداختن به داستان مورچگان و حضرت سلیمان (ع) دلیل نامگذاری این سوره به نمل است. خداوند در این سوره با پرداختن به سرگذشت پنج پیامبر، موسی(ع)، داوود(ع)، سلیمان(ع)، صالح(ع) و لوط(ع)، به مؤمنان بشارت و به مشرکان واهمه می‌دهد. در این سوره مطالبی درباره مسئله خداشناسی و نشانه‌های توحید و وقایع معاد آمده است. آیه اَمَنْ یَجِیْبُ از آیات مشهور این سوره است. آیه اَمِنْ یَجِیْبُ به عنوان دعا برای رفع گرفتاری و شفای بیماران خوانده می‌شود. آیه ۸۳ سوره نمل برای اثبات رجعت، از دیگر آیات مشهور این سوره است

۲۷۱ - اشاره به انسان جانشین خداوند بر روی زمین : سوره نمل آیه ۶۲
اَمَنْ یُجِیْبُ اَلْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَا وَیُكْشِفُ السُّوْءَ وَیَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ اَلْاَرْضِ اَعْلٰهٗ مَعَ اللّٰهِ قَلِیْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ :
(شریکی که قائل‌اند بهتر است) یا آن کسی که چون انسان گرفتاری، او را بخواند اجابتش می‌کند، و بلا را از او دور می‌گردانند؟! آن‌که شما را جانشینان زمین قرار داده است؟! [با این وجود] باز خدای دیگری با الله است؟! چه اندک و کم ارزش پند می‌گیرید!

۲۷۲ - اشاره به دمیدن صور در محشر : سوره نمل آیات ۸۷ - ۸۸
اِیَّهٗ ۸۷ : وَیَوْمَ یُنْفَخُ فِی الصُّوْرِ فَنُزِعَ مَنْ فِی السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِی الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَاءَ اللّٰهُ وَكُلُّ اَنْتَوٰهٖ دُخْرٰیْنِ :
روزی که در صور دمیده شود هر کس که در آسمان و زمین است وحشت‌زده می‌شود مگر آن‌که خدا بخواهد! همه‌شان با ذلت و خواری به سوی او روانند .

آیه ۸۸ : وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَمْدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ

السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ :

و کوه‌ها را می‌بینی و می‌پنداری جامد و ثابت‌اند. حال آن‌که به سرعت ابر و

باد در حرکت‌اند. آفرینش خدا این‌گونه است که همه چیز را متقن و حساب شده آفریده

است! بدانید که او از عملکردتان آگاه است!

سوره قصص

سوره قَصَصْ بیست و هشتمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء ۲۰ قرآن

قرار دارد. دلیل نام‌گذاری این سوره به نام «قصص»، پرداختن به داستان‌های مربوط به برخی از

پیامبران است. داستان تولد حضرت موسی، ازدواج او با دختر شعیب، مبارزه موسی با فرعون، داستان

قارون و بهانه‌های مشرکان مکه برای ایمان نیاوردن به پیامبر(ص) از مطالب سوره قصص است آیه ۵

سوره قصص درباره پیروزی و به ارث بردن زمین توسط مستضعفان، از آیات مشهور این سوره است.

۲۷۳ - اشاره به نسل‌هایی از بشر که طول عمر درازی داشتند : سوره قصص آیه ۴۵

وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًّا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا

مُرْسِلِينَ : ما نسل‌هایی را پدید آوردیم که طول عمر درازی داشتند، حال آن‌که تو در میان

مردم شهر مَدْيَن نبودی که آیات ما را بر آن‌ها بخوانی! اما این ما بودیم که پیامبرانی می‌فرستادیم

۲۷۴ - اشاره بر اینکه هدایت همه بندگان بدست خداست نه پیامبران :

آیه ۵۶

سوره قصص

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ :

ای پیامبر! این طور نیست که هر کس را تو دوست داشته باشی می‌توانی هدایت کنی! بلکه این خداست

که هر که را صلاح بداند هدایت می‌کند، و او [نسبت به هر کس دیگری] از هدایت یافتگان آگاه‌تر است

۲۷۵ - اشاره به داستان قارون : سوره قصص آیات ۷۶ - ۷۷ - ۷۸ - ۷۹ - ۸۰ - ۸۱ - ۸۲

آیه ۷۶ : إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءَ بِالْعُصْبَةِ

أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ :

قارون مردی از قوم موسی بود که بر آن‌ها ستم کرد. ما به او گنج‌هایی دادیم که حمل کلیدهایش برای

گروهی از مردان قوی‌بُنیه، سخت و طاقت‌فرسا بود! به یاد آر! روزی که قومش به او گفتند: [ای قارون]

این همه مغرورانه خوشحالی مکن! زیرا خداوند شادی‌کنندگان [این چنین] را دوست ندارد!

آیه ۷۷ : وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا

تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ :

(ای قارون) در آنچه خداوند به تو عطا کرده سرای آخرت را بجوی! و قسمت خویش را در دنیا

فراموش مکن (شکرگزار باش) و نیکی کن همان‌گونه که خدا به تو نیکی کرده است، و راه فساد و

تباهی در زمین پیشه مکن، زیرا خداوند تبه‌کاران را دوست ندارد!

آیه ۷۸ : قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ

قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ :

قارون [گفت: آنچه به دست آورده‌ام دستاورد دانش و علم خود من است! آیا نمی‌داند که

خداوند مردمان بسیاری را قبل از او هلاک کرده است؟! کسانی که قدرتمندتر از او،

و ثروتمندتر از او بوده‌اند؟! بدانید! [هنگامی که عذاب فرا رسد] مجرمان را درباره

گناهان‌شان سوال نکنند [زیرا مهلتی نخواهد بود]!

آیه ۷۹ : فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلِيتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ :

قارون آراسته به تمام زینت‌های خود به میان قومش آمد و آنان که عاشق

زندگی دنیا بودند گفتند: کاش آن‌چه را به قارون داده‌اند ما نیز می‌داشتیم! به راستی او

بهره عظیمی دارد!

آیه ۸۰ : وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ تَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُفْلِحُ إِلَّا الصَّابِرُونَ :

اما کسانی که به آن‌ها آگاهی عطا شده بود گفتند: وای بر شما! پاداش الهی برای کسانی که به حقایق

ایمان بیاورند، و عملکرد خوب داشته باشند [از هر چیز دیگری] بهتر است! و این پاداش فقط برای

صابران خواهد بود

آیه ۸۱ : فَخَسَفْنَا بِهِ وَبَدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ :

سرانجام قارون و خانه‌اش را در زمین فرو بردیم، در حالی که هیچ گروهی در برابر مجازات الهی

توانایی یاری او را نداشت. و او خود نیز نمی‌توانست خویشان را یاری کند!

آیه ۸۲ : وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَآئُ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَآئُهُ لَا يَفْلَحُ الْكَافِرُونَ :

و کسانی که دیروز آرزو می‌کردند به جای او باشند، گفتند: وای بر ما! این خداوند است که روزی هر

کس را بخواهد فراوان می‌دهد و یا بر او تنگ می‌گیرد. اگر خدا به ما [چون قارون] فراوان داده بود،

اکنون ما را نیز فرو می‌برد! وای که منکران حق، هرگز رستگار نمی‌شوند!

آیه ۸۴ : اشاره به پاداش کار نیک و سزای کار بد سوره قصص آیه ۸۴

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ :

هرکس کار نیکی انجام دهد بهتر از آن پاداش می‌بیند، و هرکس کار بدی مرتکب شود، بداند! بدکاران

به اندازه عملکردشان مجازات می‌شوند!

سوره عنكبوت

سوره عنكبوت بیست و نهمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است

که در جزء بیست و بیست و یکم جای دارد. نام عنكبوت از تشبیهی که در آیه ۴۱

این سوره آمده، گرفته شده است. این سوره درباره توحید، نشانه‌های خدا در آفرینش،

مبارزه با شرک سخن گفته و برای دل‌داری به مسلمانان کم‌تعداد در آغاز اسلام، سرنوشت برخی

از پیامبران پیشین را روایت میکند. سوره عنكبوت همچنین درباره عظمت قرآن و دلایل حقانیت

پیامبر(ص) و لجاجت مخالفان پرداخته است. از آیات مشهور سوره عنكبوت آیه ۴۱ و ۵۷ آن

است که در اولی، خداوند داستان تکیه‌کردن کافران به بت‌ها را به عنكبوت و خانه سست عنكبوت

تشبیه کرده است و در دومی هشدار داده است که هر انسانی مرگ را می‌چشد و به سوی خداوند

برمی‌گردد.

۲۷۶ - اشاره به امتحان کردن انسانها : سوره عنكبوت آیات ۲ - ۳

آیه ۲ : أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ :

آیا مردم پنداشته‌اند همین که بگویند: ایمان آوردیم، رها می‌شوند و امتحان پس نمی‌دهند؟! :

آیه ۳ : وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ :

ما نسل‌های قبل از آن‌ها را امتحان کردیم تا خداوند معلوم کند چه کسانی صداقت داشتند و چه کسانی

دروغو بودند!

۲۷۷ - اشاره به احترام به پدر و مادر : سوره عنكبوت آیه ۸

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ :

و به انسان سفارش کردیم که نسبت به پدر و مادرش رفتار نیکی داشته باشد. و اگر آن دو بکوشند تا

چیزی را که بدان آگاه نیستی شریک من سازی، از آن‌ها اطاعت مکن! بازگشت همه شما به سوی

من است. و سرانجام شما را نسبت به عملکردتان آگاه خواهم کرد

۲۷۸ - اشاره به کافرانی که میگویند گناه شما گردن من :

سوره عنکبوت آیات ۱۲ - ۱۳

آیه ۱۲ : وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطِيئَتَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ

خَطِيئَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ :

کافران به اهل ایمان گویند: به راه ما بیایید، [اگر گناهی داشت] گناهتان بر عهده ما! بدانید! که آن‌ها کوچک‌ترین گناه کسی را به گردن نمی‌گیرند و دروغ می‌گویند!

آیه ۱۳ : وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ :

بلکه بار سنگین دیگری بر بار گناهان خودشان افزوده و آن را سنگین‌تر کرده و به دوش می‌کشند! مسلماً در روز قیامت نسبت به دروغ‌هایی که می‌بافتند بازخواست خواهند شد

۲۷۹ - اشاره به عمر حضرت نوح : سوره عنکبوت آیه ۱۴

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ قَالَتْ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ :
ما نوح را به سوی قومش فرستادیم و او نهصد و پنجاه سال در میان آن‌ها زندگی کرد. سرانجام طوفان آن‌ها را فرا گرفت، زیرا مردمی ظالم بودند

۲۸۰ - اشاره به تلاوت قرآن و اقامه نماز و فواید خواندن نماز : سوره عنکبوت آیه ۴۵

أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ :

آن‌چه را که از کتاب، بر تو وحی شده تلاوت کن. و نماز به پای دار! زیرا نماز از فحشا و زشتی‌ها باز می‌دارد. و بدان که یاد خدا بزرگ‌تر از [هر چیز دیگری] است، و خداوند نسبت به رفتارتن آگاه است

۲۸۱ - اشاره به نحوه مجادله با اهل کتاب : سوره عنکبوت آیه ۴۶

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا

وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَالْهَنَا وَاللَّهُكُمْ وَجَدَّ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ :

با اهل کتاب، فقط به نیکوترین وجه مجادله کنید. مگر کسانی از آن‌ها که ظلم و

ستم کرده باشند. [به آنها] بگویید: ما به هرچه بر ما نازل شده و هرچه بر شما نازل گشته است، ایمان داریم. خدای ما و شما یکی است و ما سراپا تسلیم او هستیم!

۲۸۲ - جایگاه قرآن برای مومنان : سوره عنکبوت آیه ۴۹

بَلْ هُوَ ءَايَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ : بلکه قرآن، آیات روشننگری است که جایگاهش سینه‌های اهل دانش است. و غیر از ظالمان کسی آیات ما را انکار نمی‌کند!

(سوره روم)

سوره روم سی‌امین سوره از قرآن کریم می‌باشد و در مکه نازل شده است که در جزء ۲۱ جای دارد. علت نامگذاری این سوره به نام «روم» در پیشگویی شکست رومیان از ایرانیان و در آینده نزدیک شکست ایرانیان از رومیان بوده است. کلمه روم در آغاز این سوره بعد از حروف مقطعه به کار رفته است. سوره روم از وعده نصرت الهی و سیر آفاقی و انفسی سخن می‌گوید و به تبیین بخشی از قوانین تشریعی و تکوینی مانند مسأله ازدواج، مودت و رحمت فطری میان انسان‌ها، دستگیری از نیازمندان و نهی از رباخواری پرداخته است. از آیات مشهور این سوره آیه فطرت است که به سرشت الهی و نوع آفرینش انسان‌ها می‌پردازد و گرایش انسان به خدا و دین را فطری و بیدار شده از درون آن می‌داند.

۲۸۳ - اشاره به عبادت خداوند در صبح و ظهر و عصر و شب : سوره روم آیات ۱۷ - ۱۸

آیه ۱۷ : فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ : خداوند را تسبیح نمایید. آن‌گاه که به شب و یا به صبح در می‌آیید!

آیه ۱۸ : وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ : ستایش در آسمان‌ها و زمین از آن اوست. چه هنگام عصر و چه هنگامی که به ظهر

در می‌آیید

۲۸۴ - اشاره به انفاق کردن : سوره روم آیه ۳۸

فَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ : حق نزدیکان و مسکینان و در راه ماندگان را ادا کن، بدان که این

کار برای کسانی که رضایت خدا را می طلبند از هر کار دیگری بهتر است! به راستی این ها هستند

که رستگارانند

۲۸۵ - اشاره بر فرق بین پرداخت ربا با پرداخت زکات : سوره روم آیه ۳۹

وَمَا آتَيْتُم مِّن رَّبًّا لِّيزْبُوًّا فِی أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَزْبُوًّا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُم مِّن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ

هُمُ الْمُضْعِفُونَ :

آنچه را به عنوان ربا می پردازید تا اموال مردم زیادتر شود، بدانید! که نزد خداوند افزایش نمی یابد!

اما آنچه را به عنوان زکات به خاطر رضایت خداوند پرداخت می نمایید، چنین کسانی دارای پاداش

مضاعف خواهند بود

۲۸۶ - اشاره به سیر تکامل جسمی انسان از کودکی تا پیری : سوره روم آیه ۵۴

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّن ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِن بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِّن بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ

وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ :

این خداست که ابتدا شما را ناتوان و ضعیف خلق کرد، سپس بعد از ناتوانی نیرومندتان کرد، دوباره

پس از نیرومندی ضعیف و پیرتان کرد. بدانید! خدا آنچه بخواهد خلق می کند و او آگاه و قدرتمند است

۲۸۷ - اشاره به پذیرفته نشدن توبه کسانی که درنگ کرده اند و کافر ماندند :

سوره روم آیات ۵۶ - ۵۷

آیه ۵۶ : وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ

كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ : و کسانی که به آن ها دانش و ایمان داده شده می گویند: شما طبق کتاب

خدا تا روز قیامت درنگ کرده اید، اما شما درک نمی کردید و امروز روز قیامت

است!

(سوره لقمان)

سوره لقمان سی و یکمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است

که در جزء ۲۱ قرار دارد. این سوره به علت ذکر نام لقمان و نصایح او به فرزندش، به این نام انتخاب شده است. سوره لقمان ضمن تصریح بر بهره‌مندی لقمان از موهبت الهی حکمت به نقل سخنان حکیمانه و اخلاقی او و مباحثی از جمله توحید، وصف حال نیکوکاران، خصوصیات منکران و مستکبران دعوت به تقوا و توصیف اوضاع قیامت می‌پردازد. آیه ۱۹ از توصیه‌های لقمان به فرزندش و آیه ۲۲ به نام آیه عروت الوثقی از آیات مشهور این سوره مبارکه است.

۲۸۸ - اشاره به کسانی که آیات الهی را به استهزاء میگیرند و سبب گمراهی دیگران میشوند :

سوره لقمان آیه ۶

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ :
برخی از مردم خریدار سخنان بی‌ارزش و بی‌اساس‌اند تا به واسطه آن دیگران را از روی نادانی از راه نجات‌بخش الهی گمراه کنند. و آیات الهی را به استهزاء بگیرند، بدانید! برای آن‌ها عذابی خوارکننده است!

۲۸۹ - اشاره به احترام به پدر و مادر : سوره لقمان آیات ۱۴ - ۱۵

آیه ۱۴ : وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنًا وَفِصْلُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَلَدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ : و به انسان در مورد پدر و مادرش سفارش کردیم؛ مادری که او را باردار شده و هر روز ضعیف و ضعیف‌تر گشته، هم او که پس از دو سال از شیرش باز گرفته است. [آری، به او

سفارش کردیم] که سپاسگزار من و پدر و مادرش باشد. بدانید! بازگشت همه به سوی من است

آیه ۱۵ : وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ :

و اگر آن پدر و مادر تلاش کنند تا چیزی را که

بدان آگاه نیستی شریک من قرار دهی، اطاعتشان مکن.

اما با آن‌ها به نحو شایسته و نیک معاشرت کن. و همواره از راه کسانی که رو سوی من دارند پیروی نما. بازگشت همه شما به سوی من است. و سرانجام از عملکردتان آگاهتان خواهم کرد!

۲۹۰ - اشاره به نهی تکبر و غرور : سوره لقمان آیه ۱۸

وَلَا تُصَغِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ :

هیچ‌گاه به تکبر از مردم روی مگردان. و در روی زمین مغرورانه راه مرو، زیرا خداوند هیچ متکبر مغروری را دوست ندارد!

۲۹۱ - اشاره به نفی داد زدن : سوره لقمان آیه ۱۹

وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ :

در مشی خود متعادل باش، صدایت را بلند مکن، که ناشناخته‌ترین صداها، صدای خران است!

۲۹۲ - اشاره به زنده شدن دوباره توسط خداوند در روز قیامت : سوره لقمان آیه ۲۸

مَا خَلَقْنَاكُمْ وَلَا بَعَثْنَاكُمْ إِلَّا كُنُفُسٍ وَحِيدَةٍ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ :

آفرینش همه شما و زنده کردن دوباره همه شما، همانند زنده کردن یک نفس است! به راستی خداوند شنوا و بیناست

۲۹۳ - اشاره بر اینکه هر کسی جزای اعمال خود را میبیند و جزای کسی بر دیگری وارد نمیشود :

سوره لقمان آیه ۳۳

يَأْتِيهَا النَّاسُ آتِفُوا رَبُّكُمْ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ

وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْعَزَّوَرُ :

ای مردم! حرمت اوامر پروردگارتان را نگاه دارید، و بترسید از روزیکه هیچ پدری به جای فرزند جزا نبیند، و هیچ فرزندی نیز به جای پدر مجازات نشود! وعده الهی حق است [پس مراقب باشید].

زندگی دنیا شما را فریب ندهد و شیطان شما را در برابر خدا، مغرور نسازد!

(سوره سجده)

سوره سجده ، سی و دومین سوره از قرآن کریم میباشد که در مکه نازل شده است و در جزء ۲۱ قرآن قرار دارد. این سوره به سبب آیه پانزدهم که قرائت یا شنیدن آن باعث سجده واجب می‌شود، سجده نام گرفته است. سوره سجده درباره معاد، خلقت هستی در شش زمان و خلقت انسان از گل سخن می‌گوید و به منکران قیامت هشدار عذاب می‌دهد و ثواب مؤمنان را پاداشی معرفی می‌کند که برای انسان قابل تصور نیست.

۲۹۴ - اشاره به تعداد روز خلقت آسمان و زمین توسط الله :

سوره سجده آیه ۴

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِّن دُونِهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ :

الله کسی است که آسمان‌ها و زمین و آنچه میان آنهاست را در شش روز خلق کرد. سپس به

عرش پرداخت. بدانید! که به غیر از او هیچ تکیه‌گاه و هیچ شفيعی ندارید، آیا هنوز هم پند

نمی‌گیرید؟!

۲۹۵ - سیر تکامل خلقت انسان توسط الله : سوره سجده آیات ۷ - ۸ - ۹

آیه ۷ : الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ :
کسی است که هر چیزی را به بهترین وجه ممکن خلق کرد. و آفرینش انسان را از گِل آغاز نمود

آیه ۸ : ثُمَّ جَعَلْ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ :
سپس بقای نسل او را در عصاره آبی بی مقدار قرار داد!

آیه ۹ : ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ ۚ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ :
بعد [قامت] او را موزون کرد و از روح خود در او دمید و برای شما گوش و چشم و دل آفرید.
شکرگزاریتان چه اندک است!

۲۹۶ - اشاره به کافران که از دیدار پروردگارشان محرومند : سوره سجده آیه ۱۰
وَقَالُوا أَعَدَّا ضَلَالًا فِي الْأَرْضِ أَعِنَّا عَلَىٰ خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ :
و گفتند: آیا هنگامی که در خاک ناپدید شویم دوباره آفرینشی جدید خواهیم یافت؟! نه آن‌ها به دیدار
پروردگارشان کافرند!

۲۹۷ - اشاره به قبض روح انسان توسط فرشته مرگ : سوره سجده آیه ۱۱
فُلٌ يَتَوَفَّكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ :
بگو: فرشته مرگ که بر شما مأمور شده است، شما را می‌میراند و سرانجام به سوی پروردگارتان
بازگردانده می‌شوید

۲۹۸ - اشاره به کسانی که نماز شب میخوانند : سوره سجده آیه ۱۶

تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ :
آن‌ها در دل شب، از بسترهای خواب برمی‌خیزند، و از خوف [قهر الهی] و طمع

[به رحمتش] پروردگارشان را می‌خوانند. و همواره از آن‌چه روزی‌شان کردیم دیگران را نیز

بهره‌مند می‌سازند

۲۹۹ - اشاره به نزول عذاب دنیوی برای انسان به خاطر برگشت از انحراف :

سوره سجده آیات ۲۰ - ۲۱

آیه ۲۰ : وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ
النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ :

اما کسانی‌که اعمال زشت و پلید مرتکب شده‌اند جایگاهشان آتش است. هرگاه بخواهند از آن خارج شوند
دوباره به آن بازگردانده می‌شوند و به آن‌ها گفته می‌شود : بچشید عذاب آتشی را که روزی انکارش
می‌کردید!

آیه ۲۱ : وَلَنَذِيقَنَّاهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَذْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ :

قبل از عذاب بزرگ‌تر، عذاب دنیوی را به آن‌ها می‌چشانیم، شاید از انحراف باز گردند!

(سوره احزاب)

سوره احزاب سی و سومین سوره از قرآن کریم می‌باشد که در مدینه نازل شده است و در جزء ۲۱
و ۲۲ قرار دارد. پرداختن به داستان جنگ احزاب یا خندق در بخش مهمی از این سوره دلیل نام‌گذاری
آن به نام احزاب است. سوره احزاب همچنین درباره پیروی نکردن از کافران و اطاعت از خداوند، برخی

از قانون‌های دوره جاهلیت، وظایف همسران پیامبر، و مسئله حجاب نیز سخن می‌گوید. آیات

اولوالارحام، تاسی، تطهیر، خاتمیت، صلوات، امانت و آیه‌ای که زنان پیامبر را

أُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ می‌خواند از آیات مشهور و نامدار سوره احزاب است.

۳۰۰ - اشاره به نسبت های نادرست به یکدیگر : سوره احزاب آیات ۴ - ۵

آیه ۴ : مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ ۚ وَمَا جَعَلَ أَرْوَاجَكُمْ أَلْفَى تُظَاهِرُونَ مَنَّهُنَّ

أُمَمَهُنَّكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ :
خداوند برای هیچ کس دو قلب، درون اش قرار نداده است. خداوند همسرانتان را که مورد (ظهار) قرار می‌دهید مادرانتان قرار نداده است! همچنین فرزند خوانده‌هایتان را فرزندان شما قرار نداده است! این سخن شماس است که به دهان خود می‌گویید. خداوند، حق را می‌گوید. و اوست که مردم را به راه درست هدایت می‌کند

آیه ۵ : أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِن لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ ۚ وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا :
آن‌ها را به نام پدرانشان بخوانید [و به آن‌ها نسبت دهید] که این نزد خداوند عادلانه‌تر است. و چنانچه پدرانشان را نمی‌شناسید، برادران دینی و دوستان شما خواهند بود. اگر پیش از این، در این موارد خطایی کرده‌اید بر شما گناهی نیست. ولی اگر تعمداً بگویند [مورد بازخواست خواهید بود] بدانید! که خدا آمرزنده با گذشت است

۳۰۱ - اشاره به نهی سخن گفتن خانم ها با ناز و عشوه : سوره احزاب آیه ۳۲

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ لَسْتَنَ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ ۚ إِن تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا :

ای همسران پیامبر! شما چون یکی از زنان معمولی نیستید، اگر حرمت اوامر الهی را نگاه می‌دارید نباید به ناز سخن بگویید، مبدا کسانی که قلب‌شان از وسوسه‌های شیطانی بیمار است در طمع بیافتند، بلکه همواره خوب و شایسته سخن بگویید!

۳۰۲ - اشاره بر اینکه حضرت محمد رسول خدا و خاتم پیامبران است :

سوره احزاب آیه ۴۰

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا :
محمد، پدر هیچ‌کدام از مردان شما نیست. او رسول خدا و «خاتم» پیامبران است. و خداوند به

هر چیزی آگاه است

۳۰۳ - اشاره به سلام خداوند بر مومنان : سوره احزاب آیه ۴۴

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا :
تحیت آن‌ها، روزی که خدا را دیدار کنند «سلام» است و [بدینسان] پاداش پر ارزشی برای آن‌ها مهیا ساخته است

۳۰۴ - اشاره به (عده) زنانی که قبل از طلاق با آنها آمیزشی نداشته ایید : سوره احزاب آیه ۴۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَنَعُوهُنَّ وَسَرَخُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا :
ای اهل ایمان! اگر زنان مومن را به عقد خود در آوردید و خواستید پیش از آنکه با آنان آمیزش داشته باشید طلاقشان دهید، شما را بر آن‌ها عده‌ای نیست که بخواهید حسابش را نگاه دارید. پس با هدیه‌ای شایسته آن‌ها را به نیکوترین وجهی رها سازید!

۳۰۵ - اشاره به عاقبت کسانی که به خداوند و پیامبرش آزار می‌رسانند : سوره احزاب آیه ۵۷

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّبِينًا :
کسانی که خدا و پیامبرش را آزار می‌رسانند خداوند آن‌ها را در دنیا و آخرت نفرین کرده و برایشان عذاب خوارکننده‌ای تدارک دیده است!

۳۰۶ - اشاره به کسانی که به مردان و زنان مومن آزار می‌رسانند : سوره احزاب آیه ۵۸

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا :
کسانی که مردان و زنان اهل ایمان را به خاطر کاری که انجام نداده‌اند، آزار می‌رسانند بار تهمت و گناه آشکاری را به دوش می‌کشند

۳۰۷ - تاکید بر حجاب و پوشش زنان : سوره احزاب آیه ۵۹

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا :

ای پیامبر! به همسرانت و دخترانت و به زنان اهل ایمان بگو: که پوشش‌هایشان را بر خود فرو افکنند، این کار برای این است که شناخته شوند (مشخص شود که اهل ایمان و پاکدامن هستند) تا مورد آزار قرار نگیرند [و اگر قبلاً خطایی کرده‌اند] بدانند که خدا همواره آمرزنده و باگذشت است!

(سوره سبا)

سوره سبا سی و چهارمین سوره از قرآن کریم می باشد که در مکه نازل شده است و در جزء ۲۲ قرار دارد. این سوره به مناسبت شرح سرگذشت " قوم سبا"، به این نام برگزیده شده است. سوره سبا از جمله پنج سوره قرآن است که با حمد و ستایش الهی آغاز شده است. در این سوره به موضوعات مختلفی پرداخته شده که می‌توان همه آن‌ها را در ذیل سه عنوان کلی توحید، نبوت و معاد قرار داد. آیات ۲۳ درباره شفاعت و آیه ۲۸ درباره شمول نبوت از آیات مشهور این سوره است. همنوایی کوه و پرندگان با داود پیامبر و زره‌سازی او، سیل عرم در باغ‌های قوم سبا و فرمانبری جن و رام کردن باد برای سلیمان، از داستان های تاریخی این سوره است .

۳۰۸ - اشاره به مرگ حضرت سلیمان و عدم آگاهی جنیان از عالم غیب :

سوره سبا آیه ۱۴

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتْ

الْجِنَّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ :

چون جانش را گرفتیم هیچ کس، مردم را از مرگش آگاه نکرد مگر جنبنده زمین که عصایش را می‌خورد! هنگامی که [سلیمان] بر زمین افتاد، جنیان دریافتند. اگر از غیب و نادیده‌ها مطلع بودند هرگز در عذاب خوارکننده نمی‌ماندند!

۳۰۹ - اشاره به اینکه هیچ شفاعتی برای بندگان به اذن خداوند انجام نمی‌گیرد : سوره سبا آیه ۲۳

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ

الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ : هیچ شفاعتی نزد خداوند به جز به آن‌ها که خود اذن داده است،

کارساز نخواهد بود. هنگامیکه اضطراب از دل‌هایشان برود به [شفیعان] گویند: پروردگارتان چه گفت؟! گویند: سخن حق گفت: (فقط کسانی را که خدا بخواد شفاعت می‌کنیم). و او بلندمرتبه و بزرگ است

(سوره فاطر)

سوره فاطر سی و پنجمین سوره از قرآن کریم میباشد که در مکه نازل شده است و در جزء ۲۲ جای

دارد. این سوره را از آن رو که با حمد الهی آغاز می‌شود، جزو سوره‌های حامدات دانسته‌اند. سوره

فاطر از معاد، اوضاع و احوال قیامت و گرفتاری و پشیمانی کافران سخن می‌گوید و انسان را از فریب

ظواهر دنیا و وسوسه‌های شیطان بر حذر می‌دارد. اشاره به برخی نعمت‌های الهی، تاکید بر تلاوت

قرآن، اقامه نماز و انفاق به عنوان تجارت‌های بی‌زیان از دیگر موضوعات این سوره

میباشد. آیه پانزدهم مبنی بر بی‌نیازی خداوند و نیازمندی مردم و آیه هجدهم که

نشان از عدل الهی و شدت مجازات در قیامت دارد، از آیات مشهور سوره فاطر است

۳۱۰ - اشاره به جانشینی انسان از سوی خداوند : سوره فاطر آیه ۳۹

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ

عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا :

اوست که شما را جانشینانی در زمین قرار داد. بدانید! هر کس به حقایق کافر شود، کفرش به ضرر خودش است. و این چنین کسان، کفرشان نزد پروردگارشان جز بر خشم و غضب الهی نمی افزاید، همچنان که کفرشان فقط زیان و خسارت آن ها را افزایش می دهد!

(سوره یس)

سوره یس (خوانده می شود یاسین) سی و ششمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء ۲۲ و ۲۳ قرآن جای گرفته است. این سوره چون با حروف مُقَطَّعَة «یا و سین» آغاز شده، به این نام مشهور است. سوره یس یکی از بافضیلت ترین سوره های قرآن است، تا آنجا که قلب قرآن لقب گرفته . سوره یس به سه اصل دین توحید، نبوت و معاد می پردازد و درباره زنده شدن مردگان و سخن گفتن اعضای بدن در قیامت سخن می گوید. همچنین داستان اصحاب قریه و مؤمن آل یس در این سوره آمده است.

۳۱۱ - اشاره به هلال ماه : سوره یس آیه ۳۹

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ :

برای ماه نیز هلال هایی را مقدر کردیم که چون شاخه زرد و خشکیده و منحنی شکل خرما شود

۳۱۲ - اشاره به دمیده شدن در صور و برخاستن مُردگان از قبر ها :

سوره یس آیه ۵۱

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ :

و هنگامی که در صور دمیده شود، ناگاه از قبرها برمی‌خیزند و به سوی پروردگارشان رهسپار

می‌شوند!

۳۱۳ - اشاره به بسته شدن دهان و به سخن در آمدن جوارح دیگر در قیامت : سوره یس آیه ۶۵

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ :

امروز زبان‌هایشان را می‌بندیم، تا دست‌هایشان با ما سخن بگویند. و پاهایشان شهادت دهند که دستاورد

آن‌ها چه بوده است!

۳۱۴ - اشاره به ناتوانی جسمی در پایان عمر انسان : سوره یس آیه ۶۸

وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ :

بدانید! هر که را عمر دراز دهیم، دوباره به ناتوانی اولیّهایش باز می‌گردانیم (مثل دوران کودکی که به

تنهایی کاری از پیش نمی‌برد) چرا در این موارد اندیشه نمی‌کنند؟!

۳۱۵ - اشاره بر اینکه آیات قرآن شعر نیستند و پیامبر شاعر نمی‌باشد : سوره یس آیه ۶۹

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ^۱ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ :

(این آیات، شعر نیستند) و ما به پیامبر شعر آموزش نداده‌ایم، اصلاً شعر سزاوار کسی چون او نیست!

این کتاب، فقط یادآوری حقایق و قرآنی روشن‌گر است

۳۱۶ - اشاره به خلقت انسان از نطفه : سوره یس آیه ۷۷

أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ :

آیا انسان نمی‌بیند که ما او را از نطفه‌ای خلق کردیم. و اکنون او تبدیل به یک دشمن آشکار

شده است؟!

۳۱۷ - اشاره به اراده خداوند برای موجودیت هر چیزی : سوره یس آیه ۸۲

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ :
بدانید! که وقتی اراده‌اش بر چیزی واقع شود، به آن می‌گوید: موجود شو، بی‌درنگ

موجود می‌شود!

(سوره الصافات)

سوره صافات سی و هفتمین سوره از قرآن کریم می‌باشد و در مکه نازل شده است که در جزء ۲۳ قرآن جای دارد. صافات به معنای افرادی است که در صف‌اند. گفته شده مراد از آن فرشتگان در صف یا مؤمنان نمازگزارند. محور اصلی سوره صافات توحید، تهدید مشرکان و بشارت مؤمنان است. در این سوره داستان ذبح اسماعیل و بخشی از تاریخ پیامبرانی چون نوح، ابراهیم، اسحاق، موسی، هارون، الیاس، لوط و یونس آمده است. از آیات مشهور این سوره آیه «سَلَامٌ عَلَىٰ آلِ يَاسِينَ» است که به صورت «... آلِ يَاسِينَ» نیز خوانده شده و گفته شده منظور از آل یاسین، اهل بیت پیامبرند.

۳۱۸ - اشاره بر اینکه شیاطین توانایی شنیدن اسرار کائنات و استراق سمع را ندارند :

سوره الصافات آیات ۸ - ۹ - ۱۰

آیه ۸ : لَا يَسْمَعُونَ إِلَىٰ آلَمًا لَّا عَلَىٰ وَيُقَذَّفُونَ مِن كُلِّ جَانِبٍ :

آن‌ها توانایی شنیدن اسرار عالم بالا را ندارند [و اگر چنین قصدی کنند]، از هر سو آن‌ها را عقب

می‌رانند!

آیه ۹ : دُخُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ :

تا از حقایق دورگردند، زیرا آن‌ها لایق عذابی دائمی هستند

آیه ۱۰ : إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ :
مگر شیاطینی که استراق سمع کنند. که در این صورت با شهابی سوزان و نافذ
تحت تعقیب قرار می گیرند!

۳۱۹ - اشاره به آفرینش انسان از گل چسبنده : سورة الصافات آیه ۱۱

فَأَسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ :
از منکران حقیقت بپرس آیا آفرینش آن ها سخت تر است، یا آفرینش کل هستی؟! ما آن ها را فقط از
یک گل چسبنده آفریده ایم!

۳۲۰ - اشاره به شراب طهور در بهشت : سورة الصافات آیات ۴۵ - ۴۶ - ۴۷

آیه ۴۵ : يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ :
و جام هایی از شراب طهور و گوارا میان شان به گردش در می آید

آیه ۴۶ : بِيضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ :
شرابی سفید و درخشان که برای نوشندگان بسیار گوارا است

آیه ۴۷ : لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ :
شرابی که نه عقلشان را زایل می کند، و نه موجب مستی شان می شود

۳۲۱ - اشاره بر درخت زقوم : سورة الصافات آیات ۶۳ - ۶۴ - ۶۵ - ۶۶ - ۶۷

آیه ۶۳ : إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ :
ما این درخت را برای عذاب ظالمان آفریده ایم

آیه ۶۴ : إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ :
و درختی است که از اعماق جهنم می روید

آیه ۶۵ : طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ :
شکوفه های آن مانند سرهای شیاطین است

آیه ۶۶ : فَإِنَّهُمْ لَأَكَلُونَ مِنْهَا فَمَالُؤْنَ مِنْهَا الْبُطُونَ :
جهنمیان از آن می خورند و شکم هایشان را از آن پر می سازند

آیه ۶۷ : ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ :
آن گاه، روی آن، آب سوزان و متعفنی می خورند

۳۲۲ - اشاره به داستان حضرت یونس :

سوره الصافات آیات ۱۴۰ - ۱۴۱ - ۱۴۲

آیه ۱۴۰ : إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ :

هنگامیکه به قصد فرار، به کشتی سنگین و مملو [از مسافر] نشست

آیه ۱۴۱ : فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ :

قرعه انداختند [تا به علت سنگین بودن کشتی یکی را به آب بیاندازند، پس قرعه به نام یونس افتاد] و

مغلوب شد

آیه ۱۴۲ : فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ :

[او را به دریا انداختند و] ماهی بزرگ او را بلعید در حالیکه خود را ملامت می‌کرد

(سوره ص)

سوره (ص) سی و هشتمین سوره از قرآن کریم می‌باشد و در مکه نازل شده است که در جزء بیست و سوم جای دارد. نام‌گذاری این سوره به نام «صاد» به دلیل وجود حرف مقطعه «ص» در ابتدای آن است. این سوره درباره دعوت به توحید و اخلاص توسط پیامبر اسلام (ص)، لجاجت مشرکان، داستان‌های برخی از پیامبران و وصف حال دو گروه پرهیزکاران و بدکاران در قیامت است. در شأن نزول این سوره آمده است بعد از گفتگوی کفار و پیامبر اسلام، آیات نخست آن نازل شد. گفتگوی خداوند با ابلیس و طرد و لعن ابلیس نیز در این سوره آمده است. آیه ۲۹ درباره نزول قرآن و تفکر در آن، آیه مشهور

سوره ص است. همچنین آیه ۲۶ خطاب به حضرت داوود (ع) درباره بزرگی و اهمیت

منصب قضاوت، از جمله آیات الاحکام دانسته شده است. حفظ انسان از گناهان

صغیره و کبیره از جمله نتایج تلاوت این سوره بیان شده است.

۳۲۳ - اشاره بر اینکه خداوند انسان را از گل آفرید و از وجود مبارک خویش براو دمید :

سوره (ص) آیات ۷۱ - ۷۲

آیه ۷۱ : إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِيقٌ بَشَرًا مِّن طِينٍ :
هنگامیکه پروردگارت به فرشتگان گفت: می‌خواهم بشری از گل بیافرینم

آیه ۷۲ : فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ :
پس آنگاه که آن را نظام بخشیدم، از روح خویش در او دمیدم، [گفتم]: اکنون همه سجده‌اش کنید!

۳۲۴ - اشاره به سوگند ابلیس برای گمراهی انسان : سوره (ص) آیات ۸۲ - ۸۳

آیه ۸۲ : قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ :
ابلیس [که با این امان‌نامه خیالش راحت شد] گفت: به عزّت سوگند که همه آدمیان را گمراه خواهم کرد!

آیه ۸۳ - إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ :
مگر آنها که از بندگان رهایی یافته‌توانند

(سوره زمر)

سوره زمر سی و نهمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء ۲۳ و ۲۴ قرار گرفته است. نامگذاری این سوره به نام «زمر» به دلیل وجود این واژه در آیات ۷۱ و ۷۳ سوره است که به تقسیم انسان‌ها به دو گروه بهشتیان و دوزخیان در روز قیامت و بررسی احوال آنان می‌پردازد. در این سوره به مسئله معاد، آثار توحید، تنزیه خداوند و ذکر این نکته که انسان معمولاً در مواقع اضطرار و درماندگی به خدا روی می‌آورد؛ ولی بعد از گشایش و راحتی دچار غفلت می‌شود، پرداخته است. از آیات مشهور این سوره آیه ۵۳ است که به بندگان توصیه می‌کند هرگز از رحمت خدا ناامید نشوند.

۳۲۵ - اشاره به آفرینش انسان : سوره زمر آیه ۶

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَانزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقَكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَىٰ تُصْرَفُونَ :

شما را از یک تن آفرید. سپس از او جفتش را پدید آورد. آن‌گاه هشت جفت از انعام برایتان به وجود آورد. شما را در شکم‌های مادرانتان طوری به وجود آورد که مرحله به مرحله، آفرینش جدیدی می‌گرفتید! آن هم درون تاریکی‌های سه گانه! این چنین است خداوندی که پروردگار شماست، فرمانروایی مطلق، آن اوست و هیچ معبودی جز او نیست. با وجود این، چگونه از حقایق منحرفتان می‌کنند؟!

۳۲۶ - اشاره به صفات قرآن کریم : سوره زمر آیه ۲۸

قُرْءَانًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ :

آن هم در قرآنی فصیح و روشن که هیچ کژی و انحرافی در آن راه ندارد. امید آنکه مردم

حرمت اوامر الهی را نگاه دارند!

۳۲۷ - اشاره به قبض روح توسط خداوند در زمان خواب و هنگام مرگ : سوره زمر آیه ۴۲

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ :

خداوند روح مردم را هنگام مرگشان می‌گیرد. و آنهایی که زنده‌اند، روحشان را در خواب می‌گیرد.

چنانچه فرمان مرگشان صادر شده باشد، روح آنها را نگه می‌دارد، و دیگران را [که موقع مرگشان فرا

نرسیده] بر می‌گرداند، آن هم تا مدتی معین و تقدیر شده! بدانید که در این نکات برای اهل تفکر

نشانه‌هایی است!

۳۲۸ - اشاره به حسابرسی اعمال فرشتگان : سوره زمر آیه ۷۵

وَنَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ : و فرشتگان را می‌بینی که دور تا دور عرش حلقه زده‌اند و در حال تسبیح و ستایش

پروردگارشان هستند. میان آنها نیز به حق داوری می‌گردد، [و سرانجام این حقیقت] گفته خواهد شد:

ستایش فقط سزاوار خداوندی است که پروردگار جهانیان است!

(سوره غافر)

سوره غافر چهلمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء بیست و چهارم قرآن قرار دارد. نامگذاری این سوره به نام غافر (به معنای آمرزش دهنده) به دلیل وجود این واژه در آیه سوم است. موضوع اصلی این سوره،

باطل نشان دادن جدال کفار برای از بین بردن حق (قرآن) است. در این سوره همچنین به داستان حضرت موسی (ع) و فرعون اشاره شده و درباره نشانه‌های اثبات توحید و باطل بودن شرک سخن گفته شده است. از آیات مشهور این سوره، آیه شصتم است که خداوند از بندگان می‌خواهد که او بخوانند تا آنان را اجابت کند.

۳۲۹ - اشاره به عظمت آفرینش آسمان و زمین : سوره غافر آیه ۵۷

لَخَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ :
آفرینش آسمان‌ها و زمین از آفرینش مردم عظیم‌تر است. اما اکثر مردم درک نمی‌کنند!

۳۳۰ - اشاره به مراحل آفرینش انسان : سوره غافر آیه ۶۷

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُنَوِّقُ مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ :
او کسی است که شما را از خاک آفرید سپس از نطفه، سپس از علقه (لخته خون)، و سرانجام شما را چون طفلی [از شکم مادرانتان] خارج نمود تا به مرحله رشد و قوت رسیدید. بعد از آن پیر می‌شوید. و گروهی از شما پیش از رسیدن به این مرحله می‌میرند. بدینسان هر کس از شما عمر مقدرش را خواهد کرد. امید آن که [نسبت به این نکات] تعقل کنید!

۳۳۱ - اشاره به اراده خداوند بر هر چیزی : سوره غافر آیه ۶۸

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ :
او کسی است که زنده می‌کند و می‌میراند. و اگر اراده بر کاری کند فقط می‌گوید: موجود شو و بی‌درنگ موجود می‌شود!

(سوره فصلت)

سوره فَصِّلَتْ ، چهل و یکمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است از سوره‌های سجده‌دار قرآن که در جزء ۲۴ و ۲۵ قرآن جای گرفته است. واژه «فصلت» به معنای «شیوا بیان شده» در آیه سوم آمده و به همین جهت این سوره به این نام شهرت یافته است. سوره فصلت بیشتر درباره روی برگرداندن کافران از قرآن سخن می‌گوید. وحدانیت خدا، نبوت پیامبر(ص)، قیامت و اشاره به سرگذشت قوم عاد و ثمود از دیگر موضوعات مطرح شده در آن است. از آیات مشهور این سوره، آیه ۳۴ است که پیامبر را دعوت می‌کند در برابر بدرفتاری‌های کافران، رفتاری نیکو داشته باشد؛ همچنین آیه ۴۱ و ۴۲ که مفسران گفته‌اند دلیلی بر تحریف‌ناپذیری قرآن است.

۳۳۲ - اشاره به آفرینش زمین و آسمان : سوره فصلت آیات ۹ - ۱۰ - ۱۱ - ۱۲

آیه ۹ : قُلْ أَنْتُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ : بگو: چرا نسبت به کسی که زمین را در دو روز آفریده کافر می‌شوید؟! و برای او همتیانی قرار می‌دهید! او پروردگار جهانیان است!

آیه ۱۰ : وَجَعَلَ فِيهَا رُوسَى مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَوْثَنًا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّانِينَ : او کسی است که بر روی زمین کوه‌هایی استوار قرار داد. و زمین را با برکت کرد. و رزق و روزی موجود در آن را در چهار روز مساوی مقدر نمود، تا هر نیازمندی نیازش را بر طرف نماید!

آیه ۱۱ : ثُمَّ أَسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ : سپس به آسمان پرداخت در حالیکه دودی بیش نبود. آن‌گاه به آسمان و زمین گفت: [سوی من] آید چه

بخواهید چه نخواهید! و آن دو گفتند: سراپا فرمانبردار آمدیم!

آیه ۱۲ : فَفَضَّلْنَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ

الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحَفِظْنَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ :

پس آنها را به صورت هفت آسمان در دو روز آفرید، و کار هر آسمان را به آن وحی کرد. و آسمان دنیا را به چراغ‌هایی آراست و محفوظش داشت. این تقدیر آفرینش خدای قدرتمند و آگاه است

۳۳۳ - اشاره به شهادت اعضای بدن انسان در روز قیامت :

سوره فصلت آیات ۲۰ - ۲۱ - ۲۲

آیه ۲۰ : حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ : تا جاییکه وقتی به آتش می‌رسند گوش‌ها و چشم‌ها و پوست‌هایشان علیه آنها به خاطر عملکردشان شهادت می‌دهند

آیه ۲۱ : وَقَالُوا لَجُلُودِهِمْ لَمْ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقْنَا اللَّهَ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ : و آنها به پوست‌شان گویند: چرا علیه ما شهادت دادید؟! جواب دهند: خداوند ما را به سخن واداشت، همان خدایی که هر چیز را به سخن وادارد! هم او که اول بار شما را خلق کرد و به سویش باز می‌گردید

آیه ۲۲ : وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَوِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ : شما اگر اعمال بدتان را [در دنیا] مخفی نگاه می‌داشتید، به خاطر این نبود که می‌ترسیدید روزی گوش‌ها و چشم‌ها و پوست‌های شما علیه شما شهادت دهند، بلکه به خاطر این بود که گمان می‌کردید خداوند، بسیاری از عملکردهای شما را نمی‌داند

۳۳۴ - اشاره به عاقبت کسانی که به یگانگی الله استقامت ورزیدند : سوره فصلت آیه ۳۰ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ : کسانی که گفتند: الله پروردگار ماست، و بر این باور استقامت ورزیدند،

فرشتگان رحمت بر آنها نازل شوند که: هیچ خوف و یأس و اندوهی به خود راه ندهید. و بشارت باد شما را به همان بهشتی که وعده‌تان داده‌اند!

۳۳۵ - اشاره به اینکه چگونه جواب بدی رفتار و کردار دیگران را بدهیم :

سوره فصلت آیات ۳۴ - ۳۵

آیه ۳۴ : وَلَا تَسْتَوِی الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ ادْفَعْ بِالَّتِی هِیَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِی بَیْنَكَ وَبَیْنَهُ

عَدُوَّةٌ كَأَنَّهُ وَلِیٌّ حَمِیمٌ :

خوبی با بدی یکسان نیست. بدی را با خوبی دفع کن تا دشمنان پرکینه تو به دوستان صمیمی تبدیل شوند

آیه ۳۵ : وَمَا یُلْقُهَا إِلَّا الَّذِینَ صَبَرُوا وَمَا یُلْقُهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِیمٍ :

اما به این مقام و مرتبه کسی نائل نمی‌گردد جز کسانی که اهل صبرند و بهره از ایمانی بزرگ دارند!

۳۳۶ - اشاره به پناه بردن به خداوند بزرگ هنگام وسوسه شدن توسط شیطان :

سوره فصلت آیه ۳۶

وَأِمَّا یَنزَغَنَّكَ مِنَ الشَّیْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ :

چنانچه از سوی شیطان دچار وسوسه‌ای شدی به خداوند بزرگ پناه ببر، زیرا او شنوا و آگاه است!

۳۳۷ - اشاره به روی برگرداندن انسان از خداوند در هنگام شادی و مسرت و تضرع و زاری و دعا

به درگاه خداوند به هنگام مصیبت و گرفتاری : سوره فصلت آیه ۵۱

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَ بِجَانِبِهِ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِیضٍ :

هرگاه انسان را مشمول رحمت و نعمتی می‌کنیم روی بر می‌گرداند و از حقیقت دور می‌شود، و هرگاه

شرو مصیبتی به او رسد شروع به دعاهای عریض و طویل می‌کند!

(سوره شوری)

سوره شوری چهل و دومین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است و در جزء ۲۵ قرار دارد. وجه تسمیه این سوره به «شوری»، استفاده از این واژه به عنوان یکی از صفات مؤمنان در آیه ۳۸ است. موضوع بحث سوره شوری در باب وحی است و به موضوعات دیگری مثل توحید، معاد و صفات مؤمنان و کفار نیز پرداخته است. آیه ۲۳ معروف به آیه مودت و آیه ۳۸ درباره اهمیت مشورت کردن، از آیات مشهور این سوره است. آیه ۴۰ این سوره برای مشروعیت قصاص مورد استناد فقیهان واقع شده است.

۳۳۸ - اشاره به کسانی که به دنبال امیال دنیوی هستند : سوره شوری آیه ۲۰
مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ ۚ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ :
هرکس کشت و زراعت آخرت را بخواهد بر محصولش می افزاییم
[و برکت می دهیم] و هر کس فقط کشت این دنیا را بخواهد از آن به او عطا می کنیم، اما دیگر در آخرت نصیبی نخواهد داشت!

۳۳۹ - اشاره به نحوه رفتار در مقابل بدی دیدن و پاداش عفو کردن :
سوره شوری آیات ۴۰ - ۴۱ - ۴۲ - ۴۳
آیه ۴۰ : وَجَزَاؤُا سَيِّئَةٍ سَيِّئَةً مِّثْلُهَا ۖ فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ :
بدانید! که جزای بدی، همانند آن بدی است. اما اگر کسی عفو کند و اقدام به اصلاح نماید، پاداشش بر عهده خداوند است. بدانید! خداوند ظالمان را دوست ندارد

آیه ۴۱ : وَلَمَنْ آتَنَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ ۚ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيلٍ :
بر کسی که پس از مظلوم واقع شدنش، غلبه نماید ایرادی نیست

آیه ۴۲ : إِنَّمَا أَلْسَبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ : بلکه ایراد بر کسانی است که به مردم ظلم می کنند و به ناحق در روی زمین سرکشی می نمایند. بدانید آنها گرفتار عذابی دردناکند!

آیه ۴۳ : وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنَ عَظَمِ الْأُمُورِ :
اما کسیکه صبر کند و عفو نماید، کار او، از کارهای پر ارزش و بزرگ است

۳۴۰ - اشاره به اراده خداوند برای اهداء فرزند دختر یا پسر :

سوره شوری آیات ۴۹ - ۵۰

آیه ۴۹ : لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ يَهَبُ لِمَن يَشَآءُ اِنثًا وَيَهَبُ لِمَن يَشَآءُ الذَّكَوٰرَ :
فرمانروایی آسمان ها و زمین از آن خداست، هرچه بخواهد خلق می کند، به هر که صلاح بداند دختر می بخشد و به هر که صلاح بداند پسر عطا می کند

آیه ۵۰ : اَوْ يَزُوْجُهُمْ ذُكْرَانًا وَاِنثًا وَيَجْعَلُ مَن يَشَآءُ عَقِيْمًا اِنَّهُ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ :
و یا هم پسر می دهد و هم دختر. و هر که را صلاح بداند عقیم می گرداند، و او بر همه امور تواناست

۳۴۱ - اشاره به نحوه سخن گفتن خداوند با انسان : سوره شوری آیه ۵۱

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحْيًا اَوْ مِّنْ وَّرَآئِ حِجَابٍ اَوْ يُرْسِلَ رَسُوْلًا فَيُوْحِيْ بِاٰذْنِهٖۙ مَا يَشَآءُ اِنَّهُ عَلٰى حَكِيْمٍ :
سزاوار هیچ انسانی نیست که خداوند با او سخن بگوید، مگر از طریق وحی یا از ورای حجاب و یا به اذن خدا، به واسطه رسولی آنچه را که بخواهد وحی می نماید، زیرا او بلند مرتبه و حکیم است

(سوره زخرف)

سوره زُخْرُف چهل و سومین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است و در جزء ۲۵ قرآن قرار دارد. نام این سوره از واژه زخرف به معنای زر و زیور در آیه ۳۵ گرفته شده است. این سوره درباره اهمیت قرآن و نبوت پیامبر (ص)، برخی دلایل توحید و مبارزه با شرک سخن می‌گوید و سرگذشت برخی از پیامبران پیشین و اقوام آنان را بیان می‌کند. بنابر برخی کتاب‌های تفسیری، محور اصلی این سوره، انذار و هشدار به انسان است. از آیات مشهور این سوره آیه چهارم و هفتاد و چهارم است که اولی درباره ام‌الکتاب و لوح محفوظ سخن می‌گوید و دومی درباره خلود اهل جهنم.

(سوره دُخان)

سوره دُخان چهل و چهارمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء ۲۵ قرآن قرار دارد. این سوره را از آن رو دُخان نامیده‌اند که آیه دهم آن، از عذابی به نام دخان (دود) برای کافران سخن گفته است. سوره دخان، قرآن را نازل‌شده در شب قدر معرفی می‌کند و به کافران که در قرآن شک می‌کنند، هشدار به عذاب می‌دهد. در این سوره همچنین داستان حضرت موسی و قوم بنی‌اسرائیل و قوم فرعون آمده است.

۳۴۲ - اشاره بر اینکه مرگ فقط برای زندگی دنیوی میباشد : سوره دخان آیه ۵۶

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّعَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ :
در آنجا مزه هیچ مرگی را نمی‌چشند، مگر همان مرگ اول [که در دنیا چشیدند] و خداوند، آنها را از عذاب جهنم حفظ می‌نماید

(سوره جاثیه)

سوره جاثیه چهل و پنجمین سوره از قرآن کریم میباشد که در مکه نازل شده است که در جزء ۲۵ قرآن جای دارد. این سوره را جاثیه می‌نامند، زیرا در آیه ۲۸ آن، از به زانو درآمدن هر امتی در قیامت برای گرفتن نامه اعمالش سخن گفته شده است. جاثیه در لغت به معنای به زانو درآمده است. بحث حقانیت قرآن، وحدانیت خداوند و تهدید گمراهانی که اصرار بر عقاید انحرافی خود دارند و همچنین دعوت مؤمنان به عفو کافران و توصیف صحنه‌هایی از قیامت از موضوعات مطرح‌شده در این سوره است.

(سوره الاحقاف)

سوره اَحْقَاف چهل و ششمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء ۲۶ قرآن جای دارد. احقاف به معنای شن‌زار، اشاره به سرزمین قوم عاد یعنی قوم حضرت هود دارد. سوره احقاف درباره قیامت و جایگاه و وضعیت مؤمنان و کافران در آن و از بیهوده‌نبودن خلقت این جهان سخن می‌گوید و خداوند را توانا در زنده‌کردن مردگان معرفی می‌کند. در این سوره در مورد نیکی به پدر و مادر توصیه شده است.

۳۴۳ - اشاره به احترام به پدر و مادر : سوره احقاف آیات ۱۵ - ۱۶ - ۱۷

آیه ۱۵ - وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ

وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ

نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَلَدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ

وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ :

ما انسان را سفارش کردیم تا نسبت به پدر و مادرش نیکی کند. مادری که با زحمت دوران حاملگی را تحمل کرد، و با دشواری او را وضع حمل نمود. حال آنکه دوران بارداری و باز گرفتنش از شیر، سی ماه بود. تا آن وقت که به قوت و نیرومندی رسید، و چهل ساله شد و گفت: پروردگارا! به من توفیق ده تا شکر نعمتهایی که به من و پدر و مادرم عطا کرده‌ای به جا بیاورم. و اعمال نیک و شایسته‌ای که باعث خشنودی توست انجام دهم، و فرزندان مرا صالح گردان، زیرا من به سوی تو بازگشته‌ام و تسلیم تو شده‌ام!

آیه ۱۶ - أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَقَبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصِّدْقِ

الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ :

اینها کسانی هستند که ما بهترین عملکردهایشان را قبول می‌کنیم و از گناهان‌شان می‌گذریم. آنها در

زمره اهل بهشتند. این همان وعده راستی است که به آنها داده شده است

آیه ۱۷ - وَالَّذِي قَالَ لِوَلَدَيْهِ أَفِ لَكُمَا اتَّعَدَانِي أَنْ أَخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ

وَيْلَكَ ءَايَنُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ :

و کسی که به پدر و مادرش بگوید آف بر شما! آیا شما به من وعده می‌دهید که از گور برمی‌خیزم در

حالیکه قبل از من مردم بسیاری مرده‌اند [و برنخاسته‌اند؟!] و با این وجود شما از درگاه خدا استغاثه

می‌کنید؟! وای بر تو! به حقیقت ایمان بیاور، زیرا وعده خدا حق است! و او جواب دهد: این

چیزها جز افسانه پیشینیان نیست

۳۴۴ - اشاره بر نزول قرآن بر جنیان توسط پیامبر حضرت محمد (ص) :

سوره احقاف آیات ۲۹ - ۳۰ - ۳۱ - ۳۲

آیه ۲۹ : وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا

فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِم مُّنْذِرِينَ :

(به یاد آر!) هنگامیکه گروهی از جنیان را به سوی تو روانه کردیم تا قرآن را گوش دهند. آنها وقتی حضور یافتند به یکدیگر گفتند: ساکت! گوش کنید. و هنگامیکه تمام شد. به سوی قوم خود بازگشتند قوم خود را نسبت به حقایق هشدار دادند!

آیه ۳۰ : قَالُوا يَلْقَوْنَآ إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى

طَرِيقِ مُسْتَقِيمٍ :

گفتند: ای قوم ما [آیات] کتابی را شنیدیم که بعد از موسی نازل شده است، در حالیکه تصدیق کننده کتب آسمانی پیشینیان است! این کتاب به سوی حق راهنمایی می‌کند. و همواره بر راه راست و درست است

آیه ۳۱ : يَلْقَوْنَآ أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ ۖ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ :
ای قوم ما! دعوت کننده الهی را اجابت کنید، و به او ایمان بیاورید، که [خداوند] همه گناهان شما را می‌آمرزد و از عذاب دردناک پناهتان می‌دهد!

آیه ۳۲ : وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ :
و هر کس دعوت کننده الهی را اجابت نکند، در زمین در امان نیست.

و غیر از خدا هیچ تکیه گاه و پناهی ندارد. و چنین کسانی در گمراهی واقعی‌اند

(سوره محمد)

سوره محمد چهل و هفتمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مدینه نازل شده است که در جزء ۲۶ قرآن جای دارد. ذکر نام محمد(ص) در آیه دوم را دلیل نامگذاری این سوره دانسته‌اند. موضوع اصلی آن ویژگی‌های مؤمنان و کفار و عاقبت آنها در آخرت است. آیه هفتم سوره محمد که بر چگونگی دریافت نصرت الهی اشاره دارد، از آیات مشهور و نامدار این سوره است. آیه چهارم مبنی بر ممنوعیت کشتن اسیران جنگی و آزادی آنان به صورت رایگان یا در قبال دریافت فدیة، از آیات الاحکام آن شمرده شده است.

۳۴۵ - اشاره به جنگ با کافران و یاری خداوند : سوره محمد آیات ۴ - ۵ - ۶

آیه ۴ : فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَثْنَتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فِئَامًا مِّنَّا بَعْدَ وَاِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَالُهُمْ :

هنگامیکه در میدان جنگ با کافران روبرو شدید گردن‌هایشان را بزنید، تا آنها را در هم بکوبید. اسیران را محکم ببندید. سپس یا بر آنها منت گذاشته [آزادشان کنید]. و یا در قبال آزادی‌شان فدیة بگیرید. تا آنگاه که جنگ پایان پذیرد. بدانید! اگر خدا می‌خواست خودش از آنها انتقام می‌گرفت، اما اراده کرده تا برخی از شما را به واسطه برخی دیگر مورد امتحان قرار دهد! کسانی که در راه خدا کشته شده‌اند، خداوند هرگز عملکردشان را نابود نمی‌کند

آیه ۵ : سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ :

آیه ۶ : وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ :

می‌کند

۳۴۶ - اشاره به عاقبت کسانی که به حقایق ایمان آورده اند و کسانی که به حقایق

کافر شده اند : سوره محمد آیه ۱۲

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

يَتَمَنَّوْنَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ :

خداوند کسانی را که به حقایق ایمان آورند، و عملکردی مفید و شایسته داشته باشند، به بهشت‌هایی که نهرها در آن جاری است وارد می‌نماید. و کسانی که به حقایق کافر گشته‌اند، از متاع زودگذر دنیا بهره می‌گیرند. و هم چون چهارپایان می‌خورند! و سرانجام آتش دوزخ جایگاهشان خواهد بود

۳۴۷ - اشاره به توصیف بهشت برین : سوره محمد آیه ۱۵

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَّاءٍ غَيْرِ ءَاسٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءُهُمْ :

وصف بهشتی که به نگاه دارندگان حرمت حريم الهی وعده داده شده است این‌گونه است؛ نهرهایی از

آب زلال، نهرهایی از عسل مصفی! و برای آنها در بهشت از تمامی میوه‌ها موجود است و

[از همه بهتر] مغفرتی از جانب پروردگارشان! آیا چنین کسانی همانند آنهایی هستند که جاودانه در

آتش‌اند و آب سوزنده خورنده می‌شوند، که امعاء آنها را پاره پاره می‌کند؟!]

۳۴۸ - اشاره به کسانی که بر قرآن تدبیر نمی‌کنند : سوره محمد آیه ۲۴

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ يَكُنْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا :

چرا در قرآن تدبیر نمی‌کنند؟! شاید بر قلب‌هایشان قفل هاست!

۳۴۹ - اشاره به لحظه مرگ کسانی که از خشنودی خداوند کراحت داشتند :

سوره محمد آیات ۲۷ - ۲۸

آیه ۲۷ : فَكَيفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأُدْبِرُوا :

چه حالی خواهند داشت زمانیکه فرشتگان [مرگ، جان‌شان را می‌گیرند] بر صورت

و پشت‌هایشان می‌زنند!

آیه ۲۸ - ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَلَهُمْ :
این به خاطر آن است که از آنچه که خدا را به خشم می آورد پیروی می کردند و از
خشنودی خدا کراهت داشتند! سرانجام [خداوند] عملکردشان را نابود و بی اثر ساخت

۳۵۰ - اشاره به امتحان و آزمون الهی : سوره محمد آیه ۳۱

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَنَّكُمْ أَخْبَارَكُمْ :
ما همه شما را امتحان می کنیم، تا مشخص نماییم مجاهدان و صابران شما چه کسانی هستند! تا اخبار
و حدیثتان را بیازماییم

۳۵۱ - اشاره به واقعیت زندگی دنیوی : سوره محمد آیات ۳۶ - ۳۷

آیه ۳۶ : إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ :
بدانید که زندگی دنیا فقط بازیچه و سرگرمی است. چنانچه به حقایق ایمان بیاورید و حرمت
پروردگارتان را نگاه دارید، خدا نیز پاداش شما را عطا خواهد کرد و خدا اموال شما را نمی خواهد!
آیه ۳۷ : إِنْ يَسْأَلْكُمْوهَا فَيُخَفِّكُمْ تَبَخَّلُوا وَيُخْرِجْ أَضْعَافَكُمْ :
هرچند که اگر اموال شما را طلب کند، و با اصرار هم طلب کند، شما بخل می ورزید! خداوند این چنین
بخل و کینه های شما را آشکار می کند

۳۵۲ - اشاره به بخیلان و کسانی که انفاق نمی کنند : سوره محمد آیه ۳۸

هَآئِنُكُمْ هَآلَاءٍ تَدْعُونَ لِتُقَفَّفُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلْ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلْ عَنِ نَفْسِهِ ۗ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ
وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ :
آگاه باشید شما همان جماعتی هستید که برای انفاق در راه خدا دعوت شده اید، اما عده ای از شما بخل
می ورزند؛ بدانید هرکه بخل بورزد به ضرر خود، بخل ورزیده است، زیرا خداوند بی نیاز است و این
شما هستید که محتاج اید! و چنانچه از حق سرپیچی کنید خداوند مردم دیگری را به جای شما
می آورد که مثل شما نخواهند بود!

(سوره فتح)

سوره فتح چهل و هشتمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مدینه نازل شده است

که در جزء ۲۶ قرآن جای دارد. (فتح) نامیدن این سوره به این دلیل است که در ابتدای سوره، از

فتح مبین سخن می‌گوید. محتوای اصلی این سوره درباره پیروزی نهایی مسلمانان، پاداش ایمان و جهاد و اخلاص، بخشش لغزش‌های مجاهدین، هشدار به کافران و مسلمانان کاهل و در نهایت جهانی شدن دین خدا است. آیه نخست درباره فتح مبین و آیه ۱۸ درباره بیعت رضوان از آیات مشهور سوره فتح است.

۳۵۳ - اشاره به ستایش خداوند : سوره فتح آیه ۹

لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا :

تا همه به خداوند و پیامبرش ایمان بیاورید، و یاریش کنید و گرامی‌اش دارید، و او را هر صبح و شام تسبیح گوید

۳۵۴ - اشاره به کسانی که با حضرت محمد (ص) بیعت کردند : سوره فتح آیه ۱۰

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمَن يُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا :

کسانی که دست بیعت به تو می‌دهند، در واقع با خدا بیعت کرده‌اند. دست خدا بالای دست آنان است، پس کسی که عهدش را بشکند به زیان خود رفتار کرده است، و هرکس به عهدی که با خدا بسته وفادار بماند به زودی او را پاداشی بزرگ عطا نماید

۳۵۵ - اشاره به عاقبت ایمان نیاوردن به خدا و پیامبرش : سوره فتح آیات ۱۳ - ۱۴

آیه ۱۳ : وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا :
هرکس به خدا و پیامبرش ایمان نیاورد بداند که ما برای کافران آتشی سوزان

تدارک دیده‌ایم!

آیه ۱۴ : وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ

غَفُورًا رَحِيمًا :

فرمانروایی آسمان‌ها و زمین از آن خداست. هر کس را صلاح بداند، می‌آمرزد و هر که

را صلاح بداند مجازات می‌کند. بدانید که خداوند آمرزنده و با گذشت است!

۳۵۶ - اشاره به حکم لغو جهاد یا جنگ برای نابینا و لنگ و بیمار : سوره فتح آیه ۱۷

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ

جَنَّتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَن يَتَوَلَّ يَْعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا :

بر نابینا و لنگ و بیمار گناهی نیست [اگر به جهاد نروند] بدانید! هرکس از خدا و پیامبرش اطاعت کند،

خداوند او را به بهشت‌هایی که نهرها در آن جاری است داخل می‌نماید. و هر کس [از فرمان حق] روی

برگرداند او را به عذاب دردناکی مجازات می‌کند!

۳۵۷ - اشاره به حقانیت پیامبری محمد رسول الله (ص) و یارانش : سوره فتح آیه ۲۹

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ

وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ

شَطْطُهُ فَأَازَرَهُ فَأَسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوْقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا :

محمد رسول خداست، و کسانی که با او هستند نسبت به کفار، سرسخت و نسبت به یکدیگر با عطف و

مهربانند. آنها را می‌بینی که اهل رکوع و سجودند و همواره فضل و رضای خداوند را جست و جو

می‌کنند. نشانه آنها اثر سجودی است که در چهره‌هایشان نمایان است. وصفشان در تورات آمده! و

توصیفشان در انجیل، چون گیاهی است که جوانه‌اش را برآورد و به تقویت آن پرداخته تا محکم

شود، و بر پای خود بایستد و کشاورزان را به شگفتی وا دارد! و کافران را خشمگین

سازد! بدانید خداوند از میان آنها کسانی را که به حقایق ایمان بیاورند، و

عملکردی نیک و شایسته داشته باشند، به مغفرت و پاداش بزرگی وعده داده است!

(سوره حُجرات)

سوره حُجرات چهل و نهمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مدینه نازل شده است که در جزء ۲۶ جای دارد. حجرات جمع حُجره به معنای اتاق است که در آیه چهارم آمده است. سوره حجرات درباره آداب برخورد با پیامبر(ص) و نیز برخی از اخلاقیات بد اجتماعی همچون سوءظن، تَجَسُّس و غیبت سخن می‌گوید. آیه اُخوت، آیه نبأ و آیه غیبت از آیات مشهور این سوره است. آیه سیزدهم نیز که گرامی‌ترین فرد را نزد خداوند، باتقواترین افراد می‌داند از جمله آیات مشهور این سوره محسوب شده است

۳۵۸- اشاره به وظیفه یک مومن در قبال جدال و دعوای بین اهل ایمان :

سوره حجرات آیات ۹ - ۱۰

آیه ۹ : **وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَفْتَلُوا أَلْتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ :** چنانچه دو گروه از اهل ایمان به جدال با یکدیگر پرداختند بین آنها صلح و آشتی برقرار نمایید، و اگر یکی از آنها بر دیگری ستم کرده است، با ستمکار بجنگید تا اینکه به فرمان خدا باز گردد و اگر [به فرمان حق] بازگشت، عادلانه بین آنها صلح برقرار کنید. همواره با عدالت رفتار کنید، زیرا خداوند عادلان را دوست دارد

آیه ۱۰ : **إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ :** و بدانید مؤمنان، برادران یکدیگرند، پس بین برادرانتان صلح و سازش برقرار کنید، و حرمت اوامر الهی را نگاه دارید، امید آنکه مشمول رحمت الهی شوید!

۳۵۹ - اشاره به مسخره نکردن و عیب جویی نکردن از همدیگر :

سوره حجرات آیه ۱۱

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِاللِّغَالِبِ بِنِسِ الْأَسْمِ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُم الظَّالِمُونَ :

ای اهل ایمان! مبادا گروهی، گروه دیگر را مسخره کنند. شاید آنها بهتر از اینان باشند، مبادا گروهی از زنان، زنان دیگری را مسخره کنند، شاید آن زنان بهتر از اینان باشند! هیچگاه از یکدیگر عیبجویی نکنید، و همدیگر را با القاب زشت صدا نزنید. حقیقتاً پلیدی و ناپاکی، آن هم بعد از ایمان آوردن، زشت و زننده است! بدانید هر کس به درگاه خداوند توبه نکند بدون شک ظالم است!

۳۶۰ - اشاره به غیبت نکردن و تهمت نزدن به یکدیگر : سوره حجرات آیه ۱۲

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ :

ای اهل ایمان! از بسیاری از گمانهایتان اجتناب کنید، زیرا بعضی از گمانها گناه است! [در امور یکدیگر] تجسس نکنید. و از همدیگر غیبت نکنید. آیا کسی از شما دوست دارد که گوشت برادر مرده خود را بخورد؟! همهتان از آن کراحت دارید! پس حرمت اوامر الهی را نگاه دارید و بدانید خداوند توبه‌پذیر و با گذشت است!

۳۶۱ - اشاره به خلقت انسان و گرمی ترین انسان نزد خداوند : سوره حجرات آیه ۱۳

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقْوَاهُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ :

ای مردم! ما شما را از یک مذکر و یک مؤنث آفریدیم. آنگاه شما را گروه‌ها و قبایل

مختلفی قرار دادیم تا یکدیگر را بشناسید [بدانید] گرمی‌ترین شما نزد خداوند،

حرمت‌گزارترین شما به حریم الهی است! براستی خداوند از همه چیز آگاه و با خبر

است

۳۶۲ - اشاره به تفاوت بین ایمان آوردن و مسلمان شدن : سوره حجرات آیه ۱۴

قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَامَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي

قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ :

اعراب بادیه‌نشین گفتند: ما ایمان آوردیم! بگو: شما! ایمان نیاورده‌اید، بلکه بگویند: اسلام

آوردیم [تسلیم شده‌ایم]، زیرا هنوز ایمان به قلب‌های شما وارد نشده است! چنانچه خدا و پیامبرش را

اطاعت کنید، از پاداش عملکرد شما چیزی کم نخواهد شد، زیرا خداوند آمرزنده و با گذشت است

۳۶۳ - اشاره به آگاهی خداوند به تمام امور : سوره حجرات آیه ۱۸

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ :

خداوند غیب و نادیده‌های آسمان‌ها و زمین را می‌داند، و بی‌شک خداوند نسبت به عملکردتان بیناست!

(سوره ق)

سوره ق پنجاهمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء ۲۶ جای دارد.

این سوره را «قاف» می‌نامند؛ زیرا با حرف مقطعه «ق» آغاز شده است. معاد و تعجب کافران از زنده

شدن مجدد مردگان، نبوت، توحید و قدرت الهی از موضوعات مطرح شده در این سوره است.

آیه ۱۶ سوره «ق» که خدا را به آدمی از شاهرگش نزدیک‌تر می‌داند، از آیه‌های مشهور این سوره

است.

۳۶۴- اشاره به نزدیکی خداوند به انسان (از رگ گردن به انسان نزدیک تر است)

سوره ق آیه ۱۶

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ :

ما انسان را خلق کرده ایم و کاملاً از وسوسه های نفسانی اش آگاهیم، زیرا ما از رگ گردنش به او

نزدیک تریم

۳۶۵- اشاره به وظیفه دو فرشته یمین و یسار : سوره ق آیه ۱۷ - ۱۸

آیه ۱۷ : إِذْ يَتَلَفَّى الْأُمْتَلِفَانِ عَنْ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ :

[به یاد داشته باشید که!] آن دو فرشته موجود در چپ و راست انسان، عملکردهای او را ضبط می نمایند

آیه ۱۸ : مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ :

انسان هیچ کلامی را نمی گوید، مگر آنکه در کنارش مراقبی آماده، او را زیر نظر دارد!

۳۶۶- اشاره به روز وعده الهی و دمیده شدن در صور : سوره ق آیات ۲۰ - ۲۱

آیه ۲۰ : وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعْدِ :

در صور دمیده شود و آن روز، روز وعده های مجازات الهی است

آیه ۲۱ : وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ :

و هر انسانی به سوی محشر آید، در حالیکه با او یک سوق دهنده و یک گواه همراه است!

۳۶۷- اشاره به فرشته غرین و ارائه نامه اعمال انسان به درگاه خداوند : سوره ق آیه ۲۳

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ :

فرشته قرین او گوید: این نامه اعمال اوست که من آماده کرده ام!

۳۶۸- اشاره به گزارش فرشته قرین : سوره ق آیات ۲۷ - ۲۸

آیه ۲۷ : قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ :

فرشته قرین او گوید: پروردگارا من او را به طغیان و سرکشی وادار نکردم! خود او در

اعماق گمراهی بود

آیه ۲۸ : قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعْدِ :

[خدا] گوید: نزد من مجادله نکنید. قبل از این درباره مجازات ها با شما سخن گفته بودم!

۳۶۹ - اشاره به عاقبت توبه کنندگان : سوره ق آیات ۳۳ - ۳۴ - ۳۵

آیه ۳۳ : مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ :
آنکه از خدای رحمان در نهان می‌ترسید و به درگاهش دلی توبه‌کار آورده است!

آیه ۳۴ : ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ :
[به آنها گویند]: به سلامت وارد بهشت شوید، این همان روز جاودان است!

آیه ۳۵ : لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ :
آنچه بخواهند در بهشت برایشان مهیاست حال آنکه نزد ما بیشتر است!

۳۷۰ - اشاره به خلقت آسمان و زمین در شش روز توسط خداوند بلند مرتبه : سوره ق آیه ۳۸

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ :
ما آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست را در شش روز خلق کردیم. و هیچ خسته و ملول نشدیم

۳۷۱ - اشاره به زمان هایی برای تسبیح و ثنای خداوند و آدای فریضه نماز شب :

سوره ق آیات ۳۹ - ۴۰

آیه ۳۹ : فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ :
پس بر آنچه می‌گویند: صبر داشته باش. و قبل از طلوع آفتاب و قبل از غروب آن، تسبیح و ستایش

پروردگارت را بگویی

آیه ۴۰ : وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَرَ الْسُّجُودِ :
و هم پاره‌ای از شب را تسبیح گوی او باش. و هم بعد از هر سجده!

(سوره الذاریات)

سوره ذاریات پنجاه و یکمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء ۲۶ و ۲۷ قرآن جای دارد. ذاریات جمع ذاریه به معنای باد است. موضوع اصلی سوره ذاریات، قیامت است. در این سوره همچنین به توحید و نشانه‌های خدا در آفرینش، مهمانی فرشتگان در خانه ابراهیم(ع) و مأموریتشان برای عذاب قوم لوط، داستان موسی (ع) و سرگذشت قوم عاد، قوم ثمود و قوم نوح پرداخته شده است. از آیات مشهور این سوره، آیه ۵۶ است که عبادت خداوند را هدف از آفرینش انسان و جنیان معرفی می‌کند.

۳۷۲- اشاره به نفرین خداوند بر دروغ گویان : سوره ذاریات آیات ۱۰ - ۱۱

آیه ۱۰ : قُتِلَ الْخَرِصُونَ : مرگ بر دروغ گویان!

آیه ۱۱ : الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ : همان‌هایی که در نادانی و غفلت فرو رفته‌اند

۳۷۳ - اشاره به مکان وعده های الهی : سوره ذاریات آیه ۲۲

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ :

رزق شما و آنچه به شما وعده داده شده است، در آسمان است

۳۷۴ - اشاره به علت خلقت جن و انس : سوره ذاریات آیه ۵۶

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ :

جن و انس را خلق نکردم مگر برای آنکه بنده‌ام باشند!

(سوره طور)

سوره طور پنجاه و دومین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء ۲۷ جای دارد. در آیه نخست این سوره به (طور) سوگند یاد شده و به همین دلیل این سوره را طور نامیده‌اند. گفته شده منظور از طور، کوهی است که در آن به حضرت موسی(ع) وحی می‌شد. سوره طور کافران را تهدید به عذاب می‌کند و ویژگی‌هایی از آن عذاب را بیان می‌کند. سپس بخشی از نعمت‌های بهشتیان را شرح می‌دهد و منکران نبوت پیامبر(ص) را توبیخ می‌کند.

۳۷۵ - اشاره به زمان حمد و تسبیح خداوند یگانه : سوره طور آیه ۴۹

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَرَ الْجُومِ :

در پاره‌ای از شب و نیز هنگامیکه ستارگان ناپدید می‌شوند خدای را تسبیح گوی

(سوره نجم)

سوره نجم، پنجاه و سومین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء بیست و هفتم قرار گرفته است. این سوره جزو چهار سوره‌ای است که سجده واجب دارند و به سوره‌های عزائم معروف‌اند. از موضوعات مطرح در این سوره، داستان معراج رفتن پیامبر(ص)، نکوهش مشرکان به سبب پرستش بت‌ها و سخن از معاد است. از آیات مشهور سوره نجم، آیه ۳ و ۴ است که می‌گوید پیامبر(ص) از روی هوا و هوس سخن نمی‌گوید و برای اثبات عصمت پیامبر(ص) مورد استناد قرار گرفته است آیات ۸ و ۹ که فاصله پیامبر تا خداوند یا جبرئیل را در معراج، به اندازه دو کمان توصیف می‌کند نیز از جمله آیات مشهور این سوره است

۳۷۶ - اشاره به وحی شدن به حضرت محمد مصطفی (ص) و عروج ایشان به

سدره المنتهی و جنت الماوی :

سوره نجم آیات ۱۰ - ۱۱ - ۱۲ - ۱۳ - ۱۴ - ۱۵ - ۱۶

آیه ۱۰ : فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ : پس خداوند به بنده‌اش آنچه را باید وحی می‌کرد، وحی کرد!

آیه ۱۱ : مَا كَذَّبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ : دل، آنچه را که دید دروغ‌اش ندانست

آیه ۱۲ : أَفْتُمِرُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ : آیا در آنچه می‌بیند با او مجادله می‌کنید؟!

آیه ۱۳ : وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ : آن را بار دیگر دیده است!

آیه ۱۴ : عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ : نزد سدره المنتهی

آیه ۱۵ : عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ : که جنه الماوی کنار آن است

آیه ۱۶ : إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ : در این هنگام چیزی سدره المنتهی را پوشانده بود

۳۷۷ - اشاره بر اینکه تا زمانی که خداوند نخواهد شفاعت کسی را قبول نمیکند :

سوره نجم آیه ۲۶

وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ :
چه بسیار فرشتگانی در آسمان‌ها وجود دارند که شفاعت‌شان هیچ سودی ندارد، مگر بعد از آنکه خدا

اجازه دهد، آن هم برای کسیکه صلاح بداند و راضی باشد!

۳۷۸ - اشاره به نهی نامگذاری زنانه برای فرشتگان : سوره نجم آیات ۲۷ - ۲۸

آیه ۲۷ : إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُؤْنَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً الْأُنثَىٰ :
کسانی که به آخرت ایمان ندارند فرشتگان را نامگذاری زنانه می‌کنند!

آیه ۲۸ : وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا :
در حالیکه نسبت به آن علم و آگاهی ندارند، آنها فقط از گمان خود پیروی می‌کنند و گمان

و پندار، کسی را از شناخت حق بی‌نیاز نمی‌کند!

۳۷۹- اشاره بر اینکه هر کس بار کناهان خود را به دوش میکشد :

آیه ۳۸

سوره نجم

أَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى :

بدانید! هیچکس بار گناه دیگری را بر دوش نمی‌کشد

۳۸۰- اشاره بر اینکه موجودات به صورت جفت (نر و ماده) واز نطفه آفریده شده اند :

آیات ۴۵ - ۴۶

سوره نجم

آیه ۴۵ : وَأَنَّهُ خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى : اوست که جفت‌های نر و ماده را آفریده است

آیه ۴۶ : مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى : و آن هم از نطفه‌ای که ریخته می‌شود!

(سوره قمر)

سوره قَمَر پنجاه و چهارمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء ۲۷ جای دارد. این سوره را قمر می‌نامند چون به معجزه شق القمر پیامبر اسلام(ص) اشاره می‌کند. آیات این سوره بیشتر مربوط به انذار و تهدید است و از اقوام پیشین و بدحالی‌شان در روز قیامت هنگام بیرون شدن از قبرها و حضورشان برای حساب قیامت، به جهت پندگیری از آنها یاد می‌کند. اقوامی که نامشان در این سوره آمده، قوم عاد، قوم ثمود، قوم لوط و قوم فرعون است. از آیات مشهور سوره قمر آیه‌ای است که می‌گوید قرآن برای پندآموزی آسان بیان شده است.

۳۸۱ - سرعت اجرای فرمان خدا : سوره قمر آیه ۵۰

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَحْدَةً كَلَمَحٍ بِالْبَصَرِ :

فرمان ما یک فرمان است همچون یک چشم بر هم زدن!

(سوره الرحمن)

سوره الرحمن ملقب به عروس قرآن، پنجاه و پنجمین سوره قرآن کریم میباشد که در جزء ۲۷ جای دارد. نامگذاری این سوره به نام «الرحمن» که یکی از نامهای الهی است، از کلمه آغازین سوره گرفته شده است. سوره الرحمن مجموعه‌ای از نعمت‌های خدا در دنیا و آخرت را برمی‌شمرد. همچنین در این سوره به برپایی قیامت و ویژگی‌های آن و چگونگی حسابرسی اعمال پرداخته شده است. خداوند در این سوره پس از ذکر هر نعمتی، از بندگان خود با آیه «فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ: پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را منکرید؟» اقرار می‌گیرد. این آیه ۳۱ مرتبه در سوره تکرار شده است.

۳۸۲ - اشاره بر منع کم فروشی : سوره الرحمن آیات ۷ - ۸ - ۹

آیه ۷ : وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ :

[بدانید خدای رحمان] آسمان را برافراشت و میزان را وضع کرد

آیه ۸ : أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ : تا از میزان طغیان نکنید

آیه ۹ : وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ :

عدالانه وزن کنید و کم‌فروشی نکنید!

۳۸۳ - اشاره به مواد اصلی برای خلق انس و جن : سوره الرحمن آیات ۱۴ - ۱۵

آیه ۱۴ : خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ :
انسان را از گِل خشکیده چون سفال آفرید

آیه ۱۵ : وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّن نَّارٍ : و جن را از شعله‌های رنگارنگ آتش آفرید

۳۸۴ - اشاره به حسابرسی انسان و اجنه در روز قیامت : سوره الرحمن آیه ۳۱

سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيَّهَ النَّقْلَانِ : ای دو گروه جن و انس به زودی به حساب شما خواهیم رسید

۳۸۵ - اشاره به اینکه ماهیت انسانها در قیامت از چهره شان نمایان است :

سوره الرحمن آیه ۴۱

يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأَقْدَامِ :
مجرمان از علامت چهره‌هایشان شناخته می‌شوند و بر اساس پیشانی نوشت و اقدامات‌شان مواخذه می‌گردند!

۳۸۶ - اشاره به طبقات بهشت برین : سوره الرحمن آیات ۶۲ - ۶۳ - ۶۴

آیه ۶۲ : وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّاتٍ : غیر از دو بهشت، دو بهشت دیگر نیز هست

آیه ۶۳ : فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ : پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید؟!

آیه ۶۴ : مُدْهَامَتَانِ : هردو کاملاً سبز و خرم هستند

(سوره الواقعة)

سوره واقعه، پنجاه و ششمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء بیست و هفتم جای گرفته است. «واقعه» یکی از نام‌های قیامت است و در آیه اول این سوره آمده است. سوره واقعه درباره روز قیامت و وقایع آن سخن می‌گوید و مردم را در روز قیامت به سه گروه اصحاب یمین، اصحاب شمال و سابقون دسته‌بندی می‌کند و درباره جایگاه و پاداش یا عذاب هر گروه سخن می‌گوید

۳۸۷- اشاره به سه گروه از انسان ها :

سوره واقعه آیات ۷ - ۸ - ۹ - ۱۰ - ۱۱

آیه ۷ : وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً : در این هنگام شما سه گروه خواهید بود

آیه ۸ : فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ : گروهی خوشبخت و چه گروه خوشبختی!

آیه ۹ : وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ : گروهی بد بخت و چه گروه بدبختی!

آیه ۱۰ : وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ : و گروهی که در خوبی و خدمت کردن از همه پیشی گرفته‌اند

آیه ۱۱ : أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ : آنها مقربانند

(سوره حدید)

سوره حدید پنجاه و هفتمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مدینه نازل شده است که در جزء ۲۷ قرآن قرار دارد. نامگذاری این سوره به مناسبت یادکرد حدید (آهن) در آیه ۲۵ است. در این سوره به موضوعاتی مانند توحید، صفات الهی، عظمت قرآن و وضع مؤمنان و منافقان در قیامت پرداخته شده است. در سوره حدید به داستان برخی از پیامبران چون نوح، ابراهیم و عیسی پرداخته شده است. آیه چهارم درباره خلقت هستی در شش روز و آیه ۱۱ درباره نیکو بودن قرض الحسنه از آیات مشهور این سوره است.

۳۸۸ - اشاره به پاداش برای صدقه دهندگان : سوره حدید آیه ۱۸

إِنَّ الْمَصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ :
خداوند به مردان و زنان صدقه‌دهنده، آنهایی که به خدا قرض الحسنه می‌دهند، پاداش دوچندان عطا می‌کند، [علاوه بر آن] پاداش پرارزشی برایشان مهیاست

۳۸۹ - اشاره به وابستگی به زندگی دنیوی و تجمل پرستی : سوره حدید آیه ۲۰

أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ :

بدانید! که زندگی دنیا بازی و سرگرمی است. تجمل‌پرستی و مایه تفاخر بین شما و افزون‌طلبی در مال و اولاد است! مثل بارانی است که باعث محصول شود و کشاورزان را به شگفتی درآورد سپس خشک شود، و آن‌طور که می‌بینی زرد گردد، آنگاه تبدیل به خاشاک شود! بدانید که در آخرت یا مجازات شدید است یا مغفرت و خشنودی خداوند! و زندگی دنیا چیزی جز متاع فریب نیست!

۳۹۰- اشاره به نفی غرور و تکبر : سوره حدید آیه ۲۳

لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ :
تا هیچ‌گاه نسبت به چیزی که از دستتان رفته تأسف نخورید، و نسبت به چیزی که به
دستتان آمده خوشحال نگردید! زیرا خداوند هیچ متکبر مغروری را دوست ندارد

(سوره مجادله)

سوره مُجَادِلَه پنجاه و هشتمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مدینه نازل شده است که در جزء ۲۸ قرار گرفته است. سوره مجادله درباره حکمظهار، آداب معاشرت و همنشینی و منافقان سخن می‌گوید و مؤمنان را از ورود به حزب شیاطین و منافقان برحذر می‌دارد. آیه نجوا از آیات مشهور این سوره است. حضور درحزب خداوند و دور ماندن از عذاب الهی و فقر، از فضایل قرائت این سوره بیان شده است. سوره مجادله تنها سوره‌ای است که در تمام آیاتش کلمه «الله» آمده است.

۳۹۱- اشاره به حرام بودنظهار : سوره مجادله آیات ۲ - ۳ - ۴

آیه ۲ : الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِمَّا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ :

کسانی از شما که همسران خود راظهار می‌کنند، بدانند که زنانشان مادرانشان نیستند؛ مادرانشان کسانی هستند که آن‌ها را زانیده‌اند! بی‌شک آنها سخن دروغ و زشتی می‌گویند. حال آنکه خداوند عفو کننده و آمرزنده است!

آیه ۳ : وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَلِكُمْ تَوْعَظُونَ بِهِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ :

کسانی که زنانشان را ظاهر می کنند سپس نسبت به آنچه گفته اند پشیمان شده و برمی گردند، قبل از آمیزش جنسی باید بنده ای آزاد کنند. این چیزی است که شما به آن موعظه می شوید.

بدانید! که خداوند نسبت به عملکردتان آگاه است!

آیه ۴ : فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ :

اگر کسی [بنده ای] نیافت، قبل از آمیزش جنسی باید دو ماه پی در پی روزه بگیرد و اگر نمی تواند روزه بگیرد شصت مسکین را اطعام کند. این به خاطر آن است که به خدا و پیامبرش ایمان بیاورید. بدانید! که

این ها همه حدود الهی است و برای کسانی که حقایق را انکار کنند عذابی دردناک است

۳۹۲- اشاره به حضور خداوند در همه مکان : سوره مجادله آیه ۷

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ :

آیا نمی دانی که خداوند از آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است آگاه است؟! بدانید که هیچ نجوای

(سخن در گوشی) سه نفره ای نیست، مگر آن که چهارمین آن ها خدا باشد! و هیچ نجوای پنج نفره ای

نیست، مگر آن که ششمین آنها خدا باشد! و پایین تر از این تعداد و بالاتر از آن هم که باشد، خدا همراه

آنان است، هر جا که باشند! سرانجام در روز قیامت از عملکردشان باخبرشان می کند، زیرا خداوند نسبت

به هر چیزی داناست

۳۹۳ - اشاره به ریاکاران و درویشان : سوره مجادله آیات ۸ - ۹ - ۱۰

آیه ۸ : أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَىٰ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَنِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلُّونَهَا فَيَنْسُوا الصِّيرَ :

آیا کسانی را که از نجوای کردن نهی شده‌اند نمی‌بینی؟! آنها به کاری که از آن نهی شده‌اند باز می‌گردند، و برای ارتکاب گناه و تجاوز و نافرمانی از پیامبر با هم نجوای می‌کنند! و هنگامیکه نزد تو می‌آیند چنان سلام می‌کنند که خداوند آن‌گونه به تو سلام نکرده است! حال آنکه با خود می‌گویند: پس چرا خدا ما را به خاطر آنچه که می‌گوییم عذاب نمی‌کند؟! جهنم برای آنها بس است! در آن داخل می‌شوند و چه بد سرنوشتی است [این جهنم]!

آیه ۹ : يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَتَنَجَّوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَنِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَتَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ :

ای اهل ایمان! اگر با یکدیگر نجوای می‌کنید، به خاطر ارتکاب گناه و تجاوز و نافرمانی پیامبر نجوای نکنید، بلکه باید نجوایتان برای توسعه نیکی و پرهیزگاری باشد. حرمت خداوند را نگاه دارید، خدایی که به سوی او محشور خواهید شد!

آیه ۱۰ : إِنَّمَا النَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ :

نجوا، کار شیطان است تا اهل ایمان را محزون کند. هرچند هیچ زیانی به آنها نمی‌رساند، مگر به اذن الهی. پس همواره باید اهل ایمان بر خداوند توکل نمایند

۳۹۴ - اشاره به احترام گذاشتن به یکدیگر در مجالس و جا باز کردن برای هم :

سوره مجادله آیه ۱۱

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا

فَانشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ :

ای اهل ایمان! هرگاه به شما در مجالس گفته می‌شود برای دیگران جای باز کنید. جا باز کنید تا خدا نیز گره‌های کاری شما را باز کند! و چون گفته شود همگی برخیزید، برخیزید! خداوند مؤمنان شما و اهل دانش را به درجاتی ترفیع می‌دهد. بدانید که خدا نسبت به عملکردتان با خبر است

(سوره حشر)

سوره حشر پنجاه و نهمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مدینه نازل شده است که در جزء ۲۸ قرار دارد. نام این سوره از آیه دوم آن گرفته شده است که به اخراج یهودیان از مدینه اشاره می‌کند. سوره حشر با تسبیح خدا آغاز و با تقدیس او پایان می‌پذیرد. موضوعاتی از جمله شکست یهودیان بنی‌نضیر از مسلمانان، احکام تقسیم اموال و غنائمی که بدون جنگ نصیب مسلمانان می‌شود، ملامت منافقان و افشای اعمالشان، توصیف و تمجید از فداکاری‌های مهاجران، در این سوره بیان شده است.

۳۹۵ - اشاره به بیزاری شیطان از انسان و خداترس بودن شیطان : سوره حشر آیه ۱۶

كَمْثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ :
کار آنها چون شیطان است که به انسان گفت: [به حقایق] کافر شو، و چون کافر شد گفت:

من از تو بیزارم زیرا از خداوند، پروردگار جهانیان، می‌ترسم!

۳۹۶ - اشاره به عظمت قرآن : سوره حشر آیه ۲۱

لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأُمُثُلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ :

اگر این قرآن را بر کوهی نازل می‌کردیم آن را از خوف خداوند چنان خاشع می‌یافتی که از هم
متلاشی شده است! این مثال‌ها را برای مردم می‌زنیم، امید آنکه اندیشه کنند!

(سوره ممتحنه)

سوره مُمْتَحِنَه، شصتمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مدینه نازل شده است که در جزء ۲۸ قرآن قرار گرفته است. این سوره را مُمْتَحِنَه نامیده‌اند؛ زیرا در آیه دهم آن، به پیامبر(ص) دستور داده شده تا زن‌های مهاجر را امتحان کند تا علت و انگیزه ترک شوهرانشان و مهاجرتشان از مکه به مدینه معلوم شود. سوره ممتحنه درباره دوستی مؤمنان با کفار سخن می‌گوید و به‌شدت از آن نهی می‌کند.

(سوره صف)

سوره صف شصت و یکمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مدینه نازل شده است که در جزء ۲۸ جای گرفته است. این سوره را به این مناسبت «صف» می‌نامند که آیه چهارم آن درباره صف جهادگران سخن می‌گوید. از موضوعاتی که در این سوره مطرح شده چنین است: حمد و ثنا و تقدیس خداوند، سرزنش و توبیخ کسانی که گفتارشان با اعمالشان مطابقت ندارد، پیروزی نهایی دین خدا و جهانگیر شدن آن و بی‌نتیجه بودن تلاش مخالفان برای جلوگیری از آن، تشویق انسان‌ها به جهاد با مال و جان. از آیات مشهور این سوره، آیه «نَصْرُ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ» است که مؤمنان را به پیروزی بشارت می‌دهد.

۳۹۷- اشاره به بشارت حضرت عیسی به پیروانش در مورد نبوت حضرت محمد مصطفی (ص) :

سوره صف

آیه ۶

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنَىٰ إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ :
و [یاد آر]! هنگامیکه عیسی ابن مریم گفت: ای بنی اسرائیل! من پیامبر خدا بر شما هستم. توراتی را که پیش از من آمده تأیید می‌کنم، و شما را به پیامبری بشارت می‌دهم، که بعد از من می‌آید، نام او احمد است! و چون آن پیامبر با دلایل روشن‌گر آمد گفتند: این جادویی آشکار است!

(سوره جمعه)

سوره جمعه شصت و دومین سوره از قرآن کریم میباشد و در مدینه نازل شده است که در جزء بیست و هشتم قرآن قرار دارد. این سوره به سبب بیان حکم نماز جمعه، جمعه نامیده شده است. خداوند در این سوره به اهمیت نماز جمعه می‌پردازد. آیه پنجم درباره حمل‌کنندگان تورات و آیه نهم این سوره در بیان حکم نماز جمعه از آیات مشهور این سوره است.

۳۹۸ - اشاره به عده ایی از بنی اسرائیل که به تورات عمل نمیکنند :

سوره جمعه آیه ۵

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِنَسٍ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ :

مثل کسانی که تورات به آن‌ها عطا شده، اما به آن عمل نمی‌کنند، مثل خری است که بارش کتاب است! چه بد است مثل قومی که آیات الهی را تکذیب کرده‌اند! بدانید که خداوند ظالمان را به راه نجات هدایت نمی‌کند!

۳۹۹ - دعوت به نماز جمعه : سوره جمعه آیات ۹ - ۱۰

آیه ۹ : يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ :

ای اهل ایمان! هنگامیکه برای نماز روز جمعه فرا خوانده شدید به سوی یاد خدا شتاب کنید، و خرید و فروش را رها کنید، که اگر بدانید این برای شما بهتر است!

آیه ۱۰ - فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ :

و هنگامی که نماز پایان گرفت در زمین پراکنده شوید و [رزق الهی را] از فضل خداوند طلب نمایید. و بسیار خدا را یاد کنید، امید آن که رستگار شوید

(سوره منافقون)

سوره منافقون، شصت و سومین سوره از قرآن کریم میباشد و در مدینه نازل شده است که در جزء ۲۸ قرار دارد. سوره منافقون درباره منافقان سخن می‌گوید و رفتار و اوصاف آنان را بیان می‌کند. این سوره به پیامبر(ص) دستور می‌دهد تا در مورد خطر منافقان احتیاط کند و مؤمنان را به انفاق در راه خدا و دوری از نفاق توصیه می‌کند.

۴۰۰ - اشاره به اینکه اگر خداوند نخواهد اگر پیامبر (حضرت محمد) هم برای انسان ها طلب استغفار

کند هیچ سودی ندارد : سوره منافقون آیات ۵ - ۶

آیه ۵ : وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّأْ رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ : و هنگامیکه به آن ها گفته شود: بیایید تا پیامبر برایتان طلب آمرزش کند، سرهایشان را [از روی غرور]

تکان می‌دهند! می‌بینی که آن ها از حق روی برمی‌گردانند و تکبر می‌کنند!

آیه ۶ : سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ : چه برای آن ها استغفار کنی و چه نکنی، هر دو یکسان است! خداوند هرگز آن ها را نمی‌آمرزد، زیرا

خداوند بزرگ، فاسقان را به راه نجات هدایت نمی‌کند!

(سوره تغابن)

سوره تَغَابُنْ شصت و چهارمین سوره از قرآن کریم میباشد که در مدینه نازل شده است که در جزء ۲۸ جای گرفته است. این سوره را تَغَابِن می‌نامند چون در آیه ۹ این سوره، روز قیامت، یوم التغابن (روز آشکار شدن زیانکاری در معامله زندگی) نامیده شده است. از جمله موضوعاتی که در این سوره مطرح شده بحث درباره معاد، مسئله آفرینش انسان، و چند دستور اخلاقی و اجتماعی مانند توکل به خدا، پسندیدگی قرض الحسنه و پرهیز از بخل است. از جمله آیات مشهور سوره تغابن آیه پانزدهم است که اموال و فرزندان را مایه آزمایش آدمی معرفی می‌کند و آیه هفدهم که انفاق در راه خدا را قرض به خدا توصیف می‌کند که خداوند آن را چندین برابر لحاظ می‌کند و پاداش می‌دهد.

۴۰۱ - اشاره به موارد آزموده شدن انسان : سوره تغابن آیه ۱۵

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ :

بدانید اموال و فرزندان شما وسیله آزمایش شما هستند، حال آنکه پاداش بزرگ نزد خداوند است!

۴۰۲ - اشاره به پاداش انفاق کردن (قرض الحسنه به خداوند) : سوره تغابن آیه ۱۷

إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ :

چنانچه به خداوند قرض الحسنه دهید، برایتان دو چندان خواهد کرد، و شما را می‌آمرزد، زیرا خداوند

قدرشناس و بردبار است

(سوره طلاق)

سوره طلاق شصت و پنجمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مدینه نازل شده است که در جزء بیست و هشتم قرآن قرار دارد. نامگذاری این سوره به نام طلاق به دلیل اشاره به احکام طلاق در بیشتر آیات این سوره است. در بخش اول سوره طلاق از کلیاتی درباره احکام طلاق همراه با انذار، تهدید و بشارت سخن گفته شده و در بخش دوم به عظمت خداوند، جایگاه پیامبر(ص)، پاداش صالحان و مجازات بدکاران اشاره شده است.

۴۰۳ - قوانین طلاق برای مرد : سوره طلاق آیات ۱ - ۲

آیه ۱ : يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَلْحَشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا :

ای پیامبر! [بگو] هرگاه خواستید همسرانتان را طلاق دهید، هنگامیکه از عادت ماهیانه پاک هستند طلاق دهید، آن گاه حساب عده را داشته باشید و حرمت اوامر خدایی که پروردگارتان است نگاه دارید! نه شما [هنگام عده]، همسرانتان را از خانه هایشان بیرون کنید نه آن ها خود بیرون روند، مگر آنکه کار زشت آشکاری مرتکب شوند! این ها حدود الهی است و هر کس از حدود الهی تجاوز کند به خودش ظلم کرده است. تو نمی دانی، شاید خداوند بعد از این، فرمانی صادر کند!

آیه ۲ : فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوِي عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا :

هنگامیکه مدت شان به سر آمد، یا آن ها را به خوبی نگهدارید، و یا به نیکوترین وجهی

از آن ها جدا شوید. و [برای این کار] دو تن شاهد عادل از خودتان بگیرید! و

همواره شهادت را برای خدا برپا نمایید، این چیزی است که به واسطه آن، کسی که

به خدا و به روز قیامت ایمان دارد موعظه می شود، بدانید! هرکس حرمت خدا را نگاه دارد او راه نجاتی برایش فراهم می کند!

۴۰۴ - اشاره به پرداخت عده زنان باردار و زنانی که یائسه شده اند :

سوره طلاق

آیات ۴ - ۵ - ۶

آیه ۴ : وَاللّٰی یَسِّنُّ مِنَ الْمَحِیضِ مِ نِّسَائِکُمْ اِنْ اَرْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ اَشْهُرٍ وَاللّٰی لَمْ یَحِضْنَ ؕ وَاُولٰٓئِکَ اَجَلُهُنَّ اَنْ یَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ؕ وَمَنْ یَتَّقِ اللّٰهَ یَجْعَلْ لَهُ مِنْ اَمْرِهٖ یُسْرًا :

زنانی از شما که یائسه شده اند اگر در وضع (قاعدگی) آن ها شک کردید، عده آن ها سه ماه است، همچنین آن هایی که تا به حال قاعدگی ندیده اند [نیز عده شان سه ماه است]. و عده زنان باردار این است که وضع حمل کنند. و هر کس حرمت او امر الهی را نگاه دارد خداوند کار را بر او آسان می سازد
آیه ۵ : ذٰلِکَ اَمْرُ اللّٰهِ اَنْزَلَهٗ اِلَیْکُمْ ؕ وَمَنْ یَتَّقِ اللّٰهَ یُکَفِّرْ عَنْهُ سَیِّئَاتِهٖ ؕ وَیُعَظِّمْ لَهُۥٓ اَجْرًا :
این امر خداست که آن را بر شما نازل می کند! بدانید! کسیکه حرمت خداوند را نگاه می دارد، گناهانش را می پوشاند و او را پاداشی بزرگ می دهد

آیه ۶ : اَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِکُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوْا عَلَیْهِنَّ ؕ وَاِنْ کُنَّ اُولٰٓئِکَ حَمْلًا فَاَنْفِقُوْا عَلَیْهِنَّ حَتّٰی یَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ؕ فَاِنْ اَرْضَعْنَ لَکُمْ فَاٰتُوْهُنَّ اُجُورَهُنَّ ؕ وَاتَّمِرُوا بَیْنَکُمْ بِمَعْرُوفٍ ؕ وَاِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَسَرِّضْ لَهَا۟ اٰخَرٰی :

هر جا سکونت اختیار کرده اید، آنها را در حد توانایی خویش سکونت دهید و به آنها آزار مرسانید، تا تحت فشارشان بگذارید! چنانچه باردار باشند نفقه آنها را پرداخت کنید، تا وضع حمل نمایند. و اگر [فرزند شما را] شیر دهند مزد آن را بپردازید. و به وجهی نیکو با یکدیگر توافق داشته باشید، و اگر به توافق نرسیدید، زن دیگری شیر دادن طفل را به عهده بگیرد

(سوره تحریم)

سوره تحریم شصت و ششمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مدینه نازل شده است که در جزء ۲۸ قرار دارد. نام سوره از نخستین آیه آن گرفته شده است که به سوگند پیامبر(ص) برای تحریم حلالی برای خود به خاطر رضایت همسرانش اشاره دارد. سوره تحریم گناهکاران را به توبه نصح تشویق میکند و درباره آثار ایمان در قیامت سخن میگوید و مسلمانان را به جهاد با کفار و منافقان و سختگیری بر آنان فرا میخواند. در این سوره از همسر نوح و همسر لوط به عنوان زنان ناصالح و از آسیه همسر فرعون و حضرت مریم به عنوان زنان صالح نام برده شده است. آیه ششم سوره تحریم مبنی بر فراخواندن مؤمنان به حفظ خود و خانواده خود از آتش جهنم، از آیات مشهور این سوره است.

(سوره مُلک)

سوره مُلک شصت و هفتمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء ۲۹ قرار دارد. نامگذاری این سوره به «ملک» به دلیل وجود این دو کلمه در نخستین آیه این سوره میباشد هدف اصلی سوره ملک را بیان عمومیت ربوبیت خدا برای تمام عالم و انذار به معاد دانسته‌اند. این سوره با تحسین خداوند در مورد فرمانروایی و حاکمیت و قدرت مطلقه او آغاز می‌شود و در آیه دوم، آفرینش و مرگ و حیات را در جهت آزمایش الهی و انتخاب اصلح، ذکر می‌کند. آیات اول و دوم این سوره را از آیات مشهور سوره ملک دانسته‌اند

(سوره قلم)

سوره قلم شصت و هشتمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء ۲۹ قرار گرفته است. این سوره به این دلیل قلم نامیده شده که خداوند در آیه اول آن به قلم قسم یاد کرده است. محتوای سوره قلم، دلداری پیامبر(ص) در مقابل تهمت‌های مشرکان و دعوت به صبر و نهی او از پیروی مشرکان و یادآوری عذاب مشرکان در روز قیامت است. از آیات مشهور این سوره، آیه «و ان یکاد» و آیه خُلِقَ عظیم است که پیامبر(ص) را دارای اخلاقی والا معرفی می‌کند.

(سوره الحاقه)

سوره حاقه شصت و نهمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء ۲۹ قرار گرفته است. این سوره به دلیل اینکه در سه آیه اول آن، سه بار واژه الحاقه آمده، حاقه نامیده شده است. منظور از حاقه، روز قیامت است. موضوع اصلی این سوره، معاد و توصیف روز قیامت است که وقوع آن را حتمی دانسته و درباره عاقبت کسانی که منکر قیامت شدند سخن گفته است. از آیات مشهور این سوره آیه ۴۴-۴۶ است که می‌گوید اگر پیامبر(ص) سخنی را به دروغ به خدا نسبت دهد، خداوند از او انتقام خواهد گرفت و رگ قلبش را قطع خواهد کرد.

۴۰۵- اشاره به نامع اعمال افراد صالح : سوره الحاقه آیات ۱۹ - ۲۰

آیه ۱۹ : فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ�ۗ فَيَقُولُ هَآؤُمْ أَقْرَأُوا كِتَابِيَهٗ :

و اما کسی که نامه اعمالش به دست راستش داده شود [از خوشحالی] فریاد می زند:

نامه اعمال مرا بگیرید و بخوانید!

آیه ۲۰ : إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهٗ : من یقین داشتم که روزی به پاداش اعمالم می رسم!

۴۰۶ : اشاره به کسانی که نامه اعمالشان در دست چپشان داده میشود :

سوره الحاقه آیات ۲۵ - ۲۶ - ۲۷ - ۲۸ - ۲۹ - ۳۰ - ۳۱ - ۳۲ - ۳۳ - ۳۴ - ۳۵ - ۳۶ - ۳۷

آیه ۲۵ : وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ�ۗ فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهٗ :

اما کسی که نامه اعمالش به دست چپش داده شود گوید: کاش نامه اعمالم را نداده بودند!

آیه ۲۶ - وَلَمْ أَدرَ مَا حِسَابِيَهٗ : و نمی دانستم که حساب اعمالم چیست!

آیه ۲۷ : يَلَيْتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَهٗ : کاش فقط همان مرگ بود [و دگر هیچ]

آیه ۲۸ : مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَهٗ : اموالم نفعی به من نرساند!

آیه ۲۹ : هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهٗ : قدرت من از کف رفته است!

آیه ۳۰ : خَذُوهُ فَعُْلُوهُ : [گویند]: بگیریدش و به زنجیرش کشید!

آیه ۳۱ : ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ : به جهنم روانه اش کنید!

آیه ۳۲ : ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ :

او را با زنجیرهایی که طولش هفتاد ذراع است بکشید!

آیه ۳۳ : إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ : زیرا او به خداوند بزرگ ایمان نداشت

آیه ۳۴ : وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمُسْكِينِ : و کسی را به اطعام مساکین ترغیب نمی کرد

آیه ۳۵ : فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ :

امروز در این-جا برای او هیچ دوست صمیمی وجود ندارد!

آیه ۳۶ : وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ : غذایش جز چرک و خون [جهنمیان] نمی‌باشد.

آیه ۳۷ : لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ : غذایی که فقط گناهکاران از آن می‌خورند

(سوره معارج)

سوره معارج هفتادمین سوره از قرآن کریم است و در مکه نازل شده است که در جزء ۲۹ قرار دارد. نامگذاری این سوره به نام معارج (یعنی «درجات») به دلیل استفاده از این واژه در آیه سوم آن است. سوره معارج با نقل داستان کسی آغاز می‌شود که از خدا برای خود عذاب خواست. سپس خصوصیات قیامت و برخی از اوصاف و احوال مؤمنان و وضعیت کافران را بیان می‌کند و در آخر به مشرکان و کافران بیم می‌دهد و از قیامت می‌گوید.

(سوره نوح)

سوره نوح هفتاد و یکمین سوره از قرآن کریم می‌باشد و در مکه نازل شده است که در جزء ۲۹ قرار دارد. نامگذاری این سوره به نام نوح به دلیل پرداختن به داستان حضرت نوح(ع) است. این سوره ترسیمی است از بیان مبارزه دائمی طرفداران حق و باطل و برنامه‌هایی که طرفداران حق در مسیر خود باید به کار بندند. این سوره از سوره‌های مفصلات یعنی سوره‌های نسبتاً کوچک قرآن است. دو آیه تأخیر اجل و طلب غفران برای خود و مؤمنان از آیات مشهور این سوره است.

(سوره جن)

سوره جن هفتاد و دومین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء ۲۹ قرآن جای دارد. نامگذاری این سوره به نام «جن» به دلیل وجود واژه جن در نخستین آیه و وجود مطالبی درباره جنیان، در این سوره است. سوره جن بعضی از عقاید خرافی مردم درباره جن را مطرح میکند و به آنها پاسخ میدهد و بر اساس آیات آن دعوت پیامبر اسلام (ص) برای جن و انس عمومیت دارد. آیه ۱۸ با نام المساجد لله و آیات ۲۶ و ۲۷ درباره عصمت پیامبران از آیات مشهور و نامدار این سوره است.

۴۰۷- اشاره به اعتراف اجنه به شگفتی قرآن و ایمان آوردن به آن :

سوره جن آیات ۱ - ۲ - ۳ - ۴

آیه ۱ : قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا عَجَبًا :

بگو: به من وحی شده که گروهی از جنیان قرآن را شنیدند و اعتراف کردند: ما قرآن شگفتی را شنیده‌ایم

آیه ۲ : يَهْدِي إِلَى الْرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۖ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا :

که به راه رشد و تکامل هدایت می‌کند! ما به آن ایمان آوردیم، و احدی را شریک پروردگارمان نمی‌دانیم!

آیه ۳ : وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا :

و اینکه بلندمرتبه است مقام پروردگار ما، نه همسری دارد و نه فرزندی اختیار کرده است

آیه ۴ : وَأَنَّهُ كَانَ يَفُولُ سَفِيهًا عَلَى اللَّهِ سَطَطًا :

سفیهان ما، در مورد خدا سخنان ناروا می‌گفتند

(سوره مزمل)

سوره مُزْمَل هفتاد و سومین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء ۲۹ قرار گرفته است. نام این سوره از آیه اول آن گرفته شده. از جمله موضوعاتی که در این سوره مطرح شده، دعوت پیامبر(ص) به عبادت شبانه و قرائت قرآن و شکیبایی برابر کافران و بحث از معاد است. از آیات مشهور این سوره آیه چهارم است که به پیامبر(ص) دستور می‌دهد قرآن را به ترتیل قرائت کند. گفته شده ترتیل به معنای ادای صحیح کلمات و تأمل در معانی آیات است.

۴۰۸: اشاره به راز و نیاز شبانه و تاکید بر آن :

سوره مزمل آیات ۱ - ۲ - ۳ - ۴ - ۵ - ۶ - ۷ - ۸

آیه ۱ : يٰۤاَيُّهَا الْمَزْمَلُ : ای تو که جامه به خود پیچیده‌ای!

آیه ۲ : فَمُ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا : بیشتر شب را به عبادت بگذران و کمتر بخواب!

آیه ۳ : نِصْفَهُ أَوْ أَنْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا : یا نیمی از شب را، یا اندکی از نیمه، کم کن

آیه ۴ : أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْفُرْعَانَ تَرْتِيلًا : یا بر آن اضافه کن، و قرآن را با دقت و درایت بخوان!

آیه ۵ : إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا : [آماده باش!] زیرا به تو کلام سنگینی را القاء خواهم کرد

آیه ۶ : إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا :

حقیقتاً برخاستن در شب، دارای آثار پا برجاستر و گفتار راستین‌تر است

آیه ۷ : إِنَّ لَكَ فِي الْأَنْهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا : زیرا در روز، کارهای بسیاری خواهی داشت

آیه ۸ : وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا :

نام پروردگار بزرگت را یاد کن، [دل از همه بر کن] و فقط به او بپیوند!

(سوره مدثر)

سوره مُدَّثِر هفتاد و چهارمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء ۲۹ قرآن قرار دارد. سوره مدثر در آغاز بعثت بر پیامبر (ص) نازل شده است. واژه مدثر به معنای «جامه به خود پیچیده» میباشد و اشاره به پیامبر (ص) دارد. خداوند در این سوره با اشاره به عظمت و شأن قرآن، کسانی را که منکر قرآن شوند و آن را سحر بخوانند، تهدید کرده است. آیه ۳۸ از آیات مشهور این سوره است که هر انسانی را در گرو اعمال خویش می‌داند.

۴۰۹ - اشاره به سَقَر و تعداد فرشتگان مامور در مقابل درب آن :

سوره مدثر آیات ۲۷ - ۲۸ - ۲۹ - ۳۰

آیه ۲۷ : وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ : و تو چه دانی که سَقَر چیست؟!

آیه ۲۸ : لَا تَبْقَى وَلَا تَذَرُ : نه چیزی را باقی می‌گذارد و نه رهایش می‌کند!

آیه ۲۹ : لَوَاحَةٌ لِّلْبَشَرِ : سوزاننده پوست است

آیه ۳۰ : عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ : و نوزده [فرشته] بر آن نظارت دارند

۴۱۰ - اشاره بر بی تاثیری شفاعت کنندگان برای نافرمانان در قیامت :

سوره مدثر آیه ۴۸

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ : شفاعتِ شفاعت‌کنندگان هیچ نفعی برای‌شان ندارد

(سوره قیامت)

سوره قیامت هفتاد و پنجمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء ۲۹ قرار دارد. این سوره را به این دلیل «قیامت» می‌نامند که با سوگند خداوند به روز قیامت شروع می‌شود. سوره قیامت از حتمیت وقوع معاد و احوال آن روز سخن می‌گوید و انسان‌ها را در قیامت به دو گروه شاد و نورانی و غمگین و ترش رو توصیف می‌کند و به این نکته تأکید دارد که انسان بر نفس خود بصیر و بر کردارش داناست. از آیات مشهور این سوره، آیه ۳ و ۴ است که می‌گوید خداوند نه تنها قادر است استخوان‌های پوسیده را در قیامت بازسازی کند، بلکه تواناست سرانگشتان را دوباره بیافریند؛ آیه‌ای که گفته شده اشاره به اثر انگشت و شناخت هر فرد با آن دارد.

۴۱۱- اشاره به اصل موجودیت انسان : سوره قیامت آیات ۳۷ - ۳۸

آیه ۳۷ : أَلَمْ يَكْ نُطْفَءَ مِنْ مَّنِيِّ يُمْنِي :

آیا انسان غیر از نطفه‌ای از منی که در رحم ریخته شد چیز دیگری بود؟

آیه ۳۸ : ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّى :

سپس لخته خونی شد و آنگاه خدایش قامتش را برافراشت!

(سوره انسان)

سوره انسان یا هَلْ أَتَىٰ یا دَهر هفتاد و ششمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مدینه نازل شده است

که در جزء ۲۹ قرار دارد. سوره انسان درباره خلقت و هدایت انسان، اوصاف ابرار (نیکوکاران) و

نعمت‌هایی که خداوند به آنان می‌دهد و همچنین اهمیت قرآن و مشیت پروردگار

سخن می‌گوید .

۴۱۲ - اشاره بنیان خلقت انسان : سوره انسان آیه ۲

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا :

ما انسان را از نطفه مختلطی آفریدیم و مورد امتحانش قرار دادیم، و آنگاه شنوا و بینایش نمودیم!

۴۱۳ - اشاره به اینکه اتفاق باید برای رضای خدا باشد : سوره انسان آیات ۸ - ۹

آیه ۸ : وَيُطْعَمُونَ أَلْطَعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا :

لذا از طعامی که خوشایندشان است به مسکین و یتیم و اسیر می‌دهند

آیه ۹ : إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا :

[و می‌گویند]: ما شما را به خاطر وجه الله اطعام می‌کنیم و از شما انتظار مزد و تشکر نداریم

۴۱۴ - اشاره به نام چشمه ایی از بهشت : سوره انسان آیه ۱۸

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا : و نیز از چشمه‌ای بهشتی که نامش سلسبیل است

۴۱۵ - اشاره به زمان هایی برای تسبیح و ثنای خداوند یگانه : سوره انسان آیه ۲۶

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا :

پاره‌ای از شب، خدا را سجده کن و زمانی طولانی از شب، او را تسبیح گوی!

(سوره مرسلات)

سوره مرسلات هفتاد و هفتمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء

۲۹ قرار دارد. مرسلات به معنای فرستادگان است و این کلمه در آیه نخست این سوره

آمده است. سوره مرسلات بر وقوع قیامت تأکید و منکران آن را پیاپی تهدید می‌کند.

این سوره همچنین اعمال و نشانه‌های مجرمان و پرهیزکاران را برمی‌شمرد و در

مورد سرنوشت آنان سخن می‌گوید.

۴۱۶- اشاره به قسم خوردن به فرشتگان :

سوره مرسلات آیات ۱ - ۲ - ۳ - ۴ - ۵

آیه ۱ : وَالْمُرْسَلَتِ غُرْفًا :

قسم به فرشتگان حاملان خوبی، که پی در پی فرستاده می شوند

آیه ۲ : فَأَلْعَصِفَلْتَ عَصْفًا : و قسم به فرشتگانی که چون تندباد حرکت می کنند

آیه ۳ : وَالنَّشْرِتِ نَشْرًا : قسم به فرشتگانی که می گسترانند

آیه ۴ : فَأَلْفَرَقَلْتَ فَرْقًا : و قسم به فرشتگانی که جدا می کنند

آیه ۵ : فَأَلْمُفْقِيتِ ذِكْرًا : قسم به فرشتگانی که ذکر را القاء می کنند

۴۱۷- اشاره به ماهیت خلقت انسان : سوره مرسلات آیات : ۲۰ - ۲۱ - ۲۲

آیه ۲۰ : أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ : آیا ما شما را از آبی پست و بی مقدار خلق نکردیم؟!

آیه ۲۱ : فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ : و آن را در قرارگاهی مطمئن گذاشتیم؟!

آیه ۲۲ : إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ : آن هم تا زمانی معین!

۴۱۸- اشاره به منکران قرآن : سوره مرسلات آیه ۵۰

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ : بعد از قرآن پس به کدامین سخن می خواهند ایمان بیاورند؟!

(سوره النبا)

سوره نبا یا عَمَّ یا تسائل هفتاد و هشتمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است

که جزء سیام قرآن با آن آغاز می شود؛ به همین دلیل این جزء را «عَمَّ جزء» نامیده اند.

این سوره را به این مناسبت نَبَأ می نامند که آیه دوم آن از «نبا عظیم» سخن می گوید.

سوره نبا درباره روز قیامت و حوادث آن سخن می‌گوید و جایگاه و حالات گنهکاران و نیکوکاران در آن روز را توصیف می‌کند. از آیات مشهور آن، آیات ۳۱ به بعد است که سرگذشت «متقین» را در قیامت بیان می‌کند.

۴۱۹- اشاره به توصیف خواب و شب و روز و آسمان :

سوره نبا آیات ۹ - ۱۰ - ۱۱ - ۱۲ - ۱۳

آیه ۹ : وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا : و خواب را برایتان مایه آرامش قرار دادیم

آیه ۱۰ : وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا : و شب را پوشش شما کردیم!

آیه ۱۱ : وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا : و روز را برایتان زمان طلب معیشت قرار دادیم

آیه ۱۲ : وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا : و بالای سرتان هفت [آسمان] استوار بنا کردیم

آیه ۱۳ : وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا : و در آن چراغی پر فروغ گذاشتیم

۴۲۰- اشاره به توصیف روز قیامت : سوره نبا آیات ۱۷ - ۱۸ - ۱۹ - ۲۰

آیه ۱۷ : إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتًا : بدانید که روز دآوری، میعادگاه شماست!

آیه ۱۸ : يَوْمَ يَنْفُخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا :

همان روزیکه در صور دمیده می شود، و همه شما گروه گروه خواهید آمد!

آیه ۱۹ : وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا : روزیکه آسمان چون درهایی باز شود!

آیه ۲۰ : وَسِيرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا : و روزیکه کوه‌ها چون سرابی به حرکت افتند

۴۲۱- اشاره به توصیف جهنم :

سوره نبا آیات ۲۱ - ۲۲ - ۲۳ - ۲۴ - ۲۵ - ۲۶ - ۲۷ - ۲۸ - ۲۹ - ۳۰

آیه ۲۱ : إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا : و حقیقتاً جهنم در کمین است

آیه ۲۲ : لِلطَّغْيِينِ مَابًا : که محل بازگشتی برای طغیان‌گران است!

آیه ۲۳ : لِّلْبَئِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا : در آنجا زمانهایی دراز خواهند ماند

آیه ۲۴ : لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا :

در آنجا نه چیز خنکی می‌چشند نه آب گوارایی

آیه ۲۵ : إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا :

در آنجا فقط آبی سوزان و مایعی از چرک و خون می‌نوشند

آیه ۲۶ : جَزَاءً وَفَاءً : این مجازات برابر عملکردشان است!

آیه ۲۷ : إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا : زیرا آنها به روز حسابرسی امید و اعتقادی نداشتند

آیه ۲۸ : وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا : و آیات به حق ما را لجوجانه تکذیب کردند

آیه ۲۹ : وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا : در حالیکه ما هر چیزی را در کتابی محاسبه کرده‌ایم!

آیه ۳۰ : فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا :

پس بچشید که غیر از عذاب چیز دیگری به شما اضافه نمی‌کنیم!

۴۲۲ - اشاره به توصیف بهشت :

سوره نبا آیات ۳۱ - ۳۲ - ۳۳ - ۳۴ - ۳۵ - ۳۶ - ۳۷ - ۳۸ - ۳۹

آیه ۳۱ : إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا :

کسانیکه حرمت خداوند را نگاه داشتند، برایشان رستگاری و پیروزی بزرگ است

آیه ۳۲ : حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا : باغ‌ها و تاکستان‌ها

آیه ۳۳ : وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا : و دختران نوری که وجودشان دلنشین است

آیه ۳۴ : وَكَأْسًا دِهَاقًا : و جام‌های لبریز و پی‌درپی

آیه ۳۵ : لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذْبًا : در آنجا نه حرف بیهوده‌ای می‌شنوند و نه دروغی

آیه ۳۶ : جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا : این پاداش، عطایی است حساب شده از جانب پروردگارت

آیه ۳۷ : رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا :

هم‌او که پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست. همان خدای رحمانی

که بی اجازه اش کسی یارای سخن گفتن [و شفاعت کردن] ندارد

آیه ۳۸ : یَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ

وَقَالَ صَوَابًا : روزی که روح و فرشتگان همگی به صف قرار می‌گیرند و هیچ نمی‌گویند، مگر آنکه خدای رحمن به او اجازه داده باشد، [و هنگامیکه بگوید]،

فقط سخن راست و ثواب می‌گوید

آیه ۳۹ : ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا :

آن روز حق است. پس هر کس بخواهد راهی به سوی پروردگارش برگزیند!

(سوره نازعات)

سوره نازعات هفتاد و نهمین سوره از قرآن کریم می‌باشد و در مکه نازل شده است که در جزء سی‌ام قرار دارد. این سوره را به دلیل اینکه با سوگند خداوند به نازعات آغاز می‌شود، «نازعات» نامیده‌اند. نازعات یعنی فرشتگانی که جان‌ها را می‌گیرند. سوره نازعات به توصیف قیامت و مناظر هولناک آن و سرنوشت نیکوکاران و بدکاران در آن روز می‌پردازد و به داستان حضرت موسی(ع) و سرنوشت فرعون اشاره می‌کند. در آخر هم بر این مطلب تأکید می‌کند که کسی از زمان وقوع قیامت خبر ندارد. در سوره نازعات همچنین به دَحُو الارض (گسترش زمین) اشاره شده است. در روایات آمده است مکانی که زمین از آنجا گسترش یافت، زمین مکه یا کعبه بود.

۴۲۳ - اشاره به نحوه جان دادن کافران و اهل ایمان : سوره نازعات آیات ۱ - ۲

آیه ۱ : وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا :

قسم به فرشتگانی که [جان‌های مجرمان را به شدت از بدن شان] بر می‌کشند

آیه ۲ : وَاللَّشِطَاتِ نَشُطًا :

و قسم به فرشتگانی که [جان‌های اهل ایمان را] به آرامی و مدارا بر می‌گیرند

(سوره عبس)

سوره عَبَسَ هشتادمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء سی‌ام قرآن جای گرفته است. این سوره را «عَبَسَ» می‌نامند چون با کلمه عَبَسَ به معنای «چهره در هم کشید» آغاز شده است. سوره عبس درباره ارزش و اهمیت قرآن، ناسپاسی انسان در برابر نعمت‌های پروردگارش و حوادث تکان‌دهنده قیامت و سرنوشت انسان‌ها در آن روز سخن می‌گوید. در آیات ابتدایی این سوره خداوند کسی را که با فرد نابینا با ترش‌رویی برخورد کرد توبیخ می‌کند. درباره اینکه فرد توبیخ‌شده، پیامبر(ص) بوده یا دیگری، بین مفسران اختلاف است. از آیات مشهور این سوره آیات ۳۴ تا ۳۷ است که صحنه محشر را توصیف می‌کند و می‌گوید انسان‌ها از نزدیکانشان (برادر، پدر، مادر، همسر و فرزند) فرار می‌کنند

۴۲۴ - اشاره به نفرین بر انسان ناسپاس : سوره عبس آیه ۱۷

قُلِّلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ : مرگ بر انسان، که چقدر ناسپاس است!

۴۲۵ - اشاره به سیر تکاملی انسان از تولد تا مرگ : سوره عبس آیات ۱۹ - ۲۰ - ۲۱ - ۲۲

آیه ۱۹ : مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ : از نطفه‌ای او را آفرید و سپس مقدراتش را عطا کرد

آیه ۲۰ : ثُمَّ أَلْسَبِيلَ يَسْرَهُ : و آن‌گاه، راه را برای او آسان نمود

آیه ۲۱ : ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ : سپس او را می‌میراند و در قبرش کرد!

آیه ۲۲ : ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ : سرانجام، آن‌گاه که بخواهد، او را دوباره زنده‌اش می‌کند

۴۲۶ - اشاره به توصیف روز قیامت :

سوره عبس

آیات ۳۳ - ۳۴ - ۳۵ - ۳۶ - ۳۷ - ۳۸ - ۳۹ - ۴۰ - ۴۱ - ۴۲

آیه ۳۳ : فَإِذَا جَاءَتْ الْأَصَاخَةُ : چون بانگ رعب انگیز قیامت برآید

آیه ۳۴ : يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ :

روزی خواهد بود که هر کسی حتی از برادرش می‌گریزد

آیه ۳۵ : وَأُمُّهُ وَأَبِيهِ : و از مادرش و پدرش

آیه ۳۶ : وَصَلْبَتِهِ وَبَنِيهِ : و از همسرش و فرزندانش!

آیه ۳۷ : لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ : در آن روز هر کس مشغول وضع و حال خویش است!

آیه ۳۸ : وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ : چهره‌هایی در آن روز درخشان و شاداب اند

آیه ۳۹ : ضَاكَّةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ : خنده رو و شادمانند

آیه ۴۰ : وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ : و چهره‌هایی در آن روز غبارآلودند

آیه ۴۱ : تَرَاهُهَا قَتَرَةٌ : و آن‌ها را تاریکی پوشانده است

آیه ۴۲ : أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ : اینان همان منکران حقایق و گنهکارانند!

(سوره تکویر)

سوره تکویر ، هشتاد و یکمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء سی‌ام

قرآن قرار دارد. تکویر به معنای درهم پیچیده شدن و تاریک شدن است. این نام از نخستین آیه این سوره

گرفته شده است. سوره تکویر درباره نشانه‌های قیامت و دگرگونی‌های آن روز و همچنین عظمت

قرآن و تاثیر آن سخن می‌گوید. از آیات مشهور این سوره، آیه هشتم و نهم است که درباره

زننده‌گور کردن دختران در زمان جاهلیت سخن می‌گوید و می‌پرسد این دختران به

کدامین گناه کشته شده‌اند (بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ).

۴۲۷ - اشاره به نازل شدن قرآن به پیامبر توسط حضرت جبرائیل و توصیف ایشان :

سوره تکویر آیه ۱۹ - ۲۰ - ۲۱

آیه ۱۹ : إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ : که این قرآن کلام فرستاده‌ای گرامی (جبرائیل) است

آیه ۲۰ - ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ :

نیرومند است و در جوار پروردگار صاحب عرش، مقام والا دارد!

آیه ۲۱ : مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ : در آنجا مورد اطاعت و امین است

(سوره انفطار)

سوره انفطار هشتاد و دومین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء سی‌ام قرآن قرار دارد. این سوره را «انفطار» می‌نامند چون در اولین آیه آن از انفطار به معنای پاره شدن و از هم گسستن آسمان سخن به میان آمده است. سوره انفطار درباره وقوع قیامت، شرایط و نشانه‌های آن سخن می‌گوید و از سرنوشت و جایگاه ابرار (نیکان) و فجار (بدکاران) خبر می‌دهد .

۴۲۸ - توصیف روز قیامت : سوره انفطار آیات ۱۷ - ۱۸ - ۱۹

آیه ۱۷ : وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ : و تو چه دانی که روز قیامت چیست؟!

آیه ۱۸ : ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ : واقعاً تو چه دانی که روز قیامت چیست؟!

آیه ۱۹ : يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ :

روزی است که هیچ کس برای دیگری کاری از دستش ساخته نیست، زیرا همه امور در آن روز

در اختیار خداوند بزرگ است

(سوره مطففین)

سوره مُطَفِّفِین هشتاد و سومین سوره از قرآن کریم میباشد و آخرین سوره از سوره های مکی میباشد که در جزء سیام قرآن قرار گرفته است. مطففین یعنی کمفروشان. خداوند در این سوره، کمفروشان را ملامت می کند و می گوید آنان گمان می کنند آخرتی وجود ندارد. توصیف اتفاقات قیامت و بیان اوصاف ابرار (نیکوکاران) و فاجران (گناهکاران) محتوای این سوره را تشکیل می دهد.

۴۲۹ - اشاره به کم فروشان : سوره مطففین آیات ۱ - ۲ - ۳ - ۴

آیه ۱ : وَيَلِّ لِلْمُطَفِّفِينَ : وای بر کم فروشان!

آیه ۲ : الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ :

هم آن هایی که وقتی از مردم برای خود پیمانه می گیرند، آن را پر و کامل می ستانند

آیه ۳ : وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ : و هنگامیکه برای مردم پیمانه یا وزن می کنند، کم می گذارند!

آیه ۴ : أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ : آیا آنها گمان نمی کنند که برانگیخته خواهند شد؟!

۴۳۰ - توصیف شراب طهور (بهشتی)

سوره مطففین آیات ۲۲ - ۲۳ - ۲۴ - ۲۵ - ۲۶ - ۲۷ - ۲۸

آیه ۲۲ : إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ : بی شک نیکان غرق در نعمتند

آیه ۲۳ : عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ : بر تخت ها تکیه زده و می نگرند

آیه ۲۴ : تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ : و در چهره هایشان شادابی برخورداری از نعمت را می بینی!

آیه ۲۵ : يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ : از شرابی خالص و دربسته سیراب می شوند

آیه ۲۶ : خَتَمُهُ مِسْكٌ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ :

مهر درهای آن شراب از مشک است، و مشتاقان برای رسیدن به آن بر یکدیگر

پیشی می گیرند

آیه ۲۷ : وَمَزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ : طعم آن شراب از تسنیم است

آیه ۲۸ : عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ :

چشمه ای که فقط مقربان درگاه الهی از آن می نوشند

(سوره انشقاق)

سوره انشقاق هشتاد و چهارمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء سیام قرار گرفته است. نامگذاری این سوره به نام انشقاق به معنای شکافتن شدن به دلیل سخن گفتن از شکافته شدن آسمان به هنگام قیامت در آغاز آن سوره است. سوره انشقاق درباره علائم قیامت و پایان این جهان و معاد سخن می گوید و مردم را در آخرت بر دو دسته تقسیم میکند: گروهی که نامه اعمالشان به دست راستشان داده می شود حسابرسی شان آسان است و گروهی که نامه اعمالشان از پشت سرشان داده می شود و داخل در آتش می شوند .

۴۳۱ - اشاره به ملاقات انسان با خدا : سوره انشقاق آیه ۶

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ :

ای انسان، تو با رنج و تلاش به سوی پروردگارت می روی، بی شک نیز او را ملاقات خواهی کرد!

۴۳۲ - اشاره به نامه اعمال انسان :

سوره انشقاق آیات ۷ - ۸ - ۹ - ۱۰ - ۱۱ - ۱۲ - ۱۳ - ۱۴ - ۱۵

آیه ۷ : فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ :

و اما کسیکه نامه اعمالش به دست راستش داده شود

آیه ۸ : فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا : از او حساب آسانی خواهند کشید

آیه ۹ : وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا : و شادمان به سوی خانواده‌اش برمی‌گردد!

آیه ۱۰ : وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ : و اما کسیکه نامه اعمالش از پشت سر

به او داده شود

آیه ۱۱ : فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا : خواهد گفت: وای بر من، که نابود شدم!

آیه ۱۲ : وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا : و به آتش می‌سوزد

آیه ۱۳ : إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا : زیرا او در دنیا نزد کسانش شادمانه [در گناه] به سر می‌برد!

آیه ۱۴ : إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ : و می‌پنداشت که هرگز بازگشت نمی‌کند!

آیه ۱۵ : بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا : اما پروردگارش نسبت به عملکردش بینا بود!

۴۳۳- قسم بر اینکه انسان نمی‌میرد بلکه از آفرینشی به آفرینش دیگر منتقل می‌شود :

سوره انشقاق آیات ۱۶ - ۱۷ - ۱۸ - ۱۹

آیه ۱۶ : فَلَا أَقْسِمُ بِالْشفَقِ : پس قسم به شفق

آیه ۱۷ : وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ : و قسم به شب که همه چیز را می‌پوشاند

آیه ۱۸ : وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ : و قسم به ماه آن هنگام که [هلالش] کامل شود

آیه ۱۹ : لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ :

که همواره از آفرینشی به آفرینش دیگر منتقل می‌شوید!

(سوره بروج)

سوره بروج هشتاد و پنجمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است و در جزء سیام جای گرفته است. این سوره را به این علت بروج می‌نامند که با سوگند به آسمانی دارای برج‌ها شروع می‌شود. سوره بروج درباره سرگذشت اصحاب اُخدود و سرنوشت مؤمنان به خدا در روز قیامت سخن می‌گوید و به تکذیب‌کنندگان قرآن هشدار به عذاب می‌دهد و در آخر، قرآن را در لوح محفوظ می‌داند. لوحی که تمام اتفاقات عالم، همراه با جزئیات کامل در آن ثبت است و به هیچ وجه قابل تغییر و دگرگونی نیست.

(سوره طارق)

سوره طارق هشتاد و ششمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است و در جزء ۳۰ قرآن قرار گرفته است. طارق به معنای ستاره است و این سوره را از آن رو طارق نامیده‌اند که در آغاز آن، به طارق سوگند یاد شده است. سوره طارق به معاد می‌پردازد و بیان می‌کند خداوند قادر است انسان را پس از مرگ، دوباره زنده کند. این سوره سپس درباره اهمیت قرآن سخن می‌گوید و آن را سخنی قاطع و روشنگر معرفی می‌کند. آیه نهم این سوره از آیات مشهور است که قیامت را «یوم تبلی السرائر: روزی که رازها فاش می‌شود» می‌خواند

۴۳۴ - اشاره به جنسیت خلقت انسان : سوره طارق آیات ۵ - ۶ - ۷

آیه ۵ : فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ : انسان باید ببیند که از چه چیز خلق شده است!

آیه ۶ : خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ : از یک آب جهنده خلق شده است

آیه ۷ : یَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ : آبی که از پشت و سینه‌ها خارج می‌شود

(سوره اعلی)

سوره اعلی هشتاد و هفتمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء سیام قرآن قرار گرفته است. نام سوره (اعلی) از آیه اول آن گرفته شده و به معنای «پرتر» است. آیات ابتدایی سوره، پیامبر(ص) را به تسبیح خداوند فرا می‌خواند و سپس هفت صفت برای خداوند برمی‌شمرد و در ادامه از مؤمنان خاشع و کافران شقی و عوامل سعادت و شقاوت این دو گروه سخن می‌گوید.

۴۳۵ - اشاره به تقدیر تمام موجودات به امر خداوند : سوره اعلی آیه ۳
وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى : همان خدایی که تقدیر کرد و سپس هدایت نمود!

(سوره غاشیه)

سوره غاشیه هشتاد و هشتمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء سیام قرآن قرار گرفته است. غاشیه به معنای پوشاندن و یکی از نام‌های قیامت است. این سوره با توصیفی از بهشت و دوزخ ، از احوال و عاقبت کار منکران و نیز از خشنودی، شادابی و رستگاری مؤمنان سخن می‌گوید و انسان‌ها را به تفکر در شگفتی‌های آفرینش فرا می‌خواند.

(سوره فجر)

سوره فجر هشتاد و نهمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء سیام قرآن قرار دارد. فجر به معنای سپیده دم است که خداوند در آیه اول سوره به آن قسم می خورد. سوره فجر به سرگذشت قوم عاد، قوم ثمود و فرعون و فساد و طغیان آنان اشاره می کند و می گوید انسان ها در معرض آزمایش الهی قرار دارند؛ اما عده ای به دلیل فراموشی نعمت های الهی در این آزمایش شکست می خورند. سوره فجر به سوره امام حسین (ع) نیز شهرت دارد و در احادیث منظور از «نفس مطمئه» در آیات پایانی آن، امام حسین (ع) معرفی شده است.

۴۳۶- اشاره بر امتحان الهی بر بندگان از جانب خداوند : سوره فجر آیات ۱۵ - ۱۶

آیه ۱۵ : فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ :

اما این انسان هرگاه پروردگارش برای امتحان، او را اکرام کند و نعمتش بخشد، [مغرورانه] می گوید: پروردگارم مرا گرامی داشته است!

آیه ۱۶ : وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ :

و اما هنگامیکه برای امتحان، رزق را بر او تنگ گیرد می گوید: پروردگارم مرا خوار کرده است!

(سوره بلد)

سوره بلد نودمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء سیام قرآن قرار گرفته است. این سوره با سوگند به بلد که اشاره به سرزمین مکه دارد شروع می‌شود؛ به همین دلیل آن را بلد نامیده‌اند. خداوند در سوره بلد به این می‌پردازد که زندگی انسان در عالم دنیا پیوسته با رنج عجین است و در بخش دیگر با شمردن برخی از نعمت‌ها به ناسپاسی انسان در مقابل این نعمت‌ها اشاره می‌کند. در سوره بلد با ارزش‌ترین اعمال انسان آزادسازی برده‌ها، غذا دادن و کمک به بینوایان معرفی شده است.

(سوره شمس)

سوره شمس نود و یکمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء سیام قرآن قرار گرفته است. این سوره را بدین سبب شمس (خورشید) نامیده‌اند که در آغاز آن به خورشید سوگند یاد شده است. این سوره بر موضوع اخلاقی تزکیه تأکید دارد و به داستان صالح (ع) و ناقه صالح و پی شدن آن به دست قوم ثمود و سرنوشت این قوم اشاره می‌کند.

۴۳۷ - اشاره به رستگاری واقعی : سوره شمس آیات ۹ - ۱۰

آیه ۹ : قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا : بی‌شک هر کس نفس خود را پاک کرد، رستگار گردید!

آیه ۱۰ : وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا : و هر کس نفس خود را آلود، نومید و محروم شد!

(سوره لیل)

سوره لیل، نود و دومین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء سیام قرار دارد. چون در آغاز این سوره به لیل (شب) سوگند یاد شده، آن را «لیل»

نامیده‌اند. سوره لیل از دو گروه سخن می‌گوید: گروهی که پرهیزکارند و با بخشش مال، به دنبال

خشنودی خدا هستند و گروهی که تنگ نظرند و وعده بهشت را دروغ می‌دانند.

۴۳۸ - هشدار درباره جهنم : سوره لیل آیات ۱۴ - ۱۵ - ۱۶

آیه ۱۴ : فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى : من شما را نسبت به آتشی که زبانه می‌کشد هشدار می‌دهم!

آیه ۱۵ : لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى : [آتشی که] به جز بدبخت‌ترین [مردم] در آن وارد نمی‌شوند

آیه ۱۶ : الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى : همان کسانی که حقایق را تکذیب کردند و از آن روی برگرداندند

۴۳۹ - اشاره به کسانی که آتش جهنم از آنها دور است : سوره لیل آیات ۱۷ - ۱۸

آیه ۱۷ : وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى : آن آتش، از کسانی که بسیار حرمت خداوند را نگاه می‌دارند، دور است

آیه ۱۸ : الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى : همان کسانی که مال خود را می‌بخشند و به دنبال پاکی‌اند

(سوره الضحی)

سوره ضحی نود و سومین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء سیام قرار

دارد. این سوره از جمله سوره‌هایی است که یکجا بر پیامبر (ص) نازل شده است. درباره شأن نزول

سوره ضحی آمده است این سوره بعد از مدتی که بر پیامبر وحی نازل نشده بود و کافران

بر او خرده می‌گرفتند که خداوند او را رها کرده، نازل شد. سوره ضحی خطاب

به پیامبر می‌گوید خداوند تو را رها نکرده است و نعمت‌های پروردگار را بر آن

حضرت می‌شمارد و سفارش یتیمان و سائلان را به پیامبر

می‌کند و از او می‌خواهد که نعمت‌های خداوند را برای مردم بازگو کند

۴۴۰- اشاره به نیاززدن یتیمان و نیازمندان : سوره ضحی آیات ۹ - ۱۰

آیه ۹ : فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ : پس هیچ‌گاه دل یتیم را میازار

آیه ۱۰ : وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ : و نیازمند را از خود مران

(سوره الشرح)

سوره شرح یا انشراح نود و چهارمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء سیام قرآن قرار دارد. نام های این سوره، از آیه اول آن گرفته شده است که از شرح صدر (گشایش سینه) پیامبر (ص) سخن می‌گوید. سوره انشراح از نعمت‌های خداوند به رسولش سخن می‌گوید و به پیامبر (ص) آرامش می‌دهد. از آیات مشهور این سوره، آیه ۵ است که وعده می‌دهد در کنار دشواری، آسانی است.

(سوره تین)

سوره تین نود و پنجمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است. سوره تین با ۸ آیه در جزء سیام قرآن قرار گرفته و در گروه سوره‌های مفاصلات جای دارد. نام‌گذاری این سوره به تین (انجیر)، به دلیل قسم خوردن خداوند به آن در آیه اول است. محور اصلی سوره تین، تبیین مسئله قیامت و پاداش آخری است.

۴۴۱ - اشاره به هیوط انسان : سوره تین آیات ۴ - ۵

آیه ۴ : لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ :

که انسان را در بهترین صورت آفریدیم!

آیه ۵ : ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ : سپس او را به پایین‌ترین مرحله وجود بازگردانیدیم

(سوره علق)

سوره علق یا اقرا نود و ششمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء سی‌ام جای گرفته است. نام سوره برگرفته از آیه دوم آن است که اشاره به خلقت انسان از خون بسته (علق) دارد. پنج آیه ابتدایی این سوره را اولین آیات نازل شده بر پیامبر اسلام(ص) میدانند. خداوند در سوره علق به پیامبر(ص) دستور میدهد تا بخواند. در این سوره به خلقت و تکامل انسان اشاره میشود و از نعمت‌های خداوند برای او سخن میگوید و متذکر می‌شود انسان با این حال، در برابر پروردگارش ناسپاس و گردنکش است. سوره علق همچنین به مجازات دردناک کسانی که مانع هدایت مردم و اعمال نیک‌اند، اشاره می‌کند. سوره علق جزو چهارسوره‌ای است که سجده واجب دارند و به عزائم قرآن مشهورند.

۴۴۲ - اشاره به جنسیت خلقت انسان : سوره علق آیه ۲

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ : همانکه آدمی را از لخته خونی آفرید!

(سوره قدر)

سوره قدر نود و هفتمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است و در جزء ۳۰ قرار دارد. نام آن از آیات ابتدایی گرفته شده که به نزول قرآن در شب قدر و اهمیت این شب اشاره دارد. این سوره از عظمت، فضیلت و برکات شب قدر و نزول فرشتگان در این شب سخن می‌گوید. خواندن این سوره در نمازهای یومیه، برخی نمازهای مستحب و نیز هزار بار در شب بیست و سوم ماه رمضان سفارش شده است.

۴۴۳ - اشاره به شب قدر و فضایل آن : سوره قدر آیات ۱ - ۲ - ۳ - ۴ - ۵

آیه ۱ : إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ : ما قرآن را در شب قدر نازل کردیم

آیه ۲ : وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ : و تو چه دانی که شب قدر چیست؟!

آیه ۳ : لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ : شب قدر از هزار ماه [بی‌قدر] بهتر است!

آیه ۴ : تَنْزِيلُ الْمَلَكَةِ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ :

در آن شب فرشتگان و روح به فرمان پروردگارشان برای انجام تمامی دستورهایش نازل می‌شوند!

آیه ۵ : سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ : [آن شب] تا طلوع صبح مملو از صلح و سلام است!

(سوره بینه)

سوره بینه یا لَمْ یَكُنْ یا قِیمَه نود و هشتمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مدینه نازل شده است که در جزء سیام جای دارد. نام سوره، بینه، به معنای شاهد و گواه است که از آیه اول آن گرفته شده است. سوره بینه عناد و دیرباوری اهل کتاب در پذیرش حقانیت اسلام و رسالت پیامبر (ص) را توصیف می‌کند و آنان و مشرکان را بدترین آفریدگان و مستوجب آتش می‌داند. از سوی دیگر مؤمنان و صالحان را به بهشت جاودان بشارت می‌دهد.

۴۴۴ - اشاره به دیانت یا دینداری واقعی : سوره بینه آیه ۵

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ خُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ :
حال آنکه به آنان دستوری داده نشده بود جز آنکه خداوند را عبادت کنند و دین‌شان را برای او خالص نمایند، و شرک نورزند و نماز به پا دارند و زکات پرداخت کنند! و این چنین دینی دین ارزشمند است!

(سوره زلزله)

سوره زلزله یا زلزال نود و نهمین سوره از قرآن کریم میباشد که از سوره‌های کوتاه است و در جزء سیام قرآن قرار گرفته است. بیشتر مفسران گفته‌اند این سوره، مدنی است. نام سوره از آیه اول آن گرفته شده است. سوره زلزله از نشانه‌های روز قیامت و اینکه هر نیکوکار و بدکاری در آن روز نتیجه اعمالش را می‌بیند، سخن می‌گوید.

۴۴۵ - اشاره به باز شدن زمین به اذن خداوند و بیداری تمام مردگان و برخاستن از قبرها :

سوره زلزله آیات ۱ - ۲ - ۳ - ۴ - ۵

آیه ۱ : إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا :

آن گاه که زمین به شدیدترین وجهی به لرزه درآید

آیه ۲ : وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا : و بارهای سنگین خود را بیرون بریزد

آیه ۳ : وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا : و در آن حال انسان گوید: زمین را چه شده است؟!

آیه ۴ : يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا : در آن روز زمین اخبارش را بازگو کند

آیه ۵ : بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا : زیرا پروردگارت به او وحی کرده است!

(سوره عادیات)

سوره عادیات یا والعادیات صدمین سوره از قرآن کریم میباشد . این سوره در جزء سیام قرآن قرار دارد و جزو سوره های کوچک قرآن است که یازده آیه دارد و با قسم آغاز می شود. نام سوره از آیه اول آن گرفته شده است و به معنای دوندگان میباشد. درباره مکی یا مدنی بودن عادیات اختلاف است.. سوره عادیات به جهادگران و زنده شدن مردگان در روز قیامت می پردازد و از ناسپاسی انسان سخن می گوید.

(سوره القارعه)

سوره قارعه صد و یکمین سوره از قرآن کریم است و در مکه نازل شده است و در جزء سیام

قرار دارد. نام سوره از واژه «القارعه» در آیه اول گرفته شده که یکی از نام های قیامت و

به معنای کوبنده است. سوره قارعه درباره قیامت و وقایع آن است و از پاداش

کارهای نیک و مجازات گناهان سخن می گوید.

۴۴۶ - اشاره به کفه ترازوی اعمال انسان :

سوره قارعه آیات ۶ - ۷ - ۸ - ۹ - ۱۰ - ۱۱

آیه ۶ : فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ :

اما آن کس که کفه ترازویش [از عملکرد خوب] سنگین است

آیه ۷ : فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ : در یک زندگی پسندیده به سر می برد!

آیه ۸ : وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ : و اما آن کس که کفه ترازویش [از عملکرد خوب] سبک است

آیه ۹ : فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ : و جایگاهش «هاویه» است!

آیه ۱۰ : وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ : و تو چه دانی که هاویه چیست؟!

آیه ۱۱ : نَارٌ حَامِيَةٌ : آتشی سوزنده است!

(سوره تکاثر)

سوره تکاثر صد و دومین سوره‌ها از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است و در جزء سیام قرآن جای دارد. واژه تکاثر به معنای چشم و همچشمی در مال اندوزی و بزرگی، در آیه اول آمده و به همین دلیل این سوره را تکاثر نامیده‌اند. این سوره کسانی را که در مال و فرزند و یاور به یکدیگر فخر می‌فروشند، توبیخ می‌کند و می‌گوید اینان در آینده‌ای نزدیک در مورد نعمت‌هایی که در اختیار آنان گذاشته شده، بازخواست می‌شوند.

۴۴۷ - هشدار جدی به انسان‌های زیاده‌خواه :

سوره تکاثر آیات ۳ - ۴ - ۵ - ۶ - ۷

سوره تکاثر

آیه ۳ : كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ :

این چنین نیست که پنداشته‌اید، به زودی حقیقت را خواهید فهمید!

آیه ۴ : ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ :

باز این چنین نیست که پنداشته‌اید، به زودی حقیقت را خواهید فهمید!

آیه ۵ : كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ : چنین نیست! کاش علم الیقین داشتید!

آیه ۶ : لَنَرُوْنَ الْجَحِيْمَ : البته جهنم را خواهید دید

آیه ۷ : ثُمَّ لَنَرُوْنَهَا عَيْنَ الْيَقِيْنِ : آن گاه به چشم یقین آن را خواهید دید!

(سوره عصر)

سوره عصر یا وَالْعَصْرِ صد و سومین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است و در جزء سیام قرآن جای دارد. نام سوره از آیه اول آن گرفته شده است. در این سوره خداوند به عصر قسم یاد می‌کند که انسان‌ها در زیان‌اند، مگر کسانی که اهل ایمان و عمل صالح باشند و یکدیگر را به حق و صبر سفارش کنند .

۴۴۸ - هشدار بابت از دست دادن زمان برای خودشناسی و خداشناسی :

سوره عصر آیات ۱ - ۲ - ۳

آیه ۱ : وَالْعَصْرِ : قسم به زمان

آیه ۲ : إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ : بیشک انسان در حال زیان است!

آیه ۳ : إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ :

مگر کسانی که به حقایق ایمان بیاورند و عملکردی نیک و مفید داشته باشند و

یکدیگر را به حق و صبر سفارش نمایند!

(سوره همزه)

سوره هُمَزَه یا لُمَزَه صد و چهارمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء سیام قرآن جای دارد. «همزه» و «لمزه» به معنای عیبجو و بدگو هستند. خداوند در این سوره مال اندوزانی را که با عیبجویی از مردم می‌خواهند بر آنان برتری بجویند، تهدید به آتش خردکننده می‌کند.

۴۴۹ - هشدار به انسان بد زبان و عیب جو و مال اندوز :

سوره همزه آیات ۱ - ۲ - ۳ - ۴

- آیه ۱ : وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ : وای بر هر هرزه‌زبان عیبجوی مسخره کننده!
- آیه ۲ : الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ : همانکه مالی جمع کرد و شمارش نمود
- آیه ۳ : يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ : و پنداشت که آن مال جاودانه‌اش می‌کند!
- آیه ۴ : كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ : این چنین نیست [که پنداشته است]! او را در «حُطْمَه» اندازند

(سوره فیل)

سوره فیل، صد و پنجمین سوره از قرآن کریم میباشد که در مکه نازل شده است و در جزء سیام قرآن جای گرفته است. این سوره به این دلیل سوره فیل نامیده شده که به داستان اصحاب فیل می‌پردازد؛ کسانی که به قصد خراب کردن کعبه از سرزمین خود حرکت کردند و خداوند، ابابیل را به سوی آنان فرستاد و ابابیل با باریدن کلوخ‌های سنگی بر سر آنان هلاکشان کردند.

(سوره قریش)

سوره قریش یا ایلاف صد و ششمین سوره از قرآن کریم میباشد که در مکه نازل شده است و در جزء سیام قرآن قرار دارد. این سوره را از آن جهت که درباره همبستگی قریش سخن میگوید، قریش یا ایلاف نامیده‌اند. این سوره نعمت‌های خدا به قریش و وظایف آنان را در برابر این نعمت‌های الهی بیان می‌کند .

۴۵۰ - اشاره به اینکه کعبه را نپرستید صاحب این خانه پروردگار جهانیان را پپرستید :

سوره قریش آیه ۳

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ : پس باید پروردگار این خانه را عبادت کنند!

(سوره ماعون)

سوره ماعون یا سوره أَرَأَيْتَ الَّذِي صد و هفتمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء سیام جای دارد. نام ماعون از کلمه آخر این سوره گرفته شده و به معنای زکات یا هر چیز مفیدی است. در این سوره صفات منکران قیامت آمده است. قرآن می‌گوید این افراد انفاق نمی‌کنند، نماز را سرسری می‌گیرند و ریا می‌کنند.

۴۵۱ - اشاره به منکران قیامت : سوره ماعون آیات ۱ - ۲ - ۳

آیه ۱ : أَرَعَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْأَيِّنِ : آیا آنکه قیامت را انکار می کرد دیدی؟

آیه ۲ : فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ : او همان کسی است که یتیم را با قهر از خود می راند

آیه ۳ : وَلَا يَخْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ : و دیگران را بر اطعام مساکین ترغیب نمی نماید!

۴۵۲ - هشدار به نمازگزارانی که حقیقت نمازشان را نفهمیدند :

سوره ماعون آیات ۴ - ۵ - ۶ - ۷

آیه ۴ : فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ : پس وای بر نمازگزاران

آیه ۵ : الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ : همان هایی که نسبت به حقیقت نمازشان سهل انگارند!

آیه ۶ : الَّذِينَ هُمْ يُرَاْعُونَ : همان کسانی که ریاکارند

آیه ۷ : وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ : و دیگران را از نعمت های زندگی منع می نمایند!

(سوره کوثر)

سوره کوثر صد و هشتمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است و در جزء سیام قرآن جای دارد. این سوره کوچکترین سوره قرآن است و به دلیل سخن گفتن از نعمتی به نام کوثر برای پیامبر(ص) در نخستین آیه، کوثر نامیده شده و از پیامبر خواسته است تا در برابر این نعمت بزرگ، نماز بخواند و قربانی کند. حوض کوثر، رودی در بهشت، خیر فراوان، اسلام، نبوت، قرآن، شمار

فراوان اصحاب و شفاعت و فراوانی ذریه از مصادیق کوثر معرفی شده اند. به اعتقاد بسیاری از

علمای شیعه حضرت فاطمه(س) و فرزندان ایشان یکی از مصادیق کوثر هستند؛ زیرا نزول

سوره در پاسخ به کسانی است که پیامبر(ص) را بدون نسل و ذریه می دانستند

(سوره کافرون)

سوره کافرون، صد و نهمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء سیام جای دارد. این سوره به دلیل اینکه محتوایش درباره کافران است به این نام خوانده شده است. خداوند در این سوره به پیامبر(ص) فرمان می‌دهد تا مخالفت خود را با شرک آشکار کند و اعلام نماید که هرگز به دین کافران گرایش پیدا نخواهد کرد و با آنان سازش نمی‌کند. بر اساس روایات، این سوره زمانی نازل شد که گروهی از مشرکان به پیامبر(ص) پیشنهاد کردند مدتی او به آیین آنان درآید و مدتی آنان به دین اسلام روی آورند.

(سوره نصر)

سوره نصر صد و دهمین سوره از قرآن کریم میباشد که در مدینه نازل شده است و در جزء سیام جای دارد. نام سوره از آیه اول آن گرفته شده و به معنای پیروزی است. از دیگر نام‌های آن اذا جاء است. در این سوره سه پیشگویی و خبر غیبی مهم وجود دارد: «فتح مکه با پیروزی بزرگ و غلبه نهایی اسلام».

(سوره مَسَد)

سوره مَسَد یا تَبَّتْ صد و یازدهمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء سیام قرار دارد. نام مسد (ریسمانی از لیف خرما) از کلمه آخر سوره و نام تَبَّت از آیه اول این سوره گرفته شده است. سوره مسد درباره ابولهب و همسرش، دشمنان سرسخت پیامبر(ص)، نازل شد و آن دو را گرفتار آتش جهنم میخواند. خداوند در این سوره همسر ابولهب را حمالة الحطب (حملکننده هیزم) میخواند چراکه او برای آزار دادن پیامبر(ص)، جلوی پای او خار میریخت.

(سوره اخلاص)

سوره اخلاص یا توحید صد و دوازدهمین سوره از قرآن کریم میباشد و در مکه نازل شده است که در جزء سیام جای دارد. این سوره را به این دلیل توحید یا اخلاص نامیده اند که درباره یگانگی خدا سخن میگوید و انسان را از شرک، رها می کند. محتوای سوره اخلاص، اشاره به یگانگی خدا، بی نیازی او از غیرخودش و نیازمندی مخلوقات به اوست. برای سوره اخلاص فضایل زیادی نقل شده است .

۴۵۳- در وصف خداوند یکتا : سوره توحید آیات ۱ - ۲ - ۳ - ۴

آیه ۱ : قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ : بگو: او خداوند یکتاست!

آیه ۲ : اللَّهُ الصَّمَدُ : خداوند بی نیازی که همه نیازمند اویند

آیه ۳ : لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ : نه زاییده است و نه زاده شده

آیه ۴ : وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ : و هرگز احدی همتای او نیست

(سوره فلق)

سوره فلق صد و سیزدهمین سوره از قرآن کریم میباشد که در مکه نازل شده است و در جزء سیام قرآن کریم جای دارد. نامگذاری این سوره به نام فلق به معنای صبح و سپیده دم از آیه اول آن گرفته شده است. سوره فلق جزو سوره های چهارقل است. خدا در این سوره به پیامبر (ص) دستور می دهد از هر شری به خدا پناه ببرد، مخصوصاً از شر تاریکی شب، زنان افسونگر و شر حسودان. سوره فلق و ناس را مُعَوِّذَتین گویند؛ چراکه برای تعویذ خوانده می شوند.

۴۵۴ - اشاره به پناه بردن بر خداوند از شر جادوگرها و حسود ها :

سوره فلق آیات ۱ - ۲ - ۳ - ۴ - ۵

آیه ۱ : قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ : بگو: پناه می برم به پروردگار سپیده دم

آیه ۲ : مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ : از شر مخلوقاتش

آیه ۳ : وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ : و از شر ظلمت چون درآید!

آیه ۴ : وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ : و از شر آن ها که در گره های جادو می دمند

آیه ۵ : وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ : و از شر هر حسودی که حسد می ورزد!

(سوره ناس)

سوره ناس، صد و چهاردهمین (آخرین) سوره از قرآن کریم میباشد که در مکه نازل شده است و در جزء سیام قرار دارد. سوره ناس جزو چهار قل است. خداوند در این سوره به پیامبر(ص) دستور می‌دهد در مقابل وسوسه‌گران پنهان به خدا پناه ببرد. سوره ناس و فلق را مَعَوَّذَتَین گویند؛ چراکه برای تعویذ خوانده می‌شوند.

۴۵۵ - اشاره به پناه بردن بر خداوند از شر وسوسه کنندگان :

سوره ناس آیات ۱ - ۲ - ۳ - ۴ - ۵ - ۶

آیه ۱ : قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ : بگو: پناه می‌برم به پروردگار مردم

آیه ۲ : مَلِكِ النَّاسِ : فرمانروای مردم

آیه ۳ : إِلَهِ النَّاسِ : خدای مردم

آیه ۴ : مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ : از شرّ وسوسه‌گری که از نام خدا می‌گریزد!

آیه ۵ : الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ : همانکه در سینه‌های مردم وسوسه به پا می‌کند

آیه ۶ : مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ : چه از جنیان باشد چه از مردمان!

«صدق الله العلی العظیم»

(راست گفت خدای بلندمرتبه و با عظمت)

فصل دوم

ادعیه قرآنی

۱ - رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ : سوره بقره آیه ۱۲۷

پروردگارا! این عمل را از ما قبول کن! زیرا این تویی که بر همه چیز شنوا و

آگاهی

۲ - رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ

الرَّحِيمُ : سوره بقره آیه ۱۲۸

پروردگارا، ما را تسلیم خودت کن و نیز از فرزندانمان را مقام تسلیم عطا کن، و راه بندگی مخلصانه را نشانمان ده، و از خطاهای ما درگذر، زیرا تو توبه پذیر و بسیار باگذشتی!

۳ - رَبَّنَا ءَاتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ :

سوره بقره آیه ۲۰۱

پروردگارا! ما را هم در دنیا و هم در آخرت، خیر و نیکی عطا فرما و از عذاب آتش در امانمان دار!

۴ - رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ : سوره بقره آیه ۲۵۰

خدایا به ما صبر و استقامت عطا کن. و ما را ثابت قدم و استوار گردان. و بر قوم ناسپاسان پیروز کن

۵ - رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفُ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ :

سوره بقره آیه ۲۸۶

پروردگارا! اگر غفلت کردیم و خطاکار بودیم ما را مواخذه مکن. و آن‌گونه که بر پیشینیان ما تکلیف

[سخت و سنگین] تعیین کردی، تکلیف طاقت‌فرسا بر دوش ما مَنِه. پروردگارا! ما را به آنچه طاقتش

را نداریم مکلف مکن، و ما را ببخش و بیامرز و از ما درگذر که تو مولای مایی! پس بر

گروه ناسپاسان کفر پیشه پیروزمان گردان!

۶ - رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ :

سوره آل عمران آیه ۸

پروردگارا! قلب‌های ما را [به سوی ناحق] متمایل مکن، آن هم بعد از آن‌که هدایت و راهنمایی‌مان کرده‌ای! و رحمت الهی را شامل حال‌مان گردان، زیرا تو بسیار بخشنده‌ای

۷ - رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ :

سوره آل عمران آیه ۹

ای پرورنده ما! همانا تو گرد آورنده همه مردمی، آن هم در روزی که هیچ تردیدی در وجود آن نیست. بدانید خداوند از وعده‌اش تخلف نمی‌کند!

۸ - رَبَّنَا إِنَّا أَمَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ :

سوره آل عمران آیه ۱۶

پروردگارا! ما ایمان آورده‌ایم، تو نیز از گناهان ما درگذر و ما را از عذاب آتش حفظ کن!

۹ - رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ : سوره آل عمران آیه ۳۸

پروردگارا! مرا از سوی خودت فرزندی پاک و نیکو عطا کن، که تو شنونده دعایی!

۱۰ - رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أُنزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ : سوره آل عمران آیه ۵۳

پروردگارا! ما به آن‌چه نازل کرده‌ای ایمان آورده‌ایم و پیامبر تو را تبعیت می‌کنیم، پس نام همه ما را در فهرست شاهدان حق مکتوب کن!

۱۱ - رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ :

سوره آل عمران آیه ۱۴۷

پروردگارا! گناهان ما را بیامرز و زیاده‌روی و تندروی ما را در کارها ببخش، و قدم‌های ما را استوار گردان، و بر جماعت ستمکار پیروزمان گردان!

۱۲ - رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ :

سوره آل عمران آیه ۱۹۱

پروردگارا! این‌ها را بیهوده و باطل خلق نکرده‌ای، تو از هر عیب و نقص مبرایی، پس ما را از

عذاب دوزخ حفظ فرما!

۱۳ - رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ : سوره آل عمران آیه ۱۹۲

پروردگارا! هرکس را که به آتش افکنی بدون شک خوار و رسوایش کرده‌ای! و بدانید که ستمگران را

هیچ یار و یآوری نیست!

۱۴ - رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا

وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ : سوره آل عمران آیه ۱۹۳

پروردگارا! ما ندای منادی ایمان را شنیدیم [که فریاد برآورده بود]: باور کنید پروردگارتان را! پس ما

نیز ایمان آوردیم. پروردگارا! از گناهان ما درگذر. و بدی‌های ما را بپوشان، و ما را با نیکان بمیران!

۱۵ - رَبَّنَا وَعَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ :

سوره آل عمران آیه ۱۹۴

پروردگارا! به ما عطا کن آنچه را که از زبان پیامبرانت به ما وعده داده‌ای، و ما را در روز قیامت

خوار مساز؛ زیرا تو خلاف وعده خویش عمل نمی‌کنی!

۱۶ - رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا :

سوره نساء آیه ۷۵

پروردگارا! ما را از دیار ستمکاران خارج کن و از سوی خودت برای ما یاور و سرپرستی

برگزین

۱۷ - رَبَّنَا ءَامَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ : سورة مائده آیه ۸۳

پروردگارا! به حقیقت ایمان آوردیم. پس نام ما را در فهرست گواهی‌دهندگان به حق، بنویس

۱۸ - رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ :

سوره اعراف آیه ۲۳

پروردگارا! ما به خودمان ظلم کردیم و اگر ما را نیامرزی و رحم نکنی، بدون تردید از زیان‌دیدگان خواهیم بود!

۱۹ - رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ : سورة اعراف آیه ۱۲۶

پروردگارا! نهایت صبر و تحمل را به ما ارزانی دار و ما را چون تسلیم‌شدگان درگاہت بمیران!

۲۰ - رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ : سورة اعراف آیه ۱۵۱

پروردگارا! من و برادرم را ببامرز و به رحمت [بی انتهایت] وارد کن زیرا تو برترین بخشنده‌گانی!

۲۱ - رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِنِّي أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنَّ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ :

سوره اعراف آیه ۱۵۵

پروردگارا! اگر می‌خواستی می‌توانستی پیش از این، هم آن‌ها و هم مرا هلاک کنی! آیا می‌خواهی به جرم کم خردان، ما را هلاک کنی؟! اما می‌دانم که این نیز امتحان تو است و توسط آن، هرکه را بخواهی گمراه می‌کنی و هرکه را بخواهی هدایت می‌بخشی! تو بزرگ ما هستی پس ما را ببامرز و از ما بگذر که تو برترین آمرزندگان

۲۲ - وَ أَكْتُبُ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ :

سوره اعراف آیه ۱۵۶

و هم در دنیا و هم در آخرت برای ما نیکی مقرر کن

۲۳ - رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ : سوره یونس آیه ۸۵

پروردگارا! ما را تحت سلطه ظالمان قرار مده!

۲۴ - رَبِّ قَدْ ءَاتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مَا تَأْوِيلُ الْأَحَادِيثِ ۚ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِی

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ : سوره یوسف آیه ۱۰۱

پروردگارا! تو نصیبی از فرمانروایی به من عطا کردی. و تو مرا تعبیر خواب آموختی. تو آفریننده آسمان‌ها و زمینی. تو در دنیا و آخرت دوست و تکیه‌گاهی. مرا در حال تسلیم بمیران. و به صالحان ملحق کن!

۲۵ - رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۚ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءَ : سوره ابراهیم آیه ۴۰

پروردگارا! من و فرزندانم را بر پا کننده نماز قرار ده و [خودت] دعای ما را بپذیر

۲۶ - رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدِي وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ : سوره ابراهیم آیه ۴۱

پروردگارا! مرا و پدر و مادر مرا و تمام اهل ایمان را، در روزی که حسابرسی آغاز می‌شود، ببامرز

۲۷ - رَبِّ ادْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاَجْعَلْ لِّیْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا :

سوره اسراء آیه ۸۰

پروردگارا! مرا [در هر ماجرای] به راستی و صداقت داخل کن. و صادقانه و سرافراز خارج ساز. و

همواره از سوی خودت، حجتی یاری‌کننده برای من قرار بده!

۲۸ - رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا : سوره كهف آیه ۱۰

[پروردگارا! ما را از سوی خودت رحمتی عطا کن و برای رهایی از این مشکل راه نجاتی پیش پای ما بگذار

۲۹ - فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا : سوره مریم آیه ۵

پس لطف نما و از سوی خویش فرزندی جانشین به من عطا کن

۳۰ - وَأَجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا : سوره مریم آیه ۶

پروردگارا! از تو می‌خواهم که او [و عملکردش] را مورد رضایت خود قرار دهی

۳۱ - رَبِّهِ أَتَى مَسْنَى الضُّرِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِمِينَ : سوره انبیاء آیه ۸۳

پروردگارا! بلایی دامنگیرم شده در حالی که تو ارحم الراحمین هستی!

۳۲ - رَبِّهِ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ : سوره انبیاء آیه ۸۹

پروردگارا! مرا تک و تنها مپسند [و وارثی به من عطا کن] هر چند که تو خود از هر وارثی بهتری

۳۳ - سوره طه آیه ۲۵ - ۲۶ - ۲۷

آیه ۲۵ : رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي : پروردگارا ! سینه‌ام را گشاده کن (ظرفیت‌ام را بالا ببر)

آیه ۲۶ : وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي : و مأموریت‌م را سهل و آسان گردان

آیه ۲۷ : وَأَخْلُفْ عَفْوَءَ مَنْ لِسَانِي : و گره از زبانم بگشا (تا واضح سخن بگویم)

۳۴ - رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِمِينَ : سوره مومنون آیه ۱۱۸

پروردگارا! مرا ببامرز و بر من رحم کن که تو بهترین رحم‌کنندگانی

۳۵ - رَبَّنَا أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا : سوره فرقان آیه ۶۵

پروردگارا! عذاب دوزخ را از ما دور فرما، زیرا عذاب آن سنگین و پیوسته است

۳۶ - رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا : سوره فرقان آیه ۷۴

پروردگارا! وجود همسران و فرزندانمان را مایه روشنی چشم ما قرار ده، و ما را پیشوای پرهیزگاران کن!

۳۷ - رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ : سوره شعراء آیه ۸۳

پروردگارا! به من حکمت عطا کن، و مرا به صالحین ملحق نما

۳۸ - فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَلَدِي وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ :

سوره نمل آیه ۱۹

پروردگارا! به من توفیق ده تا نعمت‌هایی را که بر من و پدر و مادرم ارزانی داشته‌ای، شاکر باشم و عملکرد نیک و شایسته‌ای داشته باشم که تو را خشنود کند. و مرا به برکت رحمت خود در زمره بندگان صالحت قرار ده

۳۹ - رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ : سوره قصص آیه ۲۱

پروردگارا! مرا از دست ستمکاران نجات ده!

۴۰ - رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ : سوره قصص آیه ۲۴

پروردگارا! هر چیزی که نصیب کنی به آن محتاجم!

۴۱ - رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ : سورة عنكبوت آیه ۳۰

پروردگارا! مرا بر این قوم فاسد و تبه‌کار یاری فرما!

۴۲ - رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ : سورة صافات آیه ۱۰۰

ابراهیم گفت: پروردگارا! به من فرزند صالح و شایسته‌ای عطا کن

۴۳ - رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبِعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ :

سوره غافر آیه ۷

پروردگارا! تو که رحمت و علمت را در همه جا گسترده‌ای، توبه‌کنندگان و کسانی را که به راه نجات

بخش تو آمده‌اند ببخش و همه‌شان را از عذاب جهنم حفظ فرما!

۴۴ - رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ : سورة غافر آیه ۸

پروردگارا! آنها را به بهشت‌های جاودانی که وعده داده‌ای داخل کن. [نه تنها آنها]، بلکه هر نیکوکاری

از پدران‌شان و همسرانشان و فرزندانشان را نیز داخل کن، زیرا تو قدرتمند و حکیمی!

۴۵ - رَبَّنَا أَكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ : سورة دخان آیه ۱۲

پروردگارا! عذاب را از ما برطرف کن که ایمان می‌آوریم!

۴۶ - فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ : سورة قمر آیه ۱۰

پروردگارش را دعا کرد و گفت: من مغلوب شدم. از آنها انتقام بگیر!

۴۷ - رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ

رَحِيمٌ : سورة حشر آیه ۱۰

پروردگارا! ما و برادرانمان را که زودتر از ما ایمان آورده‌اند، بیامرز و در دل‌های ما

هیچ کینه و عداوتی نسبت به اهل ایمان قرارنده، پروردگارا! تو رئوف و با گذشتی

۴۸ - رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ : سورة ممتحنه آیه ۴

پروردگارا! بر تو توکل می‌کنیم و روی سوی تو می‌آوریم زیرا سرانجام‌ها به تو ختم می‌گردد
۴۹ - رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفُ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ : سورة ممتحنه آیه ۵
پروردگارا! ما را مایه امتحان کافران قرار مده! و ما را بیامرز ای پروردگار ما! که تو قدرتمند و
حکیمی

۵۰ - رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا : سورة نوح آیه ۲۶

پروردگارا! هیچ کافری را در زمین، زنده باقی مگذار!

۵۱ - رَبِّ آغْفِرْ لِي وَلِوَلَدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا :

سوره نوح آیه ۲۸

پروردگارا! مرا و پدر و مادر مرا و اهل ایمانی که به خانه من آمدند، و نیز جمیع مردان و زنان
مؤمن را بیامرز، و ظالمان را جز هلاکت میفز!

رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

پروردگارا! این عمل را از ما قبول کن! زیرا این تویی که بر همه چیز شنوا و آگاهی

۲۹ دی ۱۴۰۳ ۱۷ رجب ۱۴۴۶ ۱۸ ژانویه ۲۰۲۵

التماس دعا کمیل اکبرزاده آملی